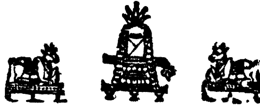
சிவமயம்.

சைவ சமய சமரச விளக்கம்.

முகவுரை.

சைவசமய மேசமயம் சமயாதீதப் பழம்பொருளைக்
கைவந்திடவே மன்றுள்வெளி காட்டுமிந்தக் கருத்தைவிட்டுப்
பொய்வந்துழலுஞ் சமயநெறி புகுதவேண்டா முத்திதருந்
தெய்வ சபையைக் காண்பதற்குச் சேரவாருஞ் செகத்தீரே.
[தாயுமானவர்.

அறிவினு ளெல்லாந் தலையென்ப தீய
செறுவார்க்குஞ் செய்யா விடல்.

அறிவினா னாகுவ துண்டோ பிறிதினோய்
தன்னோய்போற் போற்றாக் கடை. [திருக்குறள்.

அன்புஞ் சிவமு மிரண்டென்ப ரறிவிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரு மறிகிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரு மறிந்தபின்
அன்பே சிவமா யமர்ந்திருந் தாரே. [திருமந்திரம்.

என்பே விறகா யிறைச்சி யறுத்திட்டுப்
பொன்போற் கனலிற் பொரிய வறுப்பினும்
அன்போ டுருகி யகங்குழை வார்க்கன்றி
என்போன் மணியினை யெய்தவொண் ணாதே. [திருமந்திரம்.

இச்சிறு புத்தகத்தில் திராவிட வேதாகம முதலிய நூல்களிலிருந்து திரட்டிச் சேர்த்திருக்கும் பாக்களைத் தனியே அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தியதற்குக் காரணம்.

(1) சர்வ சிருட்டிகளையும் படைத்து, அவைகளை நற்றாய் தந்தையினும் பிரியமாக நேசித்துப் பாதுகாக்குங் கடவுளை வழிபட்டு அவரது திருவடித்தாமரையை அடைவதற்கே மானிடஜென்மம் அருளப்பட்டதென்ற உண்மையை யுணர்ந்த நன்மக்களுள் மெய்பத்தியையும் மெய்யன்பையும மெய்ஞானத்தையும் பரவச்செய்தல்.

(2) நம்பினவர்களை ஏமாற்றித் தங்களுக்கு அடிமையாக்குவதையே பெருவிரதமென்று கைப்பிடித்திருக்கும் ஆரியர்கள் ஜாதிகளைப்பற்றிச் சொல்லும் அபத்தமான காரணத்தையும் கட்டையும், இந்நாட்டுச் சைவ ஆன்றோர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை யென்பதை யெடுத்துக்காட்டி, இத் தென்னாட்டாரின்கேட்டுக்காக ஆரியர் பின்னினவலைக்குள் இனிமேலாவது நமது தமிழர்கள் மாட்டிக்கொள்ளாதவண்ணம் எச்சரிக்கை செய்தல்.

(3) நல்லொழுக்கமும் மெய்ப்பத்தியும் எவர்களிடத்து உளவோ, அவர்கள் கடவுளை வழிபடுவதற்கும், அவர்களிடம் மெய்யடியாருக்குரிய அன்பு பாராட்டுவதற்கும் யாதொரு தடையுஞ் செய்யாமல், இறைவனது திருவடியை அடைவதற்கு வேண்டிய உதவியை வித்தியாசமின்றி உயர்ந்தோர் என்று எண்ணப்படுவோர் அவர்கட்குச் செய்யவேண்டு மென்பதே மெய்ச் சைவர்களின் கொள்கை என்பதை விளககு வித்தல்.

(4) ஓர் கடவுள் வழிபாட்டையும், மனிதருக்குள் வித்தியாசமின்றி ஒருவருக்கொருவர் அன்பு பாராட்டுவதையும், தாழ்ந்தவர்களை உயர்த்துதல் சமயத்தையறிந்த மேலோரின் கடமை என்பதையும், தங்கள் மதங்களே கற்பிக்கிறதென்று அயல் நாட்டு புறமதத்தார்கள் பிரசங்கித்து, மேல் ஜாதியாரின் அசட்டையால் இந்நாட்டில் பிறந்து பரிதபிக்கும் பேதையர்களின் மனதைக்கவர்ந்து அவர்களைத் தங்கள் மதத்தைத் தழுவச்செய்வதை ஒழிக்க சைவசமயிகளும் தங்கள் ஆன்றோர்களின் சித்தாந்தத்திற்கு இணங்கி தமிழ் மக்களை சைவசமயாநுசாரிகளாகும்படி செய்தல் வேண்டுமென்பதைப் புகட்டல்.

(5) நாநாதேசத்து ஆன்றோரின் மதிப்பில் ஏனைய சமயங்கள் எத்தகைய ஞானத்தையும் எத்தகைய கொள்கைகளையும் கற்பிக்கிறதின் பொருட்டு பெரிதென்று கருதப்படுகின்றனவோ அவைகள் எல்லாம் சைவசமயத்தில் அடங்கி உள்ளனவேயாம் என்பதைக்காட்டி ஆன்றோர்களாற் சைவசமயம் நன்கு ஆராயப்படுமாயின் அது பிரபல்லிய மதங்களென்று எண்ணப்படுகின்ற ஏனைய சமயங்கட்கெல்லாம் சமய அரசாய் விளங்குமென்பதை வற்புறுத்துதலுமாம்.

பிங்களஞு சித்திரைமீ 1உ

பி. சங்கரன்,
திருமந்திர நகரமென்னும் தூத்துக்குடி.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவசமய சமரச விளக்கம்.

ஒழுக்கம் உயர்குலம்.

ஒழுக்கத்தினாலேதான் மேல்குலம் கீழ்குலம் என்பது.

1. ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிழுக்கம்
இழிந்த பிறப்பாய் விடும்.

தன்சொல்லே தன்குலத்தைக் காட்டும்.

2. நிலத்திற் கிடந்தமை கால்காட்டுங் காட்டுங்
குலத்திற் பிறந்தார்வாய்ச் சொல்.

ஒழுக்கத்தினாலே கீழ்குலம் மேலாகிவிடும்
அஃதில்லாதவிடத்து மேல்குலம் கீழாகிவிடும்

3. குன்றி னனையாருங் குன்றுவர் குன்றுவ
குன்றி யனைய செயின்.

பிறப்பு மாத்திரத்தால மேல்குலங் கீழ்குலம் என்பது அடாது.

4. மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்துங்
கீழல்லார் கீழல் லவர்.

ஒழுக்கத்தினாலே மேன்மையும்
இழுக்கத்தினாலே பழியுமுண்டாகும்

5. ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மை யிழுக்கத்தின்
எய்துவர் எய்தாப் பழி.

கற்றும் மூடரேயாவர் ஒழுக்கமில்லாவிடத்து.

6. உலகத்தோ டொட்ட வொழுகல் பலகற்றுங்
கல்லா ரறிவிலா தார்.

உயர்ச்சியை விரும்புவோர் இழுக்கத்தை யகற்றவேண்டும்.

7. ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர் இழுக்கத்தின்
ஏதம் படுபாக் கறிந்து

---

1 முதல் 7 வரை திருக்குறள்.

செல்வத்தினும் ஒழுக்கத்தையே கடைப்பிடிக்கவும்.

8. இன்றி யமையாச் சிறப்பின வாயினுங்
குன்ற வருப விடல் [திருக்குறள்

அறிவினும் ஒழுக்கத்தையே தேடவும்.

9. ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
ஓதலிற் சிறந்தன் றொழுக்க முடைமை [முதுமொழி

உயிரினும் ஒழுக்கத்தையே பாதுகாக்கவேண்டும்.

10. ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலா னொழுக்கம்
உயிரினும் ஓம்பப் படும். [திருக்குறள்

ஒழுக்கம் தவறாதவர் அடையும் நன்மைகள்.

(ஆசாரக்கோவை.)

1. பிறப்பு, நெடுவாழ்க்கை, செல்வம், வனப்பு
நிலக்கிழமை, மீக்குற்றம், கல்வி, நோயின்மை
இலக்கணத்தால் இவ்வெட்டும் எய்தும் எனாறும்
ஒழுக்கம் பிழையாதவர்.

ஆசாரங்கட்குக் காரணம்,

2. நன்றி யறிதல், பொறையுடைமை, யின்சொல்லோடு
இன்னாத எவ்வுயிர்க்குஞ் செய்யாமை, கல்வியோடு,
ஒப்புரவாற்ற அறிதல் அறிவுடைமை
நல்லினத் தாரோடு நட்டல் இவையெட்டுஞ்
சொல்லிய ஆசார வித்து.

விடியற்காலத்தில் விழித்துச் சிந்திப்பதும் செய்வதும்.

3. வைகறை யாமந் துயிலெழுந்து தான்செய்யும்
நல்லறமும் ஒண்பொருளுஞ் சிந்தித்து, வாய்வதில்
தந்தையும் தாயுந் தொழுதெழுக என்பதே
முந்தையோர் கண்ட முறை.

விலக்கத்தக்க எச்சில்கள்

4. எச்சில் பலவும் உளமற் றவற்றுள்
இயக்க மிரண்டும், இணைவிழைச்சு, வாயில்
விழைச்சிவை எச்சிலிந் நான்கு.

எச்சிலுடனே செய்யத்தகாதவை.

5. நால்வகை எச்சிலும் நன்கு கடைப்பிடித்து
ஓதார் உரையார் வளரரே எஞ்ஞான்றும்
மேதைக ளாகுறு வார்.

காலையும் மாலையுங் கடவுள் வணக்கம் செய்தல் வேண்டும்

6. நாளந்தி கோறின்று கண்கழீஇத் தெய்வத்தைத்
தானறியு மாற்றால் தொழுதெழுக—அல்கந்தி
நின்று தொழுதல் பழி.

செல்வம் அடையவிரும்பும் பெண்கள
அதிகாலையில் செய்யவேண்டியவை.

7. காட்டுக் களைந்து கலங்கழீஇ இல்லத்தை
ஆப்பிநீர் எங்குந் தெளித்துச் சிறுகாலை
நீர்ச்சால் கரகம் நிறைய மலரணிந்து
இல்லம் பொலிய அடுப்பினுள் தீப்பெய்க
நல்லது உறல்வேண்டு வார்.

வாய் எச்சில் உமிழக்கூடாத இடங்களும்,
மலசலங் கழிக்ககூடாத இடங்களும.

8. புற்றைபங்கூழ் ஆப்பி சுடலை வழிதீர்த்தம்
தேவ குலம்நிழல ஆனிலை வெண்பலியென்று
ஈரைந்தின் கண்ணும் உமிழ்வோ டிருபுலனும்
சேரார் உணர்வுடை யார்.

குளிக்கவேண்டிய முக்கிய காலங்கள்.

9. தேவர் வழிபாடு தீக்கனா வாலாமை
உண்டது கான்றல் மயிர்களைதல் ஊண்பொழுது
வைகு துயிலோ டிணைவிழைச்சுக் கீழ்மக்கள்
மெய்யுறல் ஏனை மயலுறல் ஈரைந்தும்
ஐயுறா தாடுக நீர்.

குளிக்கும்பொழுது உமிழ்தல்முதலிய செய்யத்தகாது.

10. நீராடும் போழ்தில் நெறிபட்டார் எஞ்ஞான்றும்
நீந்தார் உமியார் திளையார் விளையாடார்
காய்ந்த தெனினும் தலையொழிந் தாடாரே
ஆய்ந்த அறிவி னவர்.

பாத்திரங்களினால் தண்ணீரை முகந்து உபயோகிக்கவேண்டு

11. நடைவரவு நீரகத்து நின்றுவாய் பூசார்
வழிநிலை நீருள்ளும் பூசார் மனத்தால்
வரைந்து கொண் டல்லது பூசார் கலத்தினால்
பெய்பூச்சுச் சீராதெனின்.

தமக்கென்றே உலையேற்றலும் அடுக்களையில் எச்சில் செய்தலும் ஆகாது

12, தமக்கென் றுலையேற்றார் தம்பொருட் டுண்கொள்ளா
அடுக்களை எச்சிற் படாஅர் மனைப்பலி
ஊட்டி னமை கண்டுண்க ஊண்.

விருந்தினர்க்கு அமுதளிக்கும் விதம்.

13. முறுவல் இனிதுரை கானீர் மணைபாய்
கிடக்கையோ டிவ்வைந்தும் என்பதலைச் சென்றார்க்கு
ஊணொடு செய்யுஞ் சிறப்பு

போசனத்திற்கு உட்காருமுன் செய்யவேண்டியவை.

14. நீராடிக் கால்கழுவி வாய்பூசி மண்டலஞ்செய்து
உண்டாரே உண்டார் எனப்படுவார் அல்லாதார்
உண்டார்போல் வாய்பூசிச் செல்வர் அதுவெடுத்துக
கொண்டார் அரக்கர் குறித்து

பரிமாருமுறை.

15 கைப்பன வெல்லாங் கடைதலை தித்திப்ப
மெச்சும் வகையால் ஒழிந்த இடையாகத்
துய்க்க முறைவகையால் ஊண்.

வதரவா

16 அரசன் உவாத்தியான் தாய்தந்தை தம்முன்
நிகரில் குரவர் இவர் இவரைத்
தேவரைப் போலத் தொழுதெழுக என்பதே
யாவருங் கண்ட நெறி.

ஐங்குரவர்க்குச் செய்யவேண்டிய சத்கர்மம்.

17. கால்வாய்த் தொழுவு சமயம் எழுந்திருப்பு
ஆசாரம் என்ப குரவர்க் கிவையிவை
சாரத்தால் சொல்லிய மூன்று.

ஐங்குரவர் முன்னிலையில் ஒழுகவேண்டிய விதம்.

18, நின்றக்கால் நிற்க அடக்கத்தால் என்றும்
இருந்தக்கால் ஏவாமை ஏகார் பெருந்தக்கார்
சொல்லிற செவிகொடுத்துக் கேட்டீக மீட்டும்
வினவற்க சொல்லொழிந்தக் கால்.

ஐங்குரவர்முன் செய்யத்தகாத துராச்சாரம்.

19. உமிழ்வும் உயர்ந்துழி யேறலும் பாக்கும்
வகையில் உரையும் வளர்ச்சியும் ஐந்தும்
புணரார் பெரியா ரகத்து.
நகையொடு கொட்டாவி காறிப்புத் தும்மல்
இவையும் பெரியார்முன் செய்யாரே செய்யின்
அசையாது நிற்கும் பழி.

கீழ்மக்களிடஞ் சாத்திரங் கேட்கக்கூடாது.

20. தலைஇய நற்கருமம் செய்யுங்கால் என்றும்
புலையர்வாய் நாட்கேட்டுச் செய்யார் தொலைவில்லா
அந்தணர்வாய் நாட்கேட்டுச் செய்க அவர்வாய்ச்சொல்
என்றும் பிழைப்ப திலை.

உயர்ச்சியை விரும்புவர் செய்யக்கூடாதவை.

21. படிறும் பயனிலவும் பட்டி யுரையும்
வசையும் புறனும் உரையாரே யென்றும்
அசையாத வுள்ளத் தவர்.

உயர்ச்சியை விரும்புவோர் நடை யுடை பாவனை

22. உடைநடை சொற்சோர்வு வைதலிந் நான்கும்
நிலைமைக்குங் கல்விக்கும் ஆண்மைக்கும் தத்தம்
குடிமைக்கும் தக்க செயல்.

மனச்சுத்தி உட்சுத்தி.

23. பொய்குறளை வெளவல் அழுக்கா றிவைநான்கும்
ஐயந்தீர் காட்சியார் சிந்தியார் சிந்திப்பின்
ஐயம் புகுவித் தருநிரயத் துய்த்திடும்
தெய்வமும் செற்று விடும்.

24. பிறர்மனை கட்களவு சூது கொலையோடு
அறனறிந்தார் இவ்வைந்தும் நோக்கார் திறனிலவொன்று
எள்ளப் படுவதூஉம் அன்றி நிரயத்துச்
செல்வழி உய்த்திடு தலால்.

25. கொல்லான் பொய்கூறான் களவிலான் எண்குணன்
நல்லான் அடக்கம் உடையான் நடுச்செய்ய
வல்லான் பகுந்துண்பான் பாசிலான் கட் காமம்
இல்லான் இயமத்து இடையினின் றானே.

26. தூய்மை யருளூண் சுருக்கம் பொறை செம்மை
வாய்மை நிலைமை வளர்த்தலே மற்றிவை
காமங் களவு கொலையெனக் காண்பவை
நேமியீ ரைந்து நியமத்த னாமே.

27. தபஞ்செபஞ் சந்தோட மாத்திகந் தானஞ்
சிவன்றன் விரதமே சித்தாந்தக் கேள்வி
மகஞ்சிவ பூசையொண் மதிசொலீ ரைந்து
நிலம்பல செய்யி னியமத்த னாமே.

ஆசாரத்தை ஊக்கத்துடன் புத்தியாய்க் கடைப்பிடிக்கவும்.

28. நன்றெறும்பு தூக்கணம் புள்காக்கை என்றிவைபோல்
தங்கருமம் நல்ல கடைப்பிடித்துத் தங்கருமம்
அப்பெற்றி யாக முயல்பவர்க் காசாரம்
எப்பெற்றி யானும் படும்.

சயன முறை.

29. கிடக்குங்கால் கைகூப்பித் தெய்வந் தொழுது
வடக்கொடு கோணந் தலைசெய்யார் மீக்கோள்
உடல்கொடுத்துச சேர்தல் வழி.

புறனடை.

30. அறியாத தேயத்தான் ஆதுலன் மூத்தான்
இளையான் உயிரிழந்தான் அஞ்சினான் உண்பான்
அரசர்தொழில் தலைவைத்தான் மணாளனென்று
ஒன்பதின்மர் கண்டீர் உரைக்குங் கால்மெய்யான
ஆசாரம் வீடு பெற்றார்.

சிவபத்தியினால் சிவனடியார்கள் பெறும் மகிமை

சிவபத்தியே உயர்ச்சியைக் கொடுப்பதற்கும் அன்பைச் செலுத்துவதற்குங் காரணமென்பதை அறிந்து ஏனைய விஷயங்களை மெய்ச்சிவனடியார்கள் நோக்கக்கூடாது.

1. சாத்தி ரம்பல பேசுஞ் சழக்கர்காள்
கோத்தி ரமுங்கு லமுங்கொண் டென்செய்வீர்
பாத்தி ரஞ்சிவ மென்று பணிதிரேல்
மாத்தி ரைக்குள் ளருளுமாற் பேறரே.

(ஐந்தாந்திருமுறை, திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தேவாரம், திருமாற்பேறு 3-வது செய்யுள்.)

தீத்தொழில்களில் பழகியவர்களும் சிவனடியார் ஆகிவிட்டால் அவர்களிலும் மேலான பொருள் புவியிற்கிடையாது.

2. சங்கநிதி பதுமநிதி யிரண்டுந் தந்து
தரணியொடு வானாளத் தருவரேனும்
மங்குவார் அவர்செல்வ மதிப்போ மல்லோம்
மாதேவர்க் கேகாந்த ரல்லா ராகில்
அங்கமெலாங் குறைந்தழுகு தொழுநோ யராய்
ஆவுரித்துத் தின்றுழலும் புலையரேனுங்
கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க் கன்பராகி லவர்
கண்டீர் நாம்வணங்குங் கடவுளாரே.

(ஆறாந்திருமுறை திருநாவுக்கரசுவாமிகள் தேவாரம், தனித்திருத்தாண்டகம் 10-வது செய்யுள்.)

புலையரும் சிவனடியார்கள் ஆகிவிடின் அவர்களை நேசிக்கவேண்டும்

3. புலையரே யெனினு மீசன் பொலன்கழ லடியிற்புந்தி
நிலையரே லவர்க்குப் பூசை நிகழ்த்துத னெறியென்றுந்
தலையரா யெனினு மீசன் றமரல்லா ரெனிற்சம்
இலரெனி னியற்றும் பூசைப் பலந்தருவா ரேயாரே.

(சிவ தருமோத்தரம் கோபுரவியல், 177-வது செய்யுள்)

கீழ்குலத்தாரும் சிவனடியாராகிவிட்டால் அவர்களை நேசித்தவர்கட்கே, முத்தியுண்டு ஏனையர்க்கில்லை.

4. எள்ளற் படுகீழ் மக்களெ னு மிழிந்தகுலத் தோரானாலும்
வள்ளற் பரமன் றிருநீறு மணியுமணிந்த மாண்பினரை [வே
யுள்ளத் துள்ளெ மிருபோது முணர்ந்துதெருண்டு சிவனென
கொள்ளத் தகைய வறிவினரே பிறவிக்கடலிற் குளியாதார்

(பிரமோத்தரகாண்டம் திரிபுண்டரமுரைத்த அத்தியாயம் 61வது செய்யுள்.)

மிலேச்சரும் சிவனடியாராகிவிட்டால் அவர்களே சிறந்த அந்தணர்.

5. புன்னெறி மிலேச்ச ரேனு மின்னவை பொருந்தி நிற்கில்
அன்னவர் தாமே யாசின் மறையுண ரந்த ணாளர்
உன்னிடு மன்பர் தம்மை யொழிந்தகன் றுரையேம் யாமு
நன்னெறி யவரு நாளு நம்மைவிட் டகன்றி டாரே.

(வாயுசங்கிதை சிவபிரான் உமாதேவியாருக்கருளிய அத்தியாயம் 28 செய்.)

சிவனடியாரை குலத்தினிமித்தமாக இகழ்ந்தவர்கட்கு நரகதண்டனை.

6. எந்தக் குலத்திற் பிறந்தா லு மீசனடியார்க் கிழுக்கில்லை
நிந்தை செய்தோர் நரகுறுவார் நித்த னுணை யையமில்லை
மைந்த ரோடு மனையோடு மாளா திருந்த நிதியோடும்
எந்தை யடியார் மனங்கலங்கி லீரே ழுலகுங் கலங்காவோ.

(பதி பசு பாச விளக்கம் பாசவிளக்கம் 16-வது செய்யுள்.)

சிவனைச் சதாவணங்கி, சிவனடியார்களை குலங்கோத்திர நிமித்தம் வெறுப்பவர்களுக்குச் சிவபெருமான் அருள் செய்யான்.

7. தன்ன டிக்கன்பு சான்றவ ராயினும்
மன்று மெய்யடி யாரை வழிபடார்
என்னி லந்தண் மதிமுடி யீச்சுரன்
அன்ன வர்க்கருள் செய்த லரிதரோ.

(சூதசங்கிதை, சிவமான்மிய காண்டம் அடியார் பூசாவிதி அத்தியாயம் 4-வது செய்யுள்.)

குலங்கோத்திர நிமித்தம் பேதஞ் செய்யக்கூடாதென்று மேற்சொல்லியவைகளெல்லாம் வேதாகமங்களின் துணிவு ஆகையால் சொல்லியவைகள் பொய்யா.

8. நாதன் றன்னையு நாதனை நம்புயப்
பாதஞ் சேர்ந்து பரவினர் தம்மையும்
பேதஞ் செய்வது பேதைமை நீரென
வேதங் கூறும் விழுப்பொருள் பொய்க்குமோ

(கந்தப்புராணம் மார்க்கண்டேயப்படலம் 244-வது செய்யுள்.)

ஆகையால் ஜாதிகுலங்களைக் கவனியாது சிவபக்தியை கவனித்துச் சிவனடியாருடன் உறவாடவேண்டும் என்பது வேதத்தின் துணிவு

9. சிவனெனு மொழியைக் கொடிய சண்டாளன்
செப்பிடினவனுட னுறைக
அவனொடு கலந்து பேசுக வவனொ
டருகிருந் துண்ணுக வென்னும்
உவமையில் சுருதிப் பொருடனை நம்பா
வூமரோ டென்பயில் கொடியோன்
இவனெனக் கழித்தா லெம்மை கதிவே
றெனக்கில்லை கலைசையாண் டவனே.

(கலைசைப்பதிற்றுப் பத்தந்தாதி: 76-வது செய்யுள்.)

சிவபத்தரானதின் பொருட்டுக் கிடைத்தற்கரிய இத்தகைய பதவி கிடைப்பதால் இழிகுலத்தோர் என்று எண்ணப்பட்டு இகழப்படாதபடி, சகலரும் சிவச்சின்னங்களைத் தரித்து மேலானவர்கள் ஆகுதல்வேண்டும்.

10. கைசெவி சென்னி கழுத்தினெப் போதுங்
கண்டிகை யணிதல் வெண்ணீறு
மெய்யெலாம் பூசி யைந்தெழு விடத்து
மிலங்குறப் புண்டரம் பொறித்தல்
வைதிக நிலையோர் மரபென மறைநூல்
வகுத்திடு மாதலி னிவற்றைக்
கைவிடா தென்றுங் கடைப்பிடித் திடுக
விகழ்ந்திடிற் கடையரே யாவர்.

(காஞ்சிப்புராணம். ஒழுக்கப்படலம் 38-வது செய்யுள்.)

11. எவரேனுந் தாமாக விலாடத்திலிட்ட
திருநீறுஞ் சாதனமுங் கண்டாலுள்கி
யுவரா தேயவ ரவரைக் கண்டபோது
உவந்தடிமைத்திற நினைந்தங்கு வந்துநோக்கி
யிவர்தேவ ரவர்தேவரென்று சொல்லி
யிரண்டாட்டா தொழிந்தீசன்றிறமே பேணிக்
கவராதே தொழுமடியார் நெஞ்சினுள்ளே
கன்றாப் பூர்நடுதறியைக் காணலாமே.

(திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தேவாரம் திருக்கன்றாப்பூர்ப் பதிகம்.)

ஆகையால திருநீற்றை அடியார்கள் இடைவிடாது அணியவேண்டும்.

12. கங்காளன் பூசுங் கவசத் திருநீற்றை
மங்காமற் பூசி மகிழ்வரே யாமாகில்
தங்கா வினைகளுஞ் சாருஞ் சிவகதி
சிங்கார மான திருவடி சேர்வரே.

(திருமந்திரம். திருநீறு 2-வது செய்யுள்)

திருநீற்றின் குறிப்பு சத்தியம் பத்தி சித்தி முத்தி:

13. முத்தி தருவது நீறு முனிவர் அணிவது நீறு
சத்திய மாவது நீறு தக்கோர் புகழ்வது நீறு
பத்தி தருவது நீறு பாவ வினியது நீறு
சித்தி தருவது நீறு திருவால வாயான் திருநீறே.

(தேவாரம் திருநீற்றுப் பதிகம.)

ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தை அடியார்கள் ஓயாது தியானிககவேண்டும்.

14. யாவ ரேனும் இழி தலப் பஞ்சமர்
பாவ காரிய ரேனுமெம் பண்ணவன்
மேய ருந்திரு நாம மிலேந்துளோர்
தேவ ரேயவர் தேவரிற் சீரியோர்.

(சிவநாமம் உபதேசகாண்டம் 96-வது செய்யுள்)

ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர மகிமையும் பலனும்.

15. நமச்சி வாயவே ஞானமுங் கல்வியும்
நமச்சி வாயவே நானறி விச்சையும்
நமச்சி வாயவே நாநவின் றேத்துமே
நமச்சி வாயவே நன்னெறி காட்டுமே.

(திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தேவாரம் ஐந்தாந் திருமுறை)

சிவ விளக்கம்.

பலகலையா கமவேதம் யாவையினுங் கருத்துப்
பதிபசுபா சந்தெரித்தல் பதிபாமே யதுதா
னிலவுமரு வுருவன்றிக் குணங்குறிக ளின்றி
நின்மலமா யேகமாய் நித்த மாகி
யலகிலுயிர்க் குணர்வாகி யசல மாகி
யகண்டிதமா யானந்த வுருவாயன்றிச்
செலவரிதாய்ச் செல்கதியாய்ச் சிறிதாகிப் பெரிதாய்த்
திகழ்வதுதற் சிவமென்பர் தெளிந்து ளோரே.

மெய்ப் பத்தியும் அதன் இயல்பும்.

மெய்தா னரும்பி விதிர்விதிர்த் துன்விரை யார்கழற்கென்
கைதான் றலைவைத்துக்கண்ணீர் ததும்பி வெதும்பியுள்ளம்
பொய்தான் றவிர்ந்துன்னைப் போற்றிசயசய போற்றியெனுங்
கைதா னெகிழ விடேனுடையா யென்னைக்கண்டுகொள்ளே.

சிவபெருமானது வழிபாட்டின் மாட்சி.

கொள்ளேன் புரந்தான் மாலயன் வாழ்வு குடிகெடினும்
நள்ளேன் நினதடி யாரொடல் லானர கம்புகினும்
எள்ளேன் திருவரு ளாலே யிருக்கப் பெறினிறைவா
உள்ளேன் பிறதெய்வ முன்னையல் லாதெங்க ளுத்தமனே

மும்மூர்த்திக்கும் மேலானவன் சிவபெருமான்

தேவர்கோ வறியாத தேவ தேவன்
செழும்பொழில்கள் பயந்துகாத் தழிக்கு மற்றை
மூவர்கோ னாய்நின்ற முதல்வன் மூர்த்தி
மூதாதை மாதாளும் பாகத் தெந்தை
யாவர்கோ னென்னையும்வந் தாண்டு கொண்டான்
யாமார்க்குங் குடியல்லோம் யாது மஞ்சோம்
மேவினோ மவனடியா ரடியா ரோடு
மென்மேலுங் குடைந்தாடி யாடு வோமே.

4. மூவுருவின் முதலுருவாயிருநான்கான
மூர்த்தியேயென்று முப்பத்து மூவர்
தேவர்களுமிக்கோருஞ் சிறந்து வாழ்த்துஞ்
செம்பவளத்திருமேனிச் சிவனே யென்று
நாவுடையார்நமையாளவுடையாரன்றே
நாவலந் தீவகத்தினுக்கு நாதரான
காவலரே யேவி விடுத்தாரேனுங்
கடவமலோங்கடுமை யொடு களவற்றோமே,

மும்மூர்த்திகளும் அறியக்கூடாத அச்சிவபெருமானை பக்தியின் மூலமாயே அறியத்தக்கது.

(577) 5. தேவ தேவன் மெய்ச்சேவகன் தென்பெருந்துறை நாயகன
மூவ ராலு மறியொணா முதலாய வானந்த மூர்த்தியான்
யாவ ராயினு மன்பரன்றி யறியொணா மலர்ச் சோதியான்
தூய மாமலர்ச் சேவடிக்கணஞ் சென்னி மன்னித் திகழுமே

மும்மூர்த்திக்கும் மேலான சிவபெருமான் தனது அருட் சத்தியுடன் வித்தியாசமின்றித் தன்னன்பர் அகத்தே எழுந்தருளுகிறான்.

(579) 6. முந்திய முதனடு விறுதியு மானாய்
மூவரு மறிகில ரியாவர்மற் றறிவார்
பந்தணை விரலியு நீயுநின் னடியார்
பழங்குடி றொறுமெழுந் தருளிய பரனே
செந்தழல் புரைதிரு மேனியுங் காட்டித்
திருப்பெருந் துறையுறை கோயிலுங் காட்டி
அந்தண னாவதுங் காட்டிவந் தாண்டாய்
ஆரமுதே பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே

மும்மூர்த்தியும் அறியக்கூடாத சிவபெருமானே பக்தர்களின் ஆசையெல்லாம் அறும்வண்ணம் திருப்தி செய்யவல்லவன்.

(550) 7. சுந்தரத் தின்பக்குயிலே சூழ்சுடர் ஞாயிறு போல
அந்தரத் தேநின் றிழிந்திங் கடியவ ராசை யறுப்பான்
முந்து நடுவு முடிவு மாகிய மூவ ரறியாச்
சிந்துரச் சேவடி யானைச் சேவ கனைவரக் கூவாய்

இத்தகைய சிவபெருமானின் அருள் நமக்குக் கிடைக்கவேண்டுமெனின் நாம் பிற தெய்வங்களின் உபாசனையையும் வணக்கத்தையும் அறவே விட்டு விடவேண்டும்.

8. ஆட்டுத் தேவர் தம்விதி யொழித்தன்பால்
ஐயனே யென்றுன்னருள் வழியிருப்பேனை
நாட்டுத் தேவரும் நாடரும் பொருளே
நாதனே யுனைப்பிரி வுறுவருளைக்
காட்டித் தேவ நின்கழ லிணைகாட்டிக்
காயமா யத்தைக்கழித் தருள்செய்யாய்
சேட்டைத் தேவர் தந்தேவர் பிரானே
திருப்பெருந் துறைமே வியசிவனே.

ஏனெனின் பிறதெய்வங்கள் சிவபெருமானின் ஏவலாளர்கள்.

9. வேவத் திரிபுரஞ் செற்றவில்லி
வேடுவனாய்க் கடிநாய்கள் சூழ
ஏவற் செயல்செயுந் தேவர்முன்னே
யெம்பெரு மான்றா னியங்குங் காட்டில்
ஏவுண் டபன்றிக் கிரங்கி யீசன்
எந்தை பெருந்துறை யாதி யன்று
கேவலங் கேழ லாய்ப்பால் கொடுத்த
கிடப்பறி வாரெம் பிரானு வாரே.

அன்றியும் பிறதெய்வங்கள் செத்துப் பிறப்பவைகள்.

10. செத்துச் செத்துப் பிறப்பதே தேவென்று
பத்தி செய்மனப்பாறைகட் கேறுமோ
அத்தனென்றரியோடு பிரமனுந்
துத்தியஞ் செயநின்ற நற்சோதியே.

11. நூறு கோடி பிரமர்க ணொங்கினார்
ஆறு கோடி நாராயணரங்ஙனே
ஏறு கங்கை மணலெண்ணிலிந்திரர்
ஈறி லாத நல்லீசனொருவனே.

பிறதெய்வங்களியாவும் சிவபெருமானையே வழிபடுகின்றார்கள்

12. வாது செய்து மயங்கு மனத்தராய்
ஏது சொல்லுவீராகிலும் ஏழைகாள்
யாதோர் தேவனெனப்படுவார்க்கெல்லாம்
மாதே வனலாற் றேவர் மற்றில்லையே.

13. மூலமாகிய மூவர்க்கு மூர்த்தியைக்
காலனாகிய காலற் குங்காலனை
கோலமாம் பொழில் சூழ்திருக்கோளிலி
சூலபாணிதன் பாதந் தொழுமினே.

சிவபெருமான் உதவியின்றிப் பிறதெய்வங்கள் சீவியா.

14. சிவனொடொக் குந்தெய்வந் தேடினு மில்லை
அவனொடொப் பாரிங்கி யாவரு மில்லை
அவனன்றி மூவரா லாவதொன் றில்லை
அவனன்றி யூர்புகு மாறறி யேனே.

15. அவனை யொழிய வமரரு மில்லை
அவனன்றிச் செய்யு மருந்தவ மில்லை
அவனன்றி மூவரா லாவதொன் றில்லை
அவனன்றி யூர்புகு மாறறி யேனே.

ஆகையால் பத்தராகிய நாம் சிவபெருமானைத் தவிர பிறதெய்வங்களை வணங்கக் கூடாது.

16. என்று நாமியாவர்க்கு மிடைவோமல்லோம்
இருநிலத்தி லெமக்கெதி ராவாருமில்லைச்
சென்று நாஞ்சிறு தெய்வஞ் சேர்வோமல்லோஞ்
சிவபெருமான் றிருவடியே சேரப்பெற்றோம்
ஒன்றினாற் குறையுடையோ மல்லோமன்றே
உறுபிணியார் செறலொழிந்திட் டோடிப்போனார்
பொன்றினார் மாலையணிந்த சென்னிப்,
புண்ணியனை நண்ணிய புண்ணியத்துளோமே.

அன்றியும் பிறதெய்வ வணக்கத்தோரைக் கண்டு நாம் அவர்செய்கைக்குப்
பயந்து அஞ்சவேண்டும்.

17. புற்றில் வாளரவு மஞ்சேன் பொய்யர் தம்மெய்யு மஞ்சேன்
கற்றை வார்சடையெம் மண்ணல் கண்ணுதல் பாத நண்ணி
மற்றுமோர்தெய்வந்தன்னை யுண்டெனநினைந்தெம்பெம்மாற்
கற்றி லாதவரைக் கண்டால் அம்மநா மஞ்சு மாறே.

18. மஞ்சுலா முருமு மஞ்சேன் மன்ன ரோடுறவு மஞ்சேன்
நஞ்சமே யமுத மாக்கும் நம்பிரா னெம்பி ரானாய்ச்
செஞ்சவே யாண்டு கொண்டான் திருமுண்டந் தீட்ட மாட்
அஞ்சுவா ரவரைக் கண்டால் அம்மநா மஞ்சு மாறே. [டாது

சகல செயலுஞ் சிவன் செயல் என்றறிந்து, திகையாத வண்ணம்
நாம் தேறவேண்டும்.

19. கூறுநாவே முதலாகக் கூறுங்கரண மெல்லாநீ
தேறும்வகைநீ திகைப்புநீ தீமைநன்மை முழுதுநீ [கில்
வேறோர்பரிசிங்கொன்றில்லை மெய்ம்மையுன்னைவிரித்துரைக்
தேறும்வகை யென்சிவலோகா திகைத்தாற் றேற்றவேண்
[டாவோ.

பத்தர்களாகிய நமக்கு வேண்டுவதையெல்லாம் சிவபெருமானே நாம்கேளாமல்
நமக்குத் தருவான் என்றறிந்து தேர்ந்து மனஞ்சலியாமல்
பத்தியிலே நிலைபெறுவோமாக.

20. வேண்டத் தக்கதறி வோய்நீ
வேண்ட முழுதுந் தருவோய்நீ
வேண்டு மயன்மாற் கரியோய்நீ
வேண்டி யென்னைப் பணிகொண்டாய்
வேண்டி நீயாதருள் செய்தாய்
யானு மதுவே வேண்டினல்லால்
வேண்டும் பரிசொன் றுண்டென்னில்
அதுவுமுன்றன் விருப்பன்றே.

சிவபெருமானது அருள் கிட்டும் வண்ணம் நமது பஞ்ச இந்திரியங்களை சிவபெருமானிடத்தே செலுத்துவோமாக.

21. பண்ணினேர் மொழியாள் பங்கநீ யல்லாற்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
திண்ணமே யாண்டாய் சிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
எண்ணமே யுடல்வாய் மூக்கொடு செவிகண்
என்றிவை நின்கணே வைத்து
மண்ணின்மே லடியேன் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருக வென்றருள் புரியாயே.

நமது சகல செய்கைகளிலும் உலக வியவகாரங்களிலும் சிவபெருமானையே விடாது வழிபடுவோமாக.

22. நெக்குநெக்குள் ளுருகியுருகி
நின்று மிருந்துங் கடந்துமெழுந்தும்
நக்குமழுதுந் தொழுதும்வாழ்த்தி
நானா விதத்தாற் கூற்று நவிற்றி
செக்கர்போலுந் திருமேனி
திகழநோக்கிச் சிலிர் சிலிர்த்துப்
புக்குநிற்ப தென்றுகொல்லோ வென்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

குறித்த நெறியே பெருநெறி, மற்ற நெறிகள் சிறு நெறிகளே.

23. 'நெறியல்லா நெறிதன்னை நெறியாக நினைவேனைச்
சிறுநெறிகள் சேராமே திருவருளே சேரும்வண்ணங்
குறியொன்று மில்லாத கூத்தன்றன் கூத்தையெனக்கு
அறியும்வண்ண மருளியவா றார்பெறுவா ரச்சோவே.

குறித்த பத்தியையுடையவர்களே சிவனடியார்கள் ஏனையர்கள் சிதடர்களே.

24. செம்மைநல மறியாத சிதடரொடுந் திரிவேனை
மும்மைமல மறுவித்து முதலாய முதல்வன்றான்
நம்மையுமோர் பொருளாக்கி நாய்சிவிகை யேற்றுவித்த
அம்மையெனக் கருளியவா றார்பெறுவா ரச்சோவே,

குறித்தநெறியே மோச்சத்திற்குச்சாதனம், பிறநெறிகள் குறைவுளவே.

25. முத்திநெறி யறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேனைப்
பத்திநெறி யறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வண்ணஞ்
சித்தமல மறுவித்துச் சிவமாக்கி யெனையாண்ட
அத்தனெனக் கருளியவா றார்பெறுவா ரச்சோவே.

26. பொன்னை மாதரைப் பூமியை நாடிடேன்
என்னை நாடிய வென்னுயிர் நாதா
நின்னை நாடுவ னின்னருட் டூவெளி
தன்னை நாடுவன் றன்னந் தனியனே.

27. தன்ன தென்றுரை சாற்றுவன வெல்லாம்
நின்ன தென்றனை நின்னிடத்தே தந்தேன்
இன்ன மென்னை யிடருறக் கூட்டினால்
பின்னை யுய்கிலன் பேதைய னாவியே.

28. உற்றாரை யான்வேண்டேன் ஊர்வேண்டேன் பேர்வேண்
கற்றாரை யான்வேண்டேன் கற்பனவு மினியமையும் [டேன
குற்றாலத் தமர்ந்துறையுங் கூத்தாவுன் குரைகழற்கே
கற்றாவின் மனம்போலக் கசிந்துருக வேண்டுவனே.

29. தந்தையார் தாயாருடன் பிறந்தார்
தாரமார் புத்திரரார் தாந்தாமாரே
வந்தவாறெங்ஙனே போமாறேதோ
மாயமாமிதற்கேது மகிழவேண்டா
சிந்தையீருமக்கொன்று சொல்லக்கேண்மின்
திகழ்மதியும் வாளரவுந்திளைக்குஞ் சென்னி
எந்தையார் திருநாம நமச்சிவாய வென்
றெழுவார்க் கிருவிசும்பி லிருக்கலாமே.

30. அப்பனீயம்மை நீயையனு நீ
யன்புடைய மாமனுமாமியு நீ
ஒப்புடைய மாதரு மொண்பொருளு நீ
யொரு குலமுஞ் சுற்றமு மோரூரு நீ

துய்ப்பனவு முய்ப்பனவுந் தோற்றுவாய் நீ
துணையா யென்னெஞ்சந் துறப்பிப்பாய்நீ
இப்பொன்னீ யிம்மணி நீ யிம்முத்து நீ
யிறைவனீ யேறூர்ந்த செல்வனீயே.

31. அம்மையே யப்பா வொப்பிலா மணியே
அன்பினில் விளைந்த வாரமுதே
பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புலைய னேன்றனக்குச்
செம்மையே யாய சிவபதமளித்த
செல்வமே சிவபெருமானே
இம்மையே யுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவதினியே.

32. பானினைந்தூட்டுந் தாயினுஞ்சாலப்
பரிந்துநீ பாவி-யேனுடைய
வூனினையுருக்கி யுள்ளொளி பெருக்கி
யுலப்பிலா வானந்தமாய
தேனினைச் சொரிந்து புறம் புறந்திரிந்த
செல்வமே சிவபெருமானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
வெங்கெழுந் தருளுவதினியே.

33. புன்புலால் யாக்கை புரை புரை கனியப்
பொன்னெடுங் கோயிலாப் புகுந்தென்
என்பெலாமுருக்கி யெளியையா யாண்ட
ஈசனே மாசிலாமணியே
துன்பமே பிறப்பே யிறப்பொடு மயக்காந்
தொடக்கெலா மறுத்த நற்சோதி
யின்பமே யுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந்தருளு-வதினியே.

34. புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புண்ணியா வுன்னடியென் மனத்தே
வழுவா திருக்க வரந்தர வேண்டு மிவ்வையகத்தே
தொழுவார்க் கிரங்கி யிருந்தருள் செய் பாதிரிப் புலியூர்ச்
செழுநீர்ப் புனற்கங்கை செஞ்சடைமேல் வைத்த தீவண்ணனே.

35. எங்கே னுமிருந் துன்னடியே னுனை நினைந்தால்
அங்கே வந்தென்னொடு முடனாகி நின்றருளி
இங்கே யென்வினையை யறுத்திட் டெனையாளுங்
கங்கா நாயகனே கழிப்பாலை மேயானே.

36. நின்னடியே வழிபடுவா னிமலா நினைக்கருத
என்னடியா னுயிரை வௌவேலென் றடற்கூற் றுதைத்த
பொன்னடியே பரவிநாளும் பூவொடு நீர்சுமக்கும்
நின்னடியா னிடர்களையாய் நெடுங்கள மேயவனே.

37 நாமார்க்குங் குடியல்லோம் நமனை யஞ்சோம்
நரகத்தி லிடர்ப்படோம் நடலை யில்லோம்
ஏமாப்போம் பிணியறியோம் பணிவோ மல்லோம்
இன்பமே யெந்நாளுந் துன்ப மில்லை
தாமார்க்குங் குடியல்லாத் தன்மை யான
சங்கரனற் சங்கவெண் குழையோர் காதிற்
கோமாற் கேநாமென்று மீளா வாளாய்க்
கொய்ம்மலர்ச் சேவடியிணையே குறுகினோமே.

38. முத்தனை முதல்வா முக்கணா முனிவா
மொட்டறா மலர் பறித்திறைஞ்சிப்
பத்தியாய் நினைந்து பரவுவார் தமக்குப்
பரகதி கொடுத்தருள் செய்யுஞ்
சித்தனே செல்வத் திருப்பெருந்துறையிற்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அத்தனே யடியே னுதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே யென்றருளாயே.

விடியற்கால ஸ்தோத்திரம்.

சங்கரனே நின் பாதம் போற்றி போற்றி
    சதாசிவனே நின் பாதம் போற்றி போற்றி
பொங்கரவா நின் பாதம் போற்றி போற்றி
    புண்ணியனே நின்பாதம் போற்றி போற்றி
அங்கமலத் தயனோடு மாலுங்காணு
    அனலுருவா நின்பாதம் போற்றி போற்றி
செங்கமலத்திருப்பாதம் போற்றி போற்றி
    திருமூலத்தானனே போற்றி போற்றி

மூவாய் பிறவாயிறவாய் போற்றி
    முன்னமேதோன்றி முளைத்தாய் போற்றி
தேவாதி தேவர் தொழுந்தேவே போற்றி
    சென்றேறி யெங்கும பரந்தாய் போற்றி
ஆவாவடி யேனுக்கெல்லாம போற்றி
    யல்லலலிய வலந்தேன் போற்றி
காவாய் கனகதிரளே போற்றி
    கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

சிந்தையாய் நின்ற சிவனே போற்றி
    சீபர்ப்பதஞ் சிந்தை செய்தாய் போற்றி
புந்தியாய்ப் புண்டரிகத் துள்ளாய் போற்றி
    புண்ணியனே போற்றி புனிதா போற்றி
சந்தியாய் நின்ற சதுரா போற்றி
    தத்துவனே போற்றி யென்தா தாய் போற்றி
அந்தியாய் நின்ற வரனே போற்றி
    யலைகெடில வீரட்டத் தாள்வாய் போற்றி.

ஈசனடி போற்றி யெந்தை யடிபோற்றி
தேசனடி போற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமல னடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கு மன்ன னடிபோற்றி.

உச்சிக்கால ஸ்தோத்திரம்.

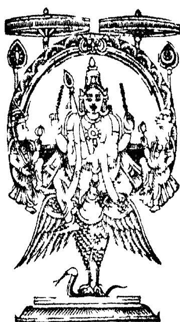
நமச்சிவாய வாஅழ்க நாதன்றாள் வாழ்க
இமைப்பொழுது மென்னெஞ்சி னீங்காதான் றாள்வாழ்க.

ஈச போற்றி இறைவ போற்றி
தேசப் பளிங்கின் றிரளே போற்றி
துரியமு மிறந்த சுடரே போற்றி
தெரிவரி தாகிய தெளிவே போற்றி
அருவமு முருவமும் ஆனாய் போற்றி
மருவிய கருணை மலையே போற்றி
வெளியிடை யொன்றாய் விளைந்தாய் போற்றி
வளியிடை யிரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் போற்றி
தீயிடை மூன்றாய்த் திகழ்ந்தாய் போற்றி
நீரிடை நான்காய் நிகழ்ந்தாய் போற்றி
பாரிடை யைந்தாய்ப் பரந்தாய் போற்றி
முழுவது மிறந்த முதல்வா போற்றி
அழிவது மாவதுங் கடந்தாய் போற்றி
அழிவிலா வானந்த வாரி போற்றி
படைப்பாய் காப்பாய் துடைப்பாய் போற்றி
உடையாய் போற்றி யுணர்வே போற்றி
கடையே னடிமை கண்டாய் போற்றி
அடைந்தவர்க் கருளும் அப்பா போற்றி
அலந்தே னாயே னடியேன் போற்றி
இலங்கு சுடரெம் மீசா போற்றி
என்னாட் டவர்க்கும் இறைவா போற்றி
தென்னாட் டுடைய சிவனே போற்றி
சிந்தனையைத் திருத்துஞ் சிவமே போற்றி
எந்தமை யுய்யக் கொள்வாய் போற்றி
காவாய் கருணைக் குன்றே போற்றி
ஆவா வென்றெனக் கருளாய் போற்றி
போற்றி போற்றி புராண காரண
போற்றி போற்றி சயசய போற்றி.

இராக்கால ஸ்தோத்திரம்.

முத்தா போற்றி முதல்வா போற்றி
அத்தா போற்றி ஐயா போற்றி
நித்தா போற்றி நிமலா போற்றி
பத்தா போற்றி பவனே போற்றி
இருள்கெட வருளும் இறைவா போற்றி
அருளிட வேண்டும் அம்மான் போற்றி
நஞ்சை யமுதாய் நயந்தாய் போற்றி
அஞ்சே லென்றிங் கருளாய் போற்றி
படியுறப் பயின்ற பாவக போற்றி
இடரைக் களையும் எந்தாய் போற்றி
தொழுவார் மையல் துணிப்பாய் போற்றி
தொழுத கைதுன்பந் துடைப்பாய் போற்றி
ஒழிவற நிறைந்த வொருவ போற்றி
செழுமலர்ச் சிவபுரத் தரசே போற்றி
ஐயா போற்றி யரசே போற்றி
சைவா போற்றி தலைவா போற்றி
தோளா முத்தச் சுடரே போற்றி
ஆளா னவர்கட் கன்பா போற்றி
ஆராவமுதே வருளே போற்றி
பேரா யிரமுடைப் பெம்மான் போற்றி
பிழைப்பு வாய்ப்பு ஒன்றறியா நாயேன்
குழைத்த சொன்மாலை கொண்டருள் போற்றி
உறவே போற்றி யுயிரே போற்றி
சிறவே போற்றி சிவமே போற்றி
வாழ்வே போற்றி வைப்பே போற்றி
தோழா போற்றி துணைவா போற்றி
போற்றி போற்றி புராண காரண
போற்றி போற்றி சயசய போற்றி.

தேவாரம் 4, 10, 11, 12, 13, 16, 29, 30, 34, 35, 36, 37
திருவாசகம் 1, 2. 3, 5, 6, 7, 8, 9, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 28, 31, 32, 33, 38, **தாயுமானவர்** 26, 27, **திருமந்திரம்** 14, 15.

முருகனருணை.

ஸ்கந்த சஷ்டிக் காஞோற்சவ விலாசமும், அரிகைச் சண்முகன் பதிகமும்.

இவை
அரிகையம்பதியோனாற
அரிகேசநல்லூரிலிருக்கும்
பு. வ. முத்துசுப்பையாபாரதியவர்களால்
இயற்றப்பெற்றன.

[illegible]ால் எலக்டிரிக் அச்சுக்கூடம், கருணாநிதி வைத்தியசாலை,
தஞ்சாவூர்.

1915.

உ

முருகன் துணை

ஸ்கந்தசஷ்டிக் காஞோற்சவ விலாசம்.

காப்பு-(வெண்பா)

கந்தன் றினைப்புனத்துக் கன்னிகையைக் கைப்பிடிக்க
வந்துதவி செய்த வனத்தந்தி—எந்தனுக்கு
நற்றுணையாய் வந்தருளும் நங்தகன்றன் கானவிழாப்
பேற்றிதனைப் பேசிடமுன் பே

நூல்

மணியேந்து மரம்மையாக ளைடப்பயில வயாக்குழாம் வணங்கவாழ்த்தப்
பணியேந்து மணியுரக கன்னியர்சா மரையிட பருவக் கொங்கைக்
கணியேந்து சசியிருகண் மணிடாயுங் கற்பகத்தார் கமழச் சூழ
அணியேந்து மரியேந்து மாதவா கதிர் கொலுவிருந்தா னமரர் வேந்தன். (1)

மகத்திறைவ னின்னகொலு விருக்கின் றதருணமதில் வானமோங்கி
மிகுத்தெழுபூழ்வ் வொலிமிராண்கொ லெலணவியாதா வேதமென விளம்பவும்பன்
னகத்ததிலவர் கீதமென விருஞ்சையர்வாழ் தியங்களென நவில விந்தன்
அகத்தலையாங் துடைப்பாவிரு கின்னரமைச் செலவிடுத்தா னறியு மாறே. (2)

விடுத்தசிரா தரிசனன்சத் தியவசனன் புவிதலத்தின் மேவா நிற்ப
தொடுத்தல நாம்பிடத்தில் விராஜத்து நினைப்பயந்த கோலலோன் கையா
லெடுத்தமைத்த பொருளனைத்துங் கசிந்துருகச் சாமமதை யிசையிற்றேறாய்
மடுத்தகம கிழ்ச்சியொடு யாழ்முனிவ னச்சபையில் வந்தான மன்றே (3)

வந்தமாமுனிவன் றன்னை மணித்தவிசிருத்திப்பூமி
அந்தரந்துறக்கமாதி யனைத்திலுஞ் சஞ்சரிக்கு
மெந்தை நாரதரேயிங்க னெய்திய தொனியிதேதென்
றிந்திரன் வினவக்கேட்டி யாழ்முனியெடுத்தியம்பும். (4)

பூலோகந் தனிற்பெரிது புண்ணியங்கள் மிகப்பொழியும் பொருணைத்
தீரம்
மாலோடு மயனாரை வழிபட்டு றைஞ்சியநன் மகிமை யோங்குஞ்
சாலோக முதற்பலவுந் தருமரிகைத் தலமதனிற் சட்டி நாளில்
வேலோனுக் கற்பணமாம் பசனைவிழாச் சங்கீத விமர்சை யீதே (5)

இன்னபடி நாரதரங் காதரத்தோ
டிசைத்திடலுஞ் சுரர்களொடு மிந்திரன்றான்
இன்னிசைக்கா மேற்சவையை பவத்தைக் காண
இச்சையுட னெழுந்தருளு மளவணிருந்த
மன்னியநற் றவத்தினர்தங் குறிப்புணர்ந்து
மாலயன்சி வார்ச்சனைசெய் வகையுமங்குப்
பொன்னரிகைப் பதிமகிமை யதுவும் வீணைப்
புங்கவனார் மிகச்சிறந்து புகல லுற்றார் (6)

(வசனம்)— கேளுங்கள் முனிவர்களே !! அத்தலத்து மகிமை ஆதி சேடனுக்குஞ்சொல்லவரிதாயினும் ஒருவாறெடுத்துச் சொல்லுகின்றேன். கேட்பீர்களாக.

தெரிந்துசிவனையன்றி முன்னாள் க்ஷீரோததியிலரியயனார்
சுரர்களுடன்மந்தரமதனைத் தூக்கிநிறுத் தவாசுகியாம்
பெரியகயிற்றாற்கடைந்திழுக்கப் பிரளயத்துப்பெருங்கனல்போல்
வருவெவ்விடச்சுவாலையினால் வாடித்தவித்துமிகமெலிந்து (7)

அரனதருளைமறந்தமுத மடைதற்கெண்ணுமகந்தையினால்
பெரியவிபத்திற்குள்ளானோம் பிழைசேர்த்தகமகத்திலெண்ணப்
புரமெரித்தகண்ணுதலைப் புகழ்ந்துபோற்றிச்சரணடைந்து
வரநல்லுயிர்பெற்றுய்வமென மாலுமயனுமமரர்துன்னி (8)

வந்தார்திருக்கைலாயத்தே மங்கைபாகமகேசுரனைச்
செந்தாள்பணிந்துசங்கடநோய் தீர்த்தாள்சிவனேயெனக்கரைந்து
நைந்தார்தம்மேல்மிகவிரங்கி நலியாதீரென்றவ்விடத்தைச்
சிந்தாதருந்திப்பயந்தீர்க்கத் திருமாலயனார்தெளிந்தனரால் (9)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (10)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (11)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (12)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (13)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
(14)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
(15)

(முனிவர்கள்) நன்று, நன்று நாரதரே

அத்தகைய கண்டாகர்ணன் கதையொன்றுளதோ ?
அங்ஙனமாயின் அதையுங்கேட்க விரும்புகின்றனம்

(நாரதர்)—கேளுங்கள் முனிவர்களே !!

அன்னகண்டா கனணனென பா ளரிபசந் கனிறச் றநகோ ஐயினுங
சான
துன் றுசிவனடியாரை தது டணையோ பரரிந்து துமை ஞுசெயவான
பன் னுசிவநாம மகைசெ றுபணை துமைசாரதறியாணபரி நவாமுநாள
இன்னபடி கர் சதொளிருமமைவகுர சசசெயதிடுவரள புந்தமாயோன (16)

எணககழ மைபுரிநகி டாவெனறுழுருசிவச பாகமெயகு ராயால
வணககரிதன றலையினமண ணவாரி கெகொளவ நபோ வமதமுர றுய
கணககைலககட வுருமை பபகையுமை டயோ னெசசழ மைபயலா கண
பாய
நிணககரிதாமமைவகுர தமநிண பிமைபுகரு ருணமா மகேநலையமாமே. (17)

எண றுபலகனன றுமைச குமாவினை சகண காமைணிமறு ஞுசிநாயோன
நன்றி துதீதிதுவெணணவுள ம யோணமைபு சவிர தநலஞுசோமோக
சஞ
சென றிட நவாமொ துமொசா செயவேணடிமுமைறமொ துகொாதிருமஞு
ளா
இன் றருழ யெணபாவமெவ னே மேவுமுதன மாணிஇறைவண செயபும (18)

கணடகளுநிணமிழைகதட ப யாயபரிமெ தனி ஞுந கபு றுகினை ற
மணடருட ணகட ணசமைடநதேமவநவி தசாலு மசரிமேதம சனேநீதது
பண்டெமதுபணியேபப அரியசநகாபப ஞுசுட மைபப ரிநது டோறு ந து
தொண்டுபுரிந்திழ வெமககுநதொணடனெனமகிபு நதிடு துஞுசொ வலிமேறு
மால (19)

கரியமா லினன பனணவுங கணட கனன னுங தன னுளங கசிந்து
அரிகைமா நகரி லரியய நாத ராலயத தகமகிழ்ந் தடைநது
பெரியநா யகியார் பெரிதிடம் பெற்றபெருமைகூர் பிறைபுலாம நதிசேர்
விரிதரு வேணி விமலனை வேண்டி மேவினன் விரதமென் மேலே. (20)

ஓங்குமா தவத்திற் கிரங்கியேகமாயிடொளிர் லிங்கத்தி னின்று முதித்து
நீங்கிடா தயன்மா லிருவருங் கிசைய நின்றனை நீவினை யோனே
டாங்குட னெதிர்ப பார்த்தனன் மகிழ்ந்தேத்தா னவாத்தத்துவ மார்த்த
நீங்கரிங் கருணை யெனைக்கண்ட கண்ணனை நிருதனீர் மல்கி விறைஞ்சி. (21)

ஏழைநாய் நின்று முகத்தொ [illegible] டத்து முதலளவா முழுவிலா மொரு
னாய்த்
தேவாய் ஞான சிற்பரஞ்சுடராய்ச் சிரந்தெளிர் செம்பவள மகமே
பாவுமாய் நிறைந்த நின்செயலறியா வெறியமே மோகமாய் நினைத்த
பாவியேன் பிழையைப் பொறுத்தருள் ளெனறேறாவி யெங்கிங்கணமாகா
வாகா
(22)

அமையமென்ன செ [illegible] மகா [illegible] திருவா மசனில
[illegible] விலா நினறன சேனைசெய திருக்க [illegible] ளெனறனன வணநக
விடையுமா [illegible] வேணை [illegible] வைவ [illegible]
[illegible] லிங்கத்து [illegible] கலந்தா [illegible] கையாம் பதியே. (23)

அவைரி கேச [illegible] தருகே [illegible] நாள் சூழ் மதிறுகவாக் காமால்
வெவ்வினை நீக்க [illegible] ளியின் விளங்குமம [illegible] மதனில்
செவ்வை யிரேங்குஞ் சண்முகத் தெய்வஞ் செழும [illegible] தமர்ந்தருள்
நாந்து
பவவியா சனை தகொணடர்க கினிதா [illegible] னை [illegible] கும்
(24)

அதசனை [illegible] மகிமை நாதாங் கறைந்திடவா [illegible] மையாரெல்லாம்
மெத்தமகிழ் வுற்றனரால சங்கதினை கரிந்தாவநத விளமபா நினற
சி [illegible] திரனன் ஒருக்கனசத் தயவாககன் புதா [illegible] தேவ ரோடும்
பக்தியொடுங் தரிசிகக விந்திரன்பு [illegible] பணிஞ் செய்தான. (25)

(இந்திரன)—கந்தர்வாகாள் !! அந்நாட்டுவளமும்

அந்நகரவளமும் பார்த்து வந்தமட்டில் பகரககடவீர்

(கந்தர்வர்கள்)

எந்நாட்டினுஞ்சிறந்த வெழில்சேர்மகத்துவஞ்சோ
பொன்னாட்டிற்குவமித்துப் புகழப்பொருந்துமெனறல்
அந்நாட்டின்நல்வளப்ப மறிந்துரைப்பார்யாவரோ
சொன்னாட்டுந்தமிழ்மணக்குந் தூய்பாண்டி நன்னாடே (26)

எந்நகருமீடில்லையென் றுரைக்க விசைந்தோங்கும்
பொன்னகராங்கற்பகஞ்சேர் பொருந்துமமராவதியாம
நன்னகருமிணையில்லை நனிதனதம்போற்றெளிர
மன்னகருமிணையில்லை அரிகேசபாநகர்க்கே. (27)

சுரநதிக்குந்தூய்மைதரும்பைந்தண்மலிவிதவினைதீர்த்தகளாறு கூர
திரையொதுக்குநித்திரநறுநாள்கமலையாயிருபாலுஞ்செழித்துக
காணும
வரைப்பொதிகையனைமாடியில்விளையாடிக்க லநாசனமகிழச்சேரும்
வரநதியாநதாம்பிரபன்னிவற்றாதக நாளுநதிகழ்வளநல்லூரே. (28)

மின்னனையபெண்கடனக்குடங்கவிழ்த்துநீந்துவொவிக வுங்கொண்டல்
மன்னியபூஞ்சோலைகளுஞ்செநநெல்விளைகழனிகளும்வற்றா நன்னீர்க்
கன்னாடியன் கால்வளமு நவரத்ந மேமடைகளு காயமோங்கும்
நன்னயஞ்சேர் வீதிகளுஞ் சிறந்தொளிரு மரிகேச நல்லூர் தானே (29)

வீதிகளிற் பாலர்களின் விளையாட்டுப் பேரொலியும் விவசாயத்தொ
சேதிபல வியந்துரைக்கு முழவர்களசொற்பேரொலியுஞ்சிறந்தோங்
கின்ற
சோதியில்லந் தோறுநிதி யளக்கின்ற பேரொலியுஞ் சுருதி கூட்டி
மாதர்கள்சங் கீதயிசை வளரொலியு நிறையரிகேசமாநல்லூரே. (30)

அந்நகரத் தின்நடுவி லழகியபொற் றாமரைசேரமுதப் பொய்கை
வன்னமணிக் கோபுரங்கள் வச்சிரத்தா லிழைத்ததிருமதில்கள் வாய்ந்து
மன்னுகின்ற ஜகந்நனை பெரியநா யகியோடு மகிழ்ந்தோங்கின்ற
துன்னுமரி கேசர்வள ராலயத்தின் சிறப்பெவர்கள் சொல்ல வல்லார்.
(31)

இந்தவிதங் கந்தருவ ரிகைவளஞ் சிறிதியம்ப விந்த்ர ஞதி
வந்தசுரர் யாவர்களுஞ் சந்தோடக் கடலாடி வருவிமான
விந்தையுறு வேகத்தை வியந்தரிகை தனிலிறங்கி மேன்மை யோங்குஞ்
சுந்தரவேள்முருகர்படத்தொளிருமடாலயத்தணுகித்தொழுதுகண்டார்
(32)

(இந்திரன்) கந்தர்வர்கள் இம்மடாலயத்தழகிய படத்தமர்ந்தொளிர்கின்ற முருகக்கடவுட்குகந்த ஸ்கந்தசஷ்டி உத்ஸவம் நடத்துகின்ற புண்ய புருடனியாவனென்பதும் உத்ஸவ வளமையும் முறையே எடுத்துரைப்பீராக.

(கந்தருவர்) விண்ணவர் வேந்தே !! சஷ்டிவிழா நடத்துகின்ற கர்த்தனை மஹானுபாவனைச் சொல்லுகின்றோம்.

உத்தமநற்குணசாலி ஒங்கு முருகப்பிரியனுதாரசீலன்
புத்தி மிகுவாக்சதுரன் புண்ய புருடனின்பம் பொருந்துங்கான
வித்துவசிகாமணி மஹாரஸிகனென்மேலும் விளங்கு மெய்யாம்
பத்தியுள்ளான் சித்தியுள்ளான் முத்தையபாகவதனெனும் பிரஸித்தியுள்ளான். (33)

(இந்திரன்) அன்னவன் தக்கோனென பாமுன் கேள்விப்பட்டிருக்கின்றனம். அன்னவன்றன பிறப்பு வளர்ப்பு முதலிய வரலாற்றைச் சிறிது பேசுவீராக.

(கந்தருவர்) கேட்கக்கடவீர். தேவராஜனே !!

கோமணக்குங் கனதனவான் குலமணக்கும் புத்திரர்கள் குலவப்பெற்றோன்
நாமணக்குஞ் சத்தியவான் நலமணக்குங் கலைவல்லான் ஞானயோகத்
தேமணக்குஞ்சிந்தையினான் தத்துவநூல்பலவிற்பத்திகழ்ந்தவாயான்
பூமணக்கும் புனல்வேலி முத்தரசுப்பையமுனி புங்கவன்றன். (34)

புத்திரியானந்தம்மை புண்ணியபுமன்பதியிற் பொற்பினோங்குஞ்
சத்தியவாசாலனுபர் சங்கீதரஸிகன் மிகத்தன்மசீலன்
சித்தபரிசுத்தமுறும் சிங்கையர் மாதவப்புன் சேர்ந்தொன்றாகி
இத்தரையிற்றோன்றிய நற்புதல்வா சிகாமணி முத்தையனென்போன். (35)

பாரிலுயர்ந்திட்ட மகாபாரதயக் காரிகை முதலாம் பன்னூல் செய்த
ஆரியமஹாகவியா மிலக்குமண சூரியினதருமை வாய்ந்த
பேரியற்சோதரிமைந்தன் தமிழ்க்கவிகேசரியென விங்கிலங்கொண்டாடும்
பேரியல் ராமஸ்வாமி பாரதிக்கம்மான் மகனையப்பேசுவோனால். (36)

முன்னமிசை சானகிபரிணய நாடகந்தமிழின் மொழிந்தோன் மற்றும்
பன்னுமெழிற் சுபத்திராபரிணய நாடகங்காந்தட்பதிகமாதி
நன்னயஞ் சேர்நூலு மியற்று முத்துச்சுப்பைய நாவலோனுக் [னே.
கின்னுயிர்போன்றவனத்தந்தையின்புதல்வன் முத்தையனென்போன்று
(37)

அப்புனல்வேலிப்பதிய கன்றரிகையம் பதியிலவரெல்லோருமுய
ஒப்பமுடனதிவாசமுற்றன ராலன்ன வருளொருவனான...
செப்பியவிம் முத்தையனோர் தம்பியுடன்றிகழச்சிறு பிராயத்
தப்பொழுதே தந்தையுலககன்ற தனலார்க்கு மிவனன்பானான். (38)

அரிகபப் பேர்ச்சோதரனை யன்னையுட னவணிருத்தியன்பரானோர்க்
குரிய துணையாங் குகனைக்கருத்துன்னியுலகுவக்க முயர்ந்தகல்வி
தெரிதரச் சங்கீத மௌனத்தோங்கினிது கற்றுணரத் திருவையாறூர்
விரைவணுகிச் சாம்பசிவமேலோன்பாற் குருகுலத்தை மேவினனால்
(39)

பன்னிரண்டாண்டப்பியஸித்துச் சங்கீத சாத்திர விற்பன்னனாகி
இன்னிசைக்கானத்தாலகிலிவனுக்கோரிணையில்லையெனப்பேர்வாய்ந்து
மன்னிய நற்கீர்த்தியுடன் குருவருளும்வளர்ந்தோங்க மகிழ்ந்து வந்தான்
தன்னருமைச் சோதரனைச் சங்கீதத் துணைவனெனத் தழைக்கச்
செய்தான்.
(40)

அந்நாளிற் குசலவர்கள் ராமகதை கானமதாயமைந்தாரென்பர்
இந்நாளிவ்விருவர்களும் திவ்விய சங்கீதத் தினிசைத்தேன் சொட்டச்
சொன்னகரீக முறைச்சரித்ர முதமுலகிற் சொரிகின்றாரால்
பண்ணுறுமீட்டு பொருள் பசித்தவர்க் கனம்படைத்துப் பவிசுற்றாரால்.
(41)

அத்தகைப்புண்ணியசீலன் முத்தையா பாகவதன... முருங்கு
நத்துமரிகேசநல்லூர்ப்பஜனை மடத்தொளிர் பட்டமேநலம் பெற்றோங்கும
சத்திவடிவேலவர்க்குச் சட்டிவிழாப்பஜனை முறைச்சங்கீதத்தால்
பத்தியுடன் நடத்துகின்றானுத்ஸவத் தெட்டாம் வருடப்பரிசுபாரீர்
(42)

அச்சடித்தபத்திரிகை கட்டியங்களொடாறும் விடுப்பவாங்காங்குள்ளோர்
மெச்சு புகழ் கானவல்லோர் ஸத்கதை காலக்ஷேபமேவு மேலோர்
எச்செயலுமறந்துயிர்கள் பரவசமுற்றிடவிசைக்குமியாழ்வல்லோர்கள்
இச்சையுறும்வேய்க்குழலார்பிடிலர்முதல்வித்வான்களெய்திட்டாரால்.
(43)

மத்தளங்கள்கற்றவரு நாதசுரவல்லுநரும் வரிசையோங்குஞ்
சித்திரமுங்கலை துளக்குமிருதங்கச் செல்வர்களும் ஜலதரங்க
உத்தமருங்கட தாளத்தொளிர் கெஞ்சராவின் மிகவுயர்ந்தோரான
வித்துவசிகாமணிகளெத்தனையோ பேர்கள் வந்து மேவினரால். (44)

நர்த்தனங்கள்புரிந்து திவ்யநாமசங்கீர்த்தனங்கணவில்கின்றோருஞ்
சித்தமுயிருடலுருகத் தீபாராதனைகள் செய்து போற்றும்
பத்தபரரானவரும் பஜனைப் பத்ததி முறையாய்ப் பாடுவோரும்
மெத்த மகிழ்வுற்றனராய் வேன்முருக தாஸர்களாய் மேவினரால். (45)

வந்தவருக்கெதிர் சென்று வரவேற்றுக் குசலமுறை வழுத்திப்பின்னர்
சந்தமுற அவரவர்க்குத் தக்க விடுதிகளமைத்துச் சத்காரத்தால்
கந்தமுறு சந்தன புட்பங்களினுலுபசரித்துக் கனஞ்செய்கின்றான்
இந்தவிதம்லௌகீகத்தியல் வினயத்தொளிர்கின்றவெழின் முத்தையன்
(46)

முதனாடொட்டவ்வாறு தினங்கள் முறைவழுவாதகதும் நேமமதாய்ப்
பதிவாம்பூசிப்பையுப வெளித்துப் பாலும் பழமுஞ் சிற்றுருந்தி
சதியும்பதியுங்குகார்ப்பணமாய்ச் சக்கரங்கண்மிகவியற்றித்
துதிகூர்தொண்டுபுரிகின்றான் றூயோன் நமதுமுத்தையன் (47)

பல்லாயிரம்பேர்ஸபாஜனங்கள் பக்கத்தாயவாசிகளும்
தொல்லார்புவிமற்றுள்ளாருந் ஆஸனத்துத்யோகமுறுய
நல்லார்பலருமெல்லவரு நற்கானங்கள்வாத்தியங்கள்
புல்லாங்குழலுங்கேட்டுமனம் பூரித்தெங்கும்புகழ்கின்றார். (48)

உதயபானுகதித்தோங்க வொளிகொளபர சூரியர்போல்
முதிரந்தணர் வித்வான்களொடு முத்தையனுமெய்ப்பத்தியுடன்
சுதிகொள்கீத வாத்தியங்க டொனிப்ப முருகர் துதிபாடி
நிதமுமுஞ்சவிர்த்திசெயு நேர்த்தி மிக நன்னேர்த்தியதே. (49)

பத்திபரவசக்கசிந்துருகிப் பாடும் பஜனைத் தொண்டரொடும்
முத்தையனும் வேதியர்வீதி முற்றுமுஞ் சவ்ருத்திசெய்து
தத்தங்குலமீடேறவவ ரவர்தாமிருந்தண்டுலமேந்தி
நித்தம் முருகர் சந்நிதியில் நேர்நின்றிறைஞ்சி நெக்குருகி. (50)

கந்தா சரணங்கனக வயிற்கையா சரணங் கரிமுகன்பின்
வந்தாய் சரணமாமயிலு வந்தாய் சரணமுமையவடன்
மைந்தா சரணம் வள்ளிமணவாளா சரணம் அபயவரந்
தந்தாள் சரணஞ்சரணங்குக சாமீ சரணமே சரணம். (51)

முருகா சரணம் மூவருக்குமுதல்வா சரணமுகுந்தருக்கு
மருகா சரணமென் மனத்தே வாழ்வாய் சரணமலருக்குக்குந்
தருகாவளரும் பொன்னரிகை தங்கும்வடிவேற் சண்முகநின்
னிருகால்சரண மெளியேன்யான் எக்காலமு முனடைக்கலமே. (52)

வற்றுங்குளத்துமீன் போலவாழ்நாட் சுருங்கும்வகையறியா
துற்றபாவவினைக்குட் பட்டுழல்கின்றேனெந்நாளுமுய்வேன்
குற்றம் பலவும் பொறுத்தாளக் குறித்ததெய்வநீயல்லால்
மற்றுங்கலியிலொருவருண்டோ வகுப்பாய் சரவணோற்பவனே 53)

எங்குநிறைந்த கடவுளுனக்கென்றன் மனமுமிருப்பிடமா
மங்குற்றிருப்பதுளதானாலலை யாழிநையப் போற்பெருங்கவலை
பொங்கிவளர விடமுமுண்டோ பொருநதாதொழியிற் பூரணப்பேர்
பங்கமுறுமாதலின் கவலையறிப்பாய சரவணோற்பவனே. (54)

இவ்விதந்தோத்திரம் புகன்றுவெவ்வினை நீக்கிடுங் காந்தத்தினியகாதை
ஒவ்வொரு நாளும் பு பூஜும் படனசிரவணஞ் செய்தற்குசிதமாகச்
செவ்வைபெறச் சுருக்கமதாய்த் தெளிந்துமுத்துச் சுபகவிகேன் போற்
சொற்ற
திவ்வியகாந்தப்பதிகபடனஞ்செய்பவர்யாமுஞ் சிரவணஞ்செய்வோம்.
(55)

ஒருமுறைகாந்தச் சரிதையொருங்கே முற்றிலும் படிப்போருவந்து
கேட்போர்
பரம கருணாநிதியாம் முருகேசர் திருவருட்குப் பாத்திரராவார்
விரிவதனைச் சுருக்கி முத்துச்சுபகவிநாடோறும் விளம்பற்கேற்பப்
பரிவுடனிங்கியற்றிய விப்பதிகமினிப்பதிகாலம் பயக்குந்தானே. (56)

இச்சமயம் பகற்றருணமெய்தியதால் வந்தவர்களெல்லவர்க்கும்
இச்சையுடனுறிரஸப்போனகமும் பானகமுமினிதமைத்துப்
பச்சமுடனத்தலத்தார் பலபேர்கள் பண்பினொடுபரிமளிப்பப்
பச்சியபோச்சியங்களுடன் ப்ராமணஸந்தர்ப்பணங்கள் பண்ணுவானால்.
(57)

மணிமூன்று முதற்கானம் வளர்ந்தோங்கும் வாத்தியங்கள் வரிசைமல்கும்
பிணிநீங்கப் புசித்திரவில்லைக்ககாரஸம் பெருகிப்பிறங்குங்கீதம்
அணியாரங் கழுத்திலங்கக்கற்ற பெரியோர்களெல்லாமாமோதிக்கத்
தணியாதங்கியற்றிப்பின் பஜனைபுகத்திமுழயும் சரியாங்கங்குல். (58)

இன்னபடியறுதினமுங் கடந்ததற்பின் விரதமுழுத்தேழாநாளிற்
பன்னியுடன் முத்தையன் பாணைசெய்தெல்லவர்க்கும் பரிசளித்துச்
சொன்னமுறுந் துணைக்குமரர் களிற்குகனைசகாவேந்தன் சுதையை வேதம்
மன்னியமாமந்திரதராராவாஹனம் பூசை மகிழ்ந்தியற்றி. (59)

தங்கமுறுவேதியர்கள் வேதமந்திரங்கண்மிகத் தொகுப்பவாத்யம்
பொங்குமுரசசெறித்தோங்க வக்கினிகாரியங்கள் செய்து வோரிகள் சிந்தி
தங்குமெழிலருடெய்வ குஞ்சரிக்கும் மாவாழ்வேற சண்முகற்கும்
மங்களம் நன்கியற்றுகின்றான் மணக்கோலவரிசையினை மகிழ்ந்து காண்க (60)

(இந்திரன்) (ரோகணி) (அனந்தபரிதனை)

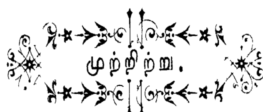
கண்டகராந்தயித்தியரை ககழ்ந்தாழியாந்ந் ஒனசிறையின் கஷ்டநீக்கி
அண்டருலகுய்ந்திடச் செய்தாண்டகுகபெருமானுக்கன் புற்றேயம்
பண்டுதெய்வ குஞ்சரியைப்பரங்கிரியி னளித்த மணப்பான்மையொத்தே
கண்டனமின்றிங்கியற்றுங் கல்யாணக்காக்ஷி நனிகளிப்புற்றேங்காண் (61)

(கந்தருவர்)

இலங்கிடுநன் மணக்கோலத்தியானை முருகா தேவியுடனின்புற்றுங்கு
துலங்கிடுநல்லருள் சுரந்துபவனிவரும் தோற்றமெவர் சொல்லவல்லார்
நலங்கொளுமத்தலத்தினர்கள் பழங்கள் சொரிந்தகமகிழ்ந்து நாளும் போற்ற
வலந்திகழ்நற்காக்ஷியுடன்வளந்திகழும்மடாலயத்தேமகிழ்ந்தான்மன்னோ (62)

இத்தனை வைபவங்களுங்கண்டெல்லவரும் மிகமகிழ்ந்திங்கின்றிராவில்
நித்தியம்போற் புசித்தினிது பூப்பந்தர்ச் சபைக்குணிறைந்திருப்பக்கான
வித்துவசிகாமணி நம் முத்தையன் வள்ளிமணவிமர்சைக்காதை
சித்தமுவந்திசைத்தனுல் சஷ்டிவிழாச் சங்கீதச் சிறப்பிதாமே. (63)

கந்தருவரிந்தவிதங் கந்தசஷ்டிக் காணவிழாமானமியத்தைக்கழறக்
கேட்டுச்
சிந்தைமகிழ்ந்திந்திரஞ்சீர் வதிந்துச் செய்யபாகவத முதலையானுக்குச்
சந்தமுறமுகமனுரைத்தலாற் கூறிச் சண்முகநாதனைப்போற்றி
வருடந்தோறும்
இந்த விழாத்தரிசனைக்கிங்கெய்துவோமா லெனவறைந்து சுரர்களொடு
மினிதுசென்றனர்.
(64)

உ

முருகன்துணை.

அரிகைச் சண்முகன் பதிகம்

ஆசிரிய விருத்தம்.

"நூல்"

பொன்பதிவுறுங்கதிர்கொள் நவரத்னமௌலிகள்
பொலிவுறுமோராறுமுகமும்
பொழிகின்றகருணைநிறை பனிரண்டுவிழிகளும்
புன்சிரிப்புடையவாயும்
மன்பெரியமுந்நான்கு திண்புயங்களுமபய
வரமேவுகரமீராறும்
வாழ்த்துமடியார்களின் அரிகடமைமாய்த்தி
வலந்தாங்கிவளர்வைவேலும்
இன்பமுற்றெழின்மேவு தேவியர்கள்மனமகிழ்ந்
திருபாலிலங்குமழகும்
ஏர்கொண்டவினிதருட் பார்வையும்பிரஸன்ன
மேற்றசைதன்யமோங்க
அன்புநிறையும்புகழ் பொருந்தரிகையம்பதியி
னணிபெறுமடாலயத்தில்
அற்புதப்பொற்படத் தமர்வரதசண்முகத்
தையனே அருள்செய்வையே. (1)

என்னென்னதுன்பமுற் றன்னையுதரத்திருந்
திந்நிலத்துதயமானேன்
இதுவிதென்றறியாத சிறுகுழவியாயுழன்
றெத்தனைவிபத்தடைந்தேன்
தன்னுணர்விலாதுபிறர் தண்டனைத்துயர்பூண்டு
தக்கபருவக்காளையாய்

ஸம்ஸாரஸாகரத் தலைவுற்றடங்காது
ஸங்கடம் பலவடைந்து
பின்னர்மூப்பெய்திபல பிணிபூண்டிறப்பதும்
பெருவினைக்கோளின் மீண்டு
பிறப்பதும்மறுபடியி றப்பதும் இதுவென்கொல்
பேதமையிதேதும்வேண்டேன்
அன்னியனலேனுனக் கடிமைகாணரிகை
யணிபெறுமடாலயத்தில்
அற்புதப்பொற்படத் தமர்வாதசண்முகத்
தையனே அருள்செய்வையே. (2)

திரிபுரமெரித்தசிவ னுதல்விழிசெறிந்தவா
செய்யசரவணையெய்தியே
சேயெனவளர்ந்தாறு தாயர்முலையமுதுண்டு
தேவிகாற்சிலம்பின் வழியாய்
வருமொன்பதரிவையர்கள் தரவந்தசெல்வரோடு
மன்னவிளையாடியங்நாள்
மதிகெட்டபிரமனது தலைகுட்டியாண்டான்
வலக்காருக்கோதியே
பரவுபுவனங்களுக்கிடரதுதருங்கொடும்
பாதகச் சூரனாதி
பலவவுணர்குலமெலாமறவொழித்தமரர்தம்
பகைநீக்கியாண்டபதியே
அருகினிருவனிதையர்கள் மனமகிழவளரரிகை
யணிபெறுமடாலயத்தில்
அற்புதப்பொற்படத் தமர்வாதசண்முகத்
தையனே அருள்செய்வையே. (3)

சுருதிமுடிவாமுதய கிரியினுயர்சிகரவான்
சொலிக்கின்ற ஒளிர்பானுவே
துங்கவாறங்கமுறு மாகமப்புணரியாழ்
தூயவர்களாய் முத்தமே
கருதுதவயோகியர்த மிதயபுவியதனில்வளர்
கணுவிலாச் செங்கரும்பே

கரையிலாதெங்குநிறை யானந்தவாரியே
கலியுகத்தேவர்களுமெளிதாய்த்
தெரிதரவிளக்குநற் கருணைதரவந்தருக
சிவசுப்ரமண்யதேவே
சிறியேன்மனக்கவலை யறவேயொழித்தினிது
சிந்திதமெலாந்தந்தருள்
அரிபமயனுந்துதிகள் புரியுமரிகேசர்வாழ்
அரிகைநன் மடாலயத்தில்
அற்புதப்பொற்படத் தமர்வரதசண்முகத்
தையனே அருள்செய்வையே. (4)

கண்ணினுண்மணியேயென் விண்ணப்பமொன்றுகேள்
காண்பனவெலாமென்னிரு
கண்ணிணைக்குன்னெழில் உருவதாய்க்காணவும்
காதினிற் கேட்பவெல்லாம்
புண்யநின்கீர்த்திநற் காதையாய்க்கேட்கவும்
புன்மையாவேதேநுதான்
புகலுமொழியெலாநின் புகழ்த்துதியாய்ப்
பொருந்தவும் வன்சென்னியே
நண்ணியுன்சேவடி வணங்கவுங்கையிணைக
ளடியர்ச்சனைபுரியவும்
நாதனேநீயருள்செய்வாயெனிற் பிறிதெனுள
நாடுமோவேறுமோ காண்
அண்ணன் மணிவண்ணனக்கண்ணன் மருகாவரிகை
அணிகொள்மடாலயத்தில்
அற்புதப்பொற்படத் தமர்வரதசண்முகத்
தையனே அருள்செய்வையே (5)

இதுவென்னபுதுமையோ கலிகாலமகிமையோ
என்னென்றியம்பவல்லேன்
இம்மானுடப்பிறவியின்றி யன்னையைப்பிறந்
திட்டாலுமேற்பமுண்டே
விதிமுறைச்சற்கர்ம மிலவுங்குலதன்மம்
மெலிவுற்றிழிந்தேங்கவும்

மேவிட்டெழுங்கொடிய துன்மார்க்கமோங்கவும்
விபத்திதற்கென் செய்குவேன்
கதிபெறக்கருதாது மனமிந்தவஞ்சகக்
காட்டிற்றிரிந்திடுவதால்
கந்தநின்வந்தனை புரிந்தெந்தநாளுனது
கருணைக்குரித்தாகுமோ
அதுலசரவணபவ குமார காங்கேயனே
அரிகைநன்மடாலயத்தில்
அற்புதப்பொற்படத் தமர்வரதசண்முகத்
தையனே அருள்செய்வையே. (6)

விரிவானவாசைத் தருக்களடர்மோகா
டவிக்குட்டிரிந்துலாவும்
மீறுதனமாதர் குழன்மேககுலமதுகண்டு
மிளிர்கேக நாதமோங்க
பாவியவிசித்திரப் பண்புறும்வாசனை
பைந்தோகைதனைவிரித்துப்
பக்ஷமுடனுனந்த நர்த்தமிடும்நல்வினைப்
பாந்தளைக்கடிந்துகாயும்
உரியவெனதருமை மனமாமயூரந்தனை
உனக்கர்ப்பணஞ் செய்கின்றேன்
ஒருசூரனுடலான மயில்வாகனத்தொடுமி
தொன்றையுமுவந்தாண்டருள்
அரியவமிழ்தினுமினிய தமிழ்குறுமுனிக்குதவும்
அரிகைநன்மடாலயத்தில்
அற்புதப்பொற்படத் தமர்வரதசண்முகத்
தையனே அருள்செய்வையே. (7)

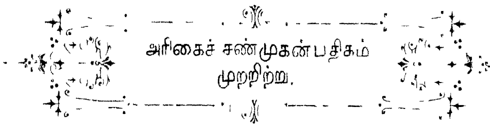
பந்தமுறும்வெந்துயர் தரும்பவமொழித்துநற்
பதமெய்தவேண்டியிதயப்
பாவுபுவியதனிலுட் கரணகுண்டத்திலென்
பண்புடைப் புந்தியென்பான்
நிந்தையிற்சிரவணதி மந்திராகுதிசெய்து
நிட்டையாமிட்டிதன்னை

நேர்பெறவியற்றி முற்றுமுனம் அதினின்றும
நீள்வலியினூர்த்தெழுந்து
முந்துசங்கற்பமும் விகற்பமுந்திருகிரு
முனைக்கொம்பதாகிமுட்டி
மோகமுற்றோடுமென்வேகமனமாந்தகரை
முற்றிலுமடக்கியாள்வாய்
அந்தநாரதர்தமகம் வந்தவாடாணடவா
அரிகைநன்மடாலயத்தில்
அற்புதப்பொற்படத் தமர்வரதசண்முகத்
தையனே அருள்செய்வையே. (8)

திடமுறுமகப்புளினர் குலமுறுதவத்தில்வரு
செல்வியுயர் கல்விநல்லாள்
சிங்காரபத்திச் சிரத்தையர்கள்பணிசெயத்
திருவென விளங்குமின்னாள்
சுடர்பரவுநற்குணப் பணி பலவடைந்துளாள்
தூட்டவாதனைகளென்னுஞ்
சூழ்புட்குலங்களெல்லா மகன்றோடடச்
சொல்லியாசோமிட்டுக்
கடகரிமுகத்துணைவனுன கருள்கலந்திடக்
காதல் கூர்தவப்புனத்தைக்
காவல்புரிகின்றனள் மேவுமென்மனக்குறக்
கன்னியைமணந்துகொள்வாய்
அடவியிற்றினை புனத்தழுகியையணைந்தவா
அரிகைநன்மடாலயத்தில்
அற்புதப்பொற்படத் தமர்வரதசண்முகத்
தையனே அருள்செய்வையே. (9)

மதிவேண்டுமைம் புலத்துணர்வொளிகள்சிறிதேனும்
மங்காதுவயங்கல்வேண்டும்
மாநிலத்தழியாத கீர்த்தியுறல்வேண்டுநனி
வாழ்க்கை நலம்வேண்டுமிக்க
நிதிவேண்டு நல்லைந்ததிவேண்டு நோயற்ற
வேண்டுமே

நின்னிடத்தென்மனம் எந்நாளு நீங்காது
நிலைபெற்றிருக்கவேண்டும்
கதிவேண்டுகினு மற்றெதுவேண்டினுந்தருங்
கற்பகக்கந்த நின்மேல்
கவிமாலைசூட்டினேன் பதிகமலர்சாற்றினேன்
கலிதீர்த்தெனைக்காத்தருள்
அதிகருணைவாரி தியமரர்சேனாபதீ
அரிகைநகர்மடாலயத்தில்
அற்புதப்பொற்பதப் பாலசண்முகத்
தெய்வமே அருள்செய்வையே. (10)

சிவமயம்.

குமரகுருபரசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

காசிக்கலம்பகம்.

இஃது

சென்னைக் கவர்ணமெண்டு

நார்மல் பாடசாலைத்

தமிழ்ப்புலவராயிருந்த

தி - க - சுப்பராயசெட்டியாரால்,

பலபிரதிகளைக்கொண்டுபரிசோதித்துத்

தாமியற்றியவுரையோடு

திராவிடரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

சென்னைநகர்

இதன்விலை அணா ௪. தபாற்செலவு பை ௬.
விரோதிகிருது ஆடிமீ

பராபரதித்துணை

காசிக்கலம்பகம்.

காசியிலெழுந்தருளிய இறைவன் மேலந்தாதித் தொடையாய்ப் புயவகுப்புமுதலியவுறுப்புகளைத் தன்னகத்துக் கலத்தலமைந்தநூலென இரண்டு சொல் ஒருசந்தியாய்விரவித்தொக்க அன்மொழித் தொகைநிலைத்தொடராய்ப் பிரபந்தத்திற்குக் காரணக்குறியாய் நின்றது. காசி ஒருதிருப்பதி; அது இடவாகுபெயரா யிறைவன்மேல்நின்றது; அந்தாதித்தொடை ஒருசெய்யுளினிறுதி மற்றொருசெய்யுளின் முதலில்வரத்தொடுப்பது; கலம்பகம்—புயவகுப்பு, மதங்கம், அம்மானை, காலம், சம்பிரதம், கார், தவம், குறம், மறம், பாண், களி, சித்து, இரங்கல், கைக்கிளை, தூது, வண்டு, தழை, ஊசல்என்னும் பதினெட்டுறுப்பும் தன்னகத்துக் கலத்தலமைந்தது; கலப்பு அகம்என்னுமிரண்டு சொல்லும் ஒருசொல்லாய்மெலித்தல் விகாரம்பெற்றுப் பிரபந்தத்தின்மேல் நின்றன; இது ஏழாம்வேற்றுமைத் தொகைநிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைநிலைத்தொடர். கலம்பகம் ஏழாம்வேற்றுமையின் பயனிலையாகிய கலப்பு என்னும் வருமொழி நிலைமொழியா யீறுகெட்டுப் புணர்ந்தமையால் இலக்கணப்போலியா யல்வழியாயிற்று, வேற்றுமையல்லாதனவெல்லாம் அல்வழியாதலால்.

காப்பு.

நேரிசைவெண்பா

பாசத்தளையறுத்துப் பாவக்கடல்கலக்கி
நேசத்தளைப்பட்டுநிற்குமே—மாசற்ற
காரார்வரையீன்ற கன்னிப்பிடியளித்த
ஓரானைவந்தென் னுளத்து.

இ - ள். மாசு அற்ற கார் ஆர்வரை ஈன்ற கன்னிப்பிடி—குற்றமொழிந்த மேகந்தவழு மிமயமலைபெற்ற கன்னித்தன்மையை யுடைய பெண்யானை, அளித்த ஓர் ஆனை என் உளத்துவந்து—பெற்றருளிய ஒருயானையானது எனதுமனமாகியகூடத்தில் கருணைகூர்ந்துவந்து, பாசம்தளை அறுத்து—காமியமாகிய பாசவிலங்கினையறுத்து, பாவம்கடல்கலக்கி—பாவமாகியகடலைக்கலக்கி, நேசம்தளைபட்டுநிற்கும்—அன்பாகியதளையிற்கட்டுண்டுநிற்கும்.

இமயமலையில் திருவவதாரஞ்செய்தமையால் வரையீன்றஎனவும், எல்லாவுலகங்களையும் பெற்றருளியும், கன்னியா யிருத்தலால் கன்னியெனவும், எண்சாணுடம்பிற்கும் தலையேபிரதானவுறுப்பாதலால் விநாயகக்கடவுளை யானையெனவுங்கூறினர். யானைக்குத்தளையையறுத்தலும் கடலைக்கலக்குதலும், தளையிற் கட்டுண்டுநிற்றலும் அதன் தொழில்களாதலால் தொழிற்றன்மை

யணியோடு பாசத்தளை, பாவக்கடல், நேசத்தளையென வுருவக வணியுமமைந்துநிற்றலால் கலவையணி. ஒருநூல்செய்வோன் அந்நூல் இடையூறின்றி முடிதற்கு முதலில் விநாயகனைக் காவலாகக் கொள்ளவேண்டுதலா லிச்செய்யுள் காப்பாயிற்று. யானையாயின் பாசத்தளை யென்றது கயிறாகிய தளையையெனவும், வரையீன்றகன்னிப்பிடி மலையிற்றோன்றிய இளம்பிடியெனவுங் கொள்க

நூல்

மயங்கிசைக் கொச்சககலிப்பா

[இவை இரண்டும ஆறடித்தரவு]

நீர்கொண்டகடலாடை நிலமகளுக்கணியான—கார்கொண்டபொழிற்காஞ்சிக்கடிநகரங்களிதூங்க, இடமருங்கிற்சிறுமருங்குற் பெருந்தடங்கணின்னமிர்தம்—சடைமருங்கினெடுந்திரைக்கைப்பெண்ணமிர்தந்தலைசிறப்பக், கண்கதுவுங்கடவுண்மணிதெரிந்தமரர்கம்மியன்செய்—விண்கதுவுபொலங்குடுமிவிமானத்தின்மிசைப்பொலிந்தோய், நிற்பனவுந்தவழ்வனவு நடப்பனவுமாய்நிலத்துக்—கற்பமளவிலகண்டுமுறுகளைகண்காணுமே, பழங்கணுறுமுயிர்கடுயர்க்கடனீந்திப்பழங்கருணை—வழங்குபரமாநந்தமாக் கடலிற்றிளைத்தாட, உரையாதபழமறையின் முதலெழுத்தினெண்பொருளை—வரையாதுகொடுத்திடுநின்வள்ளன்மைவாழ்த்துதுமே

[இவையாறும்ஈரடித்தாழிசைகள்.]

நீரெழுத்துக்கொத்தவுடனீத்தாக்குநீ நவில்வ - தோரொழுத்தேமுழுதுமவொவ்வண்ணமுணர்வதுவே, என்பணிவ துடுப்பதுதோ லெமபிரான்றமர்களவர்—முன்பணியும்பேறுடையார் திசைமுகனுமுகுந்தனுமே; செடிகொண்முடைப்புழுக்கூடேசிற்றடியோமிடுதிறைமற்—றடிகளடியார்க்களிப்பதாநந்தப் பெருவாழ்வே, பற்பகலோற்றருந்தவரும்பெறற்கரியபரந்தாமம்-எற்புடல்விட்டடியேமுங்கொளப்பெறுவ திறும்பூதே, நிணம்புணர்வெண்டலைக்கலன்கொணேரிழைமுத்தித்திருவை—மணம்புணரவாக்கையனருண்மணவாளகமேமே, முடைத்தலையிற்பலிகொள்வான் மூவுலகுமவரவர்தங்—கடைத்தலைய்திரிவதுகொல்யாம்பெறுநின்காணியே,

[இவைநான்கும் ஈரடிஅராகங்கள்.]

உளதெனவிலதெனவொருவரோரளவையின்—அளவினிலளவிடலரியதொருருவினை. இதுவெனலருமையினெழுதருமொழிகளும்—அதுவலவெனுமெனினெவருனையறிபவர். அவனவளதுவெனு மவைகளினுளனலன்—எவனவனிவனென வெதிர்தரு தகைமையை. அறிபவரறிவினு ளறிவுகொடறிவுறு—நெறியலதொருவருமறிவருநிலைமையை

[இவைநான்கும் நாற்சீரோரடியம்போதரங்கம்]

ஆனொன்றுபெண்ணொரு வமைந்துநின்றனை—பூண்முலை கலந்துமைம் புலனும்வென்றனை, எண்வகையுறுப்பினோ ருருவெடுத்தனை—தொன்மறைப்பனுவலின்றொடைதொடுத்தனை.

காசிக்கலம்பகம்

[இவையெட்டு முச்சீரோரடியம்போதரங்கம்]

வடவரைகுழையவளைத்தனை—மலைமகண்முலைகடிளைத்தனை
விடமமிர்தமரவிளைத்தனை—விசயனொடமர்செய்திளைத்தனை
வரிசிலைமதனையெரித்தனை—மதகரியுரிவைதரித்தனை
அருமறைதெரியவிரித்தனை—அலகில்பல்கலைகடெரித்தனை.

[இவைபதினாறும் இருசீரோரடி அம்போதரங்கம்.]

அழல்விழித்தனை—பவமொழித்தனை
ஆறணிந்தனை—மாறணிந்தனை
மழுவலத்தினை—முழுநலத்தினை
மாநடத்தினை—மானிடத்தினை
அலகிறந்தனை—தலைசிறந்தனை
அருள்சுரந்தனை—இருடுரந்தனை
உலகளித்தனை—தமிழ்தெளித்தனை
ஒன்றுமாயினை—பலவுமாயினை.

[இவைநான்கும் ஈரடித்தாழிசைகள்]

அலகில்பலபுவனங்க ளடங்கலுமுண் டொழிப்பாய்க்குக்—கொலைவிடமுண்டனையென்று கூறுவதோர்வீறாமே, பயின்மூன்றுபுவனமுங்கட்பொறிக்கிரையாப் பாலிப்பாய்க்—கெயின்மூன்றுமெரிமடுத்தா யென்பதுமோரிசையாமே, அடியவரோமுக்குறும்பு மறவெறிந்தாரொனிலடிகள்—விடுகணையிற் காமனைநீவென்றதுமோர் வியப்பாமே, இக்கூற்றின்றிருநாமத் தொருகூற்றுக்கிலக்கென்றால்—அக்கூற்றங்குமைத்தனையென் றிசைப்பதுமோரற்புதமே.

எனவாங்கு

[இது தனிச்சொல்.]

[இதுபத்தடிநேரிசை யாசிரியச்சுரிதகம்

உலகுசூற்கொண்டதலைவியுநீயும்
மலைபகவெறிந்தமழவிளங்குழவியை
அமிர்தமூற்றிருக்குங்குமுதவாய்த்தேறல்
வண்டுகினனைப்பமடித்தலத்திருத்திக்
கண்களிற்பருகியக்காமருகுழவி
எழுதாக்கிளவியின்சுவைபழுத்த
மழலைகாறமிர்தம்வாய்மடுத்துண்ணச்
செஞ்சொனிறைத்தநும்மஞ்செவிக்கடிகளென்
புன்மொழிக்கடுக்கொளப்புகட்டினன்
இன்னருள்விழைகுவாயிறும்பூதுடைத்தே.

இ - ள். நீர்கொண்டகடல் ஆடை நிலமகளுக்கு அணி ஆன—நீர்நிறைந்தகடலை ஆடையாகவுடுத்தபூதேவிக்கு ஆபரணமாகிய, கார்கொண்டபொழில்காசி கடிநகரம் குளிர்தூங்க—மேகந்தவழுஞ்சோலைசூழ்ந்த காவல்சொண்—காசித்திருநகரங் குளிர்ச்சியோடுநிலைபெற, இடம்மருங்கு இல்சிறுமருங்குல்

பெருந்தடங்கண் இன் அமிர்தம்—இடப்பாகத்திற்சிறிய இடையையும் பெரிய பரந்தகண்களையுமுடையவுமாதேவியாகிய இனிய அமிர்தமும், சடைமருங்கு இல் நெடுந்திரைக்கைப்பெண் அமிர்தும் தலைசிறப்ப — சடாமுடியின்பக்கத்தில் நெடிய அலைகளாகிய கைகளையுடையபெண்களுக்கு அமுதுபோன்ற கங்காதேவியும் அவ்விடத்தில் மகிழ்கூர்ந்திருக்க, கண்கதுவு கடவுள் மணிதெரிந்து அமரர் கம்மியன்செய் — சட்புலங்களைப்பற்றுந் தெய்வத்தன்மையையுடைய மாணிக்கங்களை யாராய்ந்தெடுத்துத் தெய்வத்தச்சன்செய்த, விண்கதுவு பொலன்குடுமி விமானத்தின்மிசைப்பொலிந்தோய்—ஆகாயத்தையளாவியபொன்னாற்செய்த சிகரத்தையுடைய விமானத்தின்கண் விளங்கிய விறைவனே, நிலத்துநிற்பன உம் தவழ்வன உம் நடப்பன உம் ஆய்—நிலவுலகில் நிற்றலும் தவழ்தலு நடத்தலுமுடையனவாகி, அளவிலகற்பகண்டும் உறுகணை கண்காணாமே—அளவிறந்த பிரமகற்பம் பலகண்டும் தமக்குற்ற ஒருபற்றுக் கோடுகாணாமல், பழங்கண் உறும் உயிர்கள் துயர்கடல்நீந்தி—பிறவித்துன்பத்திலழுந்திய ஆன்மகோடிகள் அத்துன்பக்கடலைநீந்தி, பரங்கருணைவழங்கு பரமானந்தம் மாகடலில் திளைத்து ஆட—மேலானநினது திருவருள்கொடுக்கும் பேரின்பமாகிய எல்லையில்லாதகடலில் அழுந்தொழுகியழுந்த, உரையாதபழமறையின் முதலெழுத்தின் ஒண்பொருளை—வரையறுத்துச்சொல்லுதற்கரிய தொன்றுதொட்டுள்ள வேதங்களின் முதலெழுத்தாகிய பிரணவத்தினது ஒள்ளியபொருளினை, வரையாது கொடுத்திடும் நின் வள்ளன்மை வாழ்த்துதும்—விலக்காதுகொடுத்தருளும் உனதுபெருங்கொடையை வாழ்த்தாநின்றேம்.

ஆன என்னு மிறந்தகாலப்பெயரெச்சம் காசியென்னும் வினைமுதற்பொருள்கொண்டது. கார்கொண்ட பொழில் இடைப் பிறவரல். அமுதமுள்ளவிடத்துக் குளிர்ச்சிநிலைபெறுதலால் தூங்க என்னும் எதிர்கால வினையெச்சம் சிறப்ப என்னும்வினையெச்சத்தின்முதனிலையையும் அவ்வெச்சம்பொலிந்தோயென்னும் வினைமுற்றின்முதனிலையையு முறையேகொண்டன. சிறு[illegible]ருங்குல்பெருந்தடங்கண் சொன்முரண். அமுதத்தாற்குளிர்தூங்கஎன்றத[illegible] வின்பமும் பிணியின்மையு முயிர்களுக்குறுதல் புலப்படுதலின் உதாரவ[illegible] நீத்து எனப் பாடங்கொண்டால் நீக்கியெனப்பொருள்கொள்க.

நீர் எழுத்துக்கு ஒத்த உடல் நீத்தார்க்கு — நீரிலெழுதியவெ[illegible] பொழுதே யழிதல்போலத் தோன்றியபோதே யழியும் உடற்சுமை விட்டவர்க்கு, நீநவில்வது ஓர் எழுத்தே—நீயுபதேசிப்பது ஓரெழுத்[illegible]லரிய ணவமே, அவர்முழுதும எ வண்ணம் உணர்வது—அவர்கள் அ[illegible]வனு முற்றுமெவ்வாறறிதல்கூடும், எம்பிரான்தமர்கள்—எமதிறைவனுறவினராகிய அடியவர்கள், அணிவது என்பு உடுப்பதுதோல்—(சாரூப்பியம் பெறுதலால்) அணிவதுஎலும்புஉடுப்பதுசருமம் உடையவரானாலும், திசைமுகனும்முகுந்தனும் முன்பணியும்பேறுஉடையார் அவர்—பிரமனுந்திருமாலுந்தம்முன்வணங்கும்பயனையுடையவர் அவ்வடியவரோ, சிற்றடியோம் இடுதிறை செடிகொள் முடையுமூக்கூடு ஏ — அடித்தொண்டராகிய யாம்தேவரீருக்கு இடுந் திறைப்பொருள் பதனழிந்த முடைநாற்றத்தையுடைய புழுச்செறிந்தகூடாகிய உடம்

யையே, மறு அடிகள் அடியார்க்கு அளிப்பது ஆநந்தம் பெருவாழ்வு ஏ—அதற்குப் பிறிதுகைம்மாறாகத் தேவரீர் அடியவர்க்கு அருளுவது பேரின்பமாகிய பெரியவாழ்வினையே, பல்பகல் நோற்று அருந்தவரும் பெறற்கு அரிய பரந்தாமம்—பலநாளுந்தவஞ்செய்து செய்தற்கரியதவம்வாய்ந்தவரு மடைதற்கரிய முத்தியை, என்பு உடல்விட்டு அளியேமும் கொளப்பெறுவது இறும்பூது ஏ—எலும்பாகிய உடலினைவிட்டுத் தேவரீரையன்றித் துணையில்லாத யாமும் அடைவது ஒருபெருவியப்பே, முத்திநெறிபழ இருவை மணம்புணர்வார்க்கு ஐயன் அருள்மணவாளக்கோலம்—மோட்சமாகியபெண்ணை மணஞ்செய்யுஞ் சாரூப்பியமடைந்தகணங்களுக்குத் தேவரீரருளுங்கல்யாணக்கோலம், நிணம் புணர் வெண்டலைகலன் சொல்—நிணமமைந்த வெள்ளிய தலையோடாகிய பலிக்கலனே, யாம்பெறும்கின்காணி—(சாரூப்பியம் பெற்று)நாமடையும்தேவரீர் காணியானது, முடைதலையில் பலிகொள்வான்—முடைநாற்றமமைந்த தலையிற்பலிகொள்ள, மூவுலகமும் அவர் அவர்தம் கடைத்தலையில் திரிவது—மூன்றுலகங்களிலுமுள்ளவர்களுடைய தலைக்கடையிலே திரிவதோ (தேவரீர் திருவாய்திறந்தருள்வீர்) என்னை யென்றது இயற்கையெனக்கொள்க.

எழுத்து எழுதப் படுவதென்னும் பொருள்மேல நிற்றலால் செயப்படுபொருளுணர்த்தும் ஐகாரவிகுதி புணர்ந்துகெட்டு நின்றதொழிற்பெயர். இது பலபொருள்பட்டுநிற்கும் அதனைவிரிக்கிற் பெருகும். மற்று பிறிது பொருளில்வந்த இடைச்சொல். நோற்று இறந்தகால வினையெச்சம் நோல் பகுதி. எற்புடம்பு அல்வழியில மென்றொடர் வன்றொடராதல் "மென்றொடர்மொழியில்" என்னுஞ்சூ—இல் "மன்" என்றதனால். வாழ்வே என்பதில் ஏகாரம் தேற்றப்பொருட்டு. இறும்பூதே என்பதில் ஏகாரம் வினாப்பொருட்டு. சிவசாரூப்பியம் பெற்றவர்கள் அச்சிவச்செயலிற் சிறுபான்மை செய்வது இயல்பாதலால் வெண்டலைக்கலன்கொல், கடைத்தலையிற்றிரிவது எனவும் காசியில் உயிர்விடுவோர்க்கு இறைவர்சென்று உபதேசித்தலில் நீரவில் ஈந்து ஓரெழுத்தேயெனவுங்கூறினூர். திருவாய்திறந்தருளுவீர் சொல்லெச்சம்.

உளது என்ன இலது என்ன—உருவமுண்டென்றும் இல்லையென்றும், ஒருவர் ஓர் அளவையின் அளவினில் அளவிடல் அரியது ஓர் உருவினை—ஒருவர் அளவை மூன்றுளோரளவையினளவாலு மளவிடுதற்கரிய ஓர் திருவுருவத்தையுடையாய், எழுதருமொழிகளும் இது என்னல் அருமையின் அது அல்ல என்னும் என்னில்—வேதங்களும் பரத்தை இதுவென்று சுட்டிக்கூறுதலருமையால் அறிந்த அதுபரமல்லவென்று கூறுமாகில், உன்னை அறிபவர் எவர்—உன்னை யுணர்வோர் யார், அவன் அவள் அது என்னும் அவைகளின் உளன் அலன் எவன் ஓ—ஆண்பெண் அலியென்று சுட்டிக்கூறு மப்பொருள்களிலுள்ளவன் அல்லாதவனெவனோ, அவன் ஏ இவன் என்ன எதிர்தருதகைமையை—அவனேயிவனென்றுகூற அடியவர்க்கு எதிர்ப்படுந் தன்மையை யுடையாய், அறிபவர் அறிவின் உள் அறிவுகொடு அறிவுறும்நெறி அல்லது—தன்னையுணரும் அடியவர்கள் தமதுமெய்யுணர்ச்சியில் அவ்வுணர்ச்சியைக்

கொண்டொரு நெறியேயன்றி, ஒருவரும் அறிவருநிலைமையை—அவரொழிந் தோருளொருவருமறிதற்கரிய நிலைமையையுடையாய்.

மூன்றளவை பிரத்தியக்ஷம், அநுமானம், ஆகமம். எவன் என்பதனிறுதி யில் வினுப்பொருளில்வந்த ஓகாரமும், அவன் என்பதனிறுதியிலும் நெறி யென்பதனிறுதியிலும் பிரிநிலை ஏகாரமுந்தொகுத்தல்.

ஆண் ஓடு பெண் உரு அமைந்துநின்றனை—(ஆன்மாக்களுக்கு அருளுதற் பொருட்டு ஒருதிருவுருவத்தில்) ஆணுருவும் பெண்ணுருவு மமைந்துநின்றாய், பூண்முலைகலந்தும் ஐம்புலனும்வென்றனை—ஆபரணத்தையணிந்த தனத்தை யுடைய உமாதேவியாரை யொருபாதியிறகலந்தும் ஐம்புலங்களையுமவென் றாய், எண்வகைஉறுப்பு இன் ஓர்உருஎடுத்தனை—பிருதுவிமுதலெட்டுவகைப் பட்டவுறுப்புகளாலொருதிருவுருவங்கொண்டாய், தொல்மறைநூலின்தொ டை தொடுத்தனை—தொன்று தொட்டுள்ள வேதமாகிய நூற்றொடையை ஆன்மாக்கள்தன்னை யுணர்ந்துய்யத்தொடுத்தாய்.

ஐம்புலன் சத்தபரிச ரூபரசகந்தங்கள். எண்வகை யுறுப்பு பிருதுவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம, சந்திரன், சூரியன், ஆன்மா. பெருந் துறவை யுடையாயென்பார் பூண்முலைகலந்து மைம்பொறியும் வென்றனை யெனவும், எங்கும் நிறைந்துள்ளவன் என்பார் எண்வகை யுறுப்பி னோருருவெடுத்தனை யெனவுங்கூறினார். ஓடு எண்ணொடு.

வடவரை குழைய வளைத்தனை—மேருமலைவளைய வில்லாக வளைத்தாய், மலைமகள் முலைகள் திளைத்தனை—உமாதேவியார் திருத்தனங்கள் திளைக்கத் திளைத்தாய், விடம் அமிர்து அமரவிளைத்தனை—விஷமமிர்தமாகவிருக்கத் திரு மிடற்றில்வைத்தருளினாய், விசயனொடு அமர்செய்து இளைத்தனை—அருச்சுன னோடுபோர்செய்து இளைத்தாய், வரிசிலைமதனை எரித்தனை—கட்டமைந்தவில் லையேந்திய மன்மதனையெரித்தாய், மதகரி உரிவை தரித்தனை—யானையின்றோ லைப் போர்வையாகப்போர்த்தருளினாய், அருமறை தெரிய விரித்தனை—அரிய வேதங்களின்பொருளைசகனகாதியர்முதலிய முனிவர்களுணரவிரித்தருளினாய், அலகு இல் பல்கலைகள் தெரித்தனை—அளவில்லாத ஆகம முதலிய நூல்களி னுள்ளுறையை யடியவர்களுக்குத் தன்னையுணரவிரித்தருளினாய்.

உமாதேவியார் இடப்பாகம்பெறக் கம்பாநதியில் சிவலிங்க பூசனை செய் தருளத்தாழாது கம்பையாற்றையேவச் சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு இடையூறு வருமே என இறுகத் தழுவினர் ஆதலால் மலைமகள் முலைகடிளைத்தனையென வும், அருச்சுனன் தன்னைநோக்கித் தவஞ்செய்தகாலத்தில் அவனை யழித்தற் குத் துரியோதனனேவிய மூகாசுரன்பன்றியாய்வரச் சிவபெருமான் வேடுருக் கொண்டு அப்பன்றியைக்கொன்று அருச்சுனனோடு போர்செய்தனனாதலால் விசயனோடமர்செய்திளைத்தனையெனவும், சநகர்முதலிய முனிவர்கள் நால்வ ருக்கும் வீட்டினெறியையுணர்த்தியருளக் கல்லாலின்கீழெழுந்தருளிய காலை யில்தேவர்கள் சூரபன்மனாலிடர்ப்பட்டு மன்மதனையேவ அவனைநெற்றிக்கண் ணாலெரித்தருளினமையால் வரிசிலைமதனை யெரித்தனை யெனவும், கயமுகா சுரன்செய்யு மிடர்க்காற்றாது முனிவர்களஞ்சிக் காசியையடைய அஞ்சாது

அங்குமவர்கள்பின்சென்று இறைவர் திருமுன்னடைய அவனைக்கொன்றுரித்துத் தோல்போர்த் தருளினராதலால் மதகரியுரிவை தரித்தனையெனவும், படைப்புக்காலத்தில் வேதத்தின்பொருளையுணராது முனிவர்கள் திருவாலவாயையடைந்து நோற்றுவர இறைவர் அந்தணர் திருவுருக்கொடுவெந்தருளினமையால் அருமறைதெரிய விரித்தனையெனவும், ஆகமமுதலிய நூல்களினுட்கிடையையுணராது மகேந்திரமலையில் அடியவர்முதலிய முனிவர்கள்தவஞ்செய்ய இறைவர் எழுந்தருளியருளினமையால் அலகில்பல் கலைகடெரித்தனையெனவுங்கூறினார்.

அழல் விழித்தனை—நெற்றிக்கண்கள் தோன்ற விழித்தருளினாய், பவம் ஒழித்தனை—அடியவர்பிறவியையொழித்தருளினாய், ஆறுஅணிந்தனை—கங்கையணிந்தருளினாய், மால் தணிந்தனை—(பெண்ணையொருபாற்கொண்டும்) மயக்கொழிந்தாய், மழுவலத்தினை — மழுவாயுதத்தினை வலக்கரத்திலேந்தினாய், முழுநலத்தினை — எல்லாநலங்களையு முடையாய், மாநடத்தினை—ஆநந்தத் திருநடமுடையாய, மான் இடத்தினை — மானை யிடக்கரத்திலேந்தினாய், அலகு இறந்தனை — அளவையைக்கடந்ததாய், தலைசிறந்தனை — (எல்லாத்தேவாகளுக்கும்) முதலாகச்சிறந்தாய், அருள் சுரந்தனை— (அடியவர்களுக்கு) அருள்சுரந்தருளினாய், இருள் துறந்தனை — அஞ்ஞானத்தையோட்டினாய், உலகு அளித்தனை —உலகங்களைப்படைத்தருளினாய், தமிழ்தெளித்தனை —அகத்திய முனிவர்க்குத் தமிழிலக்கணமருளினாய், ஒன்று உம்ஆயினை—ஏகமாயுமுள்ளாய, பல உம் ஆயினை—பலபொருளு மாயுமுள்ளாய்.

உமாதேவியார் திருக்கண்புதைத்தகாலத்தில் சந்திரசூரியர்களியக்கமற வுலகிருண்டுவருந்தினமையா லுயிர்கண்மேற் கருணைகூர்ந்து அனற்கண்திறந்தமையால் அழல்விழித்தனையெனவும், அகத்தியமுனிவர் விடைபெற்றுப் பொதியமலைக் கேகும்போது தென்பாலுள்ள கவிஞர்களுக்கு யாதுவிடை கொடுப்போனென்றிரப்பத் தமிழ்க்கிலக்கணமுபதேசித்தருளினமையால் தமிழ்தெளித்தனையெனவும், தேவதாருமுனிவரேவிய மழுவையு மானையுமேந்தினமையால் மழுவலத்தினை மானிடத்தினையெனவுங்கூறினார்.

அலகுஇல் பலபுவனங்கள் அடங்கலும் உண்டு ஒழிப்பாய்க்கு (முன்னர்க்கூறிய தன்மைகளை யுடைவனாய்) அளவில்லாத பலபுவனங்களையு மவற்றிலுள்ள உயிர்களையு முண்டருளி யொழிக்குமுனக்கு, கொலைவிடம் உண்டனை என்று கூறுவது ஓர்வீறு ஆம்ஓ — கொல்லுந்தொழிலையுடைய விடத்தை யுண்டருளினா யென்று கூறுதலுமுனக்கொரு பெருமையா, பயில் மூன்று புவனம் உம் கண் பொறிக்கு இரையாய் பாலிப்பாய்க்கு — நிலைபெற்ற சுவர்க்கமத்திய பாதலமென்னுமூன்றுலகங்களையு மனற்கண் தீப்பொறிக்கு இரையாகப் பாலித்தருளு முனக்கு, எயில்மூன்றும் எரிமடுத்தாய் என்பதும் ஓர்இசையாம்ஓ—திரிபுரங்களிலுந் தீமூட்டினாயென்றுகூறுதலுமுனக்கொருபுகழாகுமா, அடியவரே முக்குறும்புஉம் அறஎறிந்தார் என்னில்— தேவரீரடியவர்களே கோபம் காமம் மயக்கமென்னு மூன்று சிற்றரசுகளையும் வேரோடறக் காய்ந்தாராகில், அடிகள் விடுகணைவில் காமனைவென்றதும் ஓர்வியப்பு ஆம்ஓ

—தேவரீராகியநீர் மலர்ப்பாணத்தை விடும்கருப்புவில்லை யேந்திய மன்மதனை வெற்றிகொண்டருளியது மொருவியப்பாகுமா, இக்கு ஊற்றின் திருநாமத்து ஒரு கூற்றுக்கு இலக்குஎன்றால்— கரும்பினிரசத்தினூற்றைப்போல இன்பம் பயக்குமாயிரந்திருநாமங்களி லொரு திருநாமத்துக்குக்குறியானால், அ கூற்றம் குமைத்தனை என்று இசைப்பதும் ஓர் அற்புதம் ஏ— அந்த இயமனை உதைத்து வென்றாயென்று தேவரீரைப்புகழ்ந்து கூறுதலொரு அதிசயமா.

சுதன்மன், சுசீலன், சுபுத்தியென்னுமசுரர்கள்வாழும் பொன், வெள்ளி, இரும்புகளாலாய மதில்களை யெயின்மூன்றும் எனவும், மார்க்கண்டேயர் பொருட்டுத் திருக்கடையூரி லியமனை யுதைத்தருளினமையால் அக்கூற்றங் குமைத்தனையெனவுங்கூறினார். ஏகாரங்கள் வினாப்பொருளன.

என ஆங்கு— என்றன்னை வேதங்கள் கூறப்படுதலால்.

உலகு சூல் கொண்டதலைவி உம நீ உம்—எல்லாவுலகங்களையுங் கருப்பம் வாய்ந்த இறைவியுந் தேவரீரும், மலைபக எறிந்தமழ இளங்குழவியை—கிரவுஞ்சகிரி பிளவுபட வேலினை யெறிந்த இளங்குழவியாகிய முருகக்கடவுளை, அமிர்தம் ஊற்றிருக்கும் குமுதம் வாய்தேறல் வண்துகில் நனைப்ப மடித்தலத்து இருத்தி— அமுது ஊற்றெடுக்கும் ஆம்பல்போன்ற திருவாயிலுள்ள தேன் வளவிய ஆடையை நனைக்க மடித்தலத்தி லிருக்கச்செய்து, கண்களில் பருகி—தமது திருக்கண்களா லழகினைப்பருகி, அ காமருகுழவி எழுதாக்கிளவியின் சுவைபழுத்த மழலை நாறு அமிர்தம் செம்செவிவாய் மடுத்து உண்ணநிறைத்ததும் அம் செவிக்கு— அந்தவுருப்பமதரு மிளங்குழவியினது வேதப் பொருளினினிய சுவைகனிந்த மழலைச்சொல்லாகிய நறுமணங்கமழு மமிர்தினை மாணிக்கக் குண்டலமணிந்த திருசெவிகள் தமதுவாயாற் றேக்கியுண்ண அவ்வமிர்தம் பாய்ந்து நிறைத்த நுமது அழகிய அத்திருசெவிகளுக்கு, அடிகள் என்புன் சொல்கடுகொள புகட்டினன்— அடிகளே யெனது புல் லசொல் லாகிய விஷமேறப்புகட்டினேன், இன் அருள் விழைகுவாய் (நீயபேரின்பமா தருகணையை யுடையாயாதலால்) இனிய அருள்செய்வாய், இறும்பூது உ—த்து— அது பெருவியப்புடையதாகும்.

விடமுண்டருளியதும், திரிபுரதகனஞ் செய்ததும், காமனை வென்றதும், இயமனையுதைத்ததும் தன்னையடைந்த வடியவரிடத்துக்கொண்ட திருவருளாதலால் எனவாங்கு என்றார். தரவுமுதல் சுரிதகங்காறும் பொருள்சம்பந்தமுடைமையுரையிற்காண்க. செஞ்செவிகுறிப்பால் மாணிக்கக்குண்டலமணிந்த செவியென வுணரநிற்றலாற குறிப்புச்சொல் "முன்னத்தினுணருங் கிளவியுமுளவே" என்றகு— ஆல். (க)

(நேரிசைவெண்பா.)

உடையாளகிலசர்கோஙகுமுலைக்கோட்டின்
அடையாளமிட்டுவையாளானால்—கடையிலவர்
செவ்வண்ணம்பெற்றார்திரளொடுகிற்கின்றாரை
எவ்வண்ணங்கண்டிறைஞ்சுவோம்

இ - ள். உடையாள்—நம்மையாளாகவுடைய வுமாதேவியார், அகிலே சர்க்குழுங்குழலே கோடுஇன்—விசுவேசாக்குத்தமதுஉயர்ந்த தனமாகிய கொம்பினால், அடையாளம் இட்டுவையாள் ஆனால்— குறிசெய்து வைத்திலரானால்,கடையில்—இறுதியில், அவர்செவ்வணணம் பெற்றார்திரளொடு நிற்கின்றாரை— அவரது சாரூப்பியம்பெற்ற வடியார்கணங்களோடு நிற்கின்ற அவ்விறைவரை, எ வண்ணம்கண்டு இறைஞ்சுவோம்— எப்படி நாங்கள் கண்டுவணங்குவோம்

குறியிட்டது ஆன்மாக்களிடத்துள்ளகருணை என்பதுபோதரலால் உதாரணி. காசியிலெழுந்தருளிய இறைவர்க்கு விசுவேசரென்பது திருநாமமாதால் அகிலேசரென்றார். விசுவேசர் பிரபஞ்சத்திற்குத் தலைவர், அகிலேசர் என்பதற்கும் அதுவே. (உ)

நாரைவிடுதூது.

கட்டளைககலித்துறை.

இறைவளைக்காகம்பரிந்தளித்தாரகிலேசர்கொன்றை
நறைவளைகும்முடியாரடிக்கீககங்கைநன்னதியின்
துறைவளைக்குங்குருகீருநீரொன்றுதூமொழிகைக்
குறைவளைக்கும்முங்கள்பேரிட்டதாற்சென்று கூறிடுமே.

இ - ள். கங்கைநல்நதியின் துறைவளைக்குங்குருகீர்— கங்கையென்னும் நல்லநதியின் துறையில் சூழ்ந்த நாரைகாள், தூமொழி கைக்கு உறைவளைக்கு உம் உங்கள்பேரிட்டது—இனிய சொல்லையுடைய எனது தலைவியின் கையிலுள்ள வளையல்களுக்கு முகைகள் பெயரையே யிட்டிருக்கின்றது (ஆதலால்) அகிலேசா கொன்றைநறை வளைகும்முடியார்—விசவேசராகிய கொன்றைமலரின் மணஞ்சூழ்ந்தசடா முடியையுடையவர். இறைவளைக்கு ஆகம்பரிந்து அளித்தார்—திருக்கரத்தில் வளையலையணிந்த உமாதேவியார் செய்ததவத்திற் கிரங்கித்தமது திருமேனியிற் செம்பாதியன்புகூர்ந்தருளியிருக்கின்றனர், அடிக்குஏ சென்று உரைமீர் என்று கூறிடும்—அவர் திருவடிக்கண்ணேசென்று மனமிரங்குவீரென்று கூறுங்கள்.

வளையலுக்குக்குருகு என்பது ஒரு பரியாயநாமமாதலால் கைக்குறைவளைக்குங்கள்பேரிட்டதெனவும், ஒருபெண்ணைரசிக்கிரங்கினவர் என்பெண்ணுக்குமிரங்குவராதலால் இறைவளைக்காகம்பரிந்தளித்தாரெனவும் பாங்கி கூறினாளாகக் கூறினார். இறைவிரலிலுள்ளஇறை, அதனை விடாது கைமேல்நிற்றலால் விடாதவிலக்கணை. அடிக்கு, கைக்கு எழனுருபுநிற்குமிடத்து நான்கனுருபு நிற்றலால் உருபுமயக்கம். உரைமீர் முன்னிலை யேவற்பன்மை முற்று.

புயவகுப்பு.

இரட்டையாசிரியச்சந்தவிருத்தம்.

இடமறமிடைதருகடவுளாமடவியாஎறிதருகவரிகிழறகட்டியின்றன
இனவளைகொடுமதணிடுசெயவிருதெனவிறையவளெழுதுசுவட்டுக்கிசைந்தன
இருவருகிகரெனவரிசிலைவிசயனெடெதிர்பொருசமரினிளைப்புற்றிருந்தன
இணையடிபரவியமலடிமுனுதவியவிடியலினுணவொதருட்டைப்பரிந்தன.

படவரவுமிழ்தருமணிவெயில்விடவளர்பரிதியொடெழுமுதயத்திற்பொலிந்தன
பருகுமினமிர்தெனவருகிருசவிஞர்கள்பனுவலின்மதுரவிசைக்குக்குழைந்தன
படரொளிவிடுசுடர்வலயமதெனவொருபருவரைநெடுவிலெடுத்துச்சுமந்தன
பர்ப்புரமெரியொடுபுகையெழமலர்மகள் பனைமுலைதழுவுசரத்தைத்துரந்தன
மடலவிழ்தடமலரிதழிபனிதிதருமதுமழையருவிகுளித்துக்கிளர்ந்தன
வழிதரவுதிரமுதிணமொடுகுடர்களும் வரநரகரியின்மதத்தைத்தடிந்தன
மதகரியுரியதள்குலகிரிமுதுச்சினின்மழைமுகிறவழ்வதெனப்பொற்பமைந்தன
மலியுமிழ்நிலவொடுமடுதிறலவெயிலெழமசிகநிர்வலயவரும்வெற்பொத்துநின்
[றன.

குடவளைதுறைதொறுமுடுநிரையெனவிரிகுளிர்நிலவெழவுமிழ்முத்தத்தடங்கரை, குலவியபடர்சிறைமடவனமொடுசிலகுருகுகள்சினையொடணைத்துத்துயின்றன, குரைபுனல்வரநதிசூழ்தருமுருகவிழ்கொழுமலர்சிதறவிழுத்தத்துவிண்டொடு,குலகிரியுதவியவளரிளவனமுலைகொழுநர்தமழகியகொறறப்புயங்களே.

இ - ள் குடம்வளை துறைதொறும் உடுநிரை என்ன விரிகுளிர் நிலவுஎழ உமிழ்முத்தம்— சூற்கொண்ட குடம்போன்ற சங்குகள் துறைகள்தோறும்நட்சத்திரபந்தியைப்போல விரிந்த குளிர்ந்த கிரணமெழ உமிழ்ந்த முத்துகளை, தடகரைகுலவிய படர்சிறை மடமை அன்னம் ஒடு சிலகுருகுகள் சினையொடு அணைத்து துயின்றன— பரந்தகரைகளிற் சஞ்சரியாநின்ற விரிந்தசிறகினையுடைய இளமைவாய்ந்த அன்னங்களோடு சிலநாரைகள் தாம்பெற்ற முட்டையோடு அவற்றையு முட்டைகளென்று கருதியணைத்துத் துயில்கூரும், குரைபுனலவரநதி— ஒலிக்கும் நீர்மயமாகிய கங்கை சூழ்ந்த, சுரர்தருமுருகு அவிழ் கொழுமலர் சிதற அவிழ்முத்தத்து — தேவர்கள் கற்பகத்தின் வாசனையொடுமலர்ந்த கொழுவியமலர்களைசிந்தும் காசியில், விண்தொடுகுலகிரிஉதவிய வளர்இளவனம்முலைகொழுநர்தம் அழகியகொறறம் புயங்கள்— ஆகாயத்தையளாவிய இமயமலை பெற்றவளரு மிளமையையும் சந்தனக்கோலத்தையும் வாய்ந்ததனங்களையுடைய வுமாதேவியாரின் கணவராகிய இறைவனுடைய வெற்றிவாய்ந்த புயங்கள், இடம் அறமிடை சருகடவுளாமடவியா எறிதருகவரிநிழல்கணதுயின்றன — இடம்சற்றுமில்லாம னெருங்கியதெய்வப்பெண்கள்வீசுஞ்சாமரையினிழலில சோர்வுநீங்கியிருந்தன, இனம்வளைகொடுமதன் இடுசெயவிருது என்ன இறையவள் எழுது சுவட்டுக்குஇசைந்தன—ஒரேராசியாகிய திருக்கரத்திலணிந்த வளையலால மன்மதனிட்ட செயவிருதைப்போல உமாதேவியாரெழுதிய சுவட்டுக்கு இசைந்திருந்தன, இருவரும் நிகாஎன்னவரிசிலைவிசயனொடு எதிர்பொருசமரின் இளைப்புற்று இருந்தன—இருவரும்தம்முளொப்பென்று கூறககட்டமைந்த வில்லினையேந்திய அருச்சுனனோடு எதிரத்துப போர்செயத பொரிலிளைத்தசைந்தன, இணைஅடிபரவிய மலடிமுன் உதவிய இடியலின் உணவுஒருதட்டை பரிந்தன— தமது திருவடியைவணங்கியவந்தியார் முன்புதந்த பிட்டுக்காக ஒருதட்டைச்சுமந்தன, படம அரவு உமிழ்தரும்மணிவெயில்விட வளர்பரிதி எழும் உதயத்தில் பொலிந்தன— படத்தையுடைய பாம்புகளுமிழுமாணிக்கங்கள் செவந்த கிரணம் வீசவிருத்தலால்

கிரணமிக்கசூரியனுதயமாகுமுதயகிரியைப் போலவிளங்கின, பருகும் இன் அமிர்துஎன்ன உருகு இருகவிஞர்கள் பனுவலின் மதுரம் இசைக்கு குழைந்தன— உண்ணுமினிய அமுதுபோல மனமுருகுந்தும்புரு நாரதரென்னுமிரண்டு இசைப்புலவர்கள் பாடுஞ்சாமவேதத்தின் மதுரமிக்க விசைக்குக்குழைவுற்றன, படர் ஒளிவிடுசுடர்வலயம் என்ன ஒருபருவரைநெடுவில்எடுத்து சுமந்தன—பரந்தஒளிவீசுங்கிரணம்வாய்ந்தவாகுவலயம்போலப்பருத்தநெடிய ஒருமேருவில்லைச்சுமந்துள்ளன, பராபுரம் எரிஒடு புகை எழமலர்மகள்பணைமுலை தழுவுசரத்தை துரந்தன—பகைவரது திரிபுரநெருப்புப்பற்றுதலோடு புகைந்தெழஇலக்குமியின்பருத்ததனங்களைத்தழுவுந்திருமாலாகியபாணத்தையெய்தன, மடல் அவிழ் தடம்மலா இதழின் ஒழிதருமதுமழை அருவிகுளித்து இளர்ந்தன—இதழ்விழுந்த பெருமை வாய்ந்த கொன்றைமலரினின்றொழுகுந் தேன்துளியாகிய அருவியில முழுகிவிளங்கின, உதிரம் வழிதரு நிணம் ஒடு குடர்களும்வர நரகரியின்மதத்தைதடிந்தன— உதிரம்வழிய நிணமுங்குடல்களும் வெளிப்படத் திருமால்கொண்ட நரசிம்மாவதாரத்தின அகங்காரத்தினைக் களைந்தன, மதகரி உரி அசல்குலகிரிமுதுகின் இல் மழைமுகில்தவழ்வதுஎன்னபொற்புஅமைந்தன—யானையின்தோலால்குலபருவதத்தின்முதுகின்மேல் மேகந் தவழ்தல்போல அழகோடமைந்துள்ளன, மலி உமிழ் நிலவு அடுதிறல்வெயில் எழ மதிகதிர வலம்வரும் வெற்பு ஒத்து இருந்தன—மிகவும வீசும் சந்திரிகையொருபாலும காயும்வன்மையையுடையவெயிலொருபாலும் எழுதலால் சந்திரனுஞ்சூரியனும் வலம்வரும மேருமலையையொத்திருந்தன.

தடங்கரை உரிச்சொற்றொடராதலால் பொதுவிதியால் வல்லெழுத்துமிகாமல்வருமெழுத்திற்கு இனவெழுத்துமிகுதல் "இடையுரிவடசொலின்" என்றசூத்திரத்தால். துயின்றன என்னும் வினைமுற்றுப் பெயரெச்சத்தில் வந்தது. அப்பெயரெச்சம் வரநதியென்னும் எல்லைப்பொருள் கொண்டது. முத்துக்களைமுட்டையெனக் கருதுதல் மயக்கவணி. இருகவிஞர்கள மதுரமிசையென்றது பின்னர் வருதல்காணக. நிறற்கட்டுயின்றன குணவணி. பரிதியொடு ஒடு இசைநிறைப்பொருளில் வந்த விடைச்சொல். நிலவொடும் ஒடு எண்ணொடு. உம்மை அசைநிலை. கம்பாநதிப்புரச் சிவலிங்கப்பெருமானையிறுகத்தழுவிய காலத்தில் உமாதேவியார் திருக்கரவளையின் சுவடுதிருமேனியிற் பதிந்ததென்பதும், திருவாதவூரடிகளின்பொருட்டு வைகைப்பெருக்கினையேவ வதனை யடைத்தற்பொருட்டுவந்தியன்னைக்கு அரசனளந்துவிட்டகரையையடைக்கச் சிவபிரானார் கூலியாளாய்ப் பிட்டைப்பெற்று மண்சுமந்தனரென்பதும், தும்புருநாரதர் இறைவர் திருச்செவியிலிருந்து சாமகானம் பாடுகின்றனர்களென்பதும, திரிபுரம் எரித்தகாலையில் திருமால் பாணமாயினரென்பதும், இரணியனைத் திருமால் நரசிம்மாவதாரங்கொண்டுகிழ்ந்து அகங்கரித்தகாலையி லிறைவர் சரபப்புள்ளாயெழுந்தருளியவ்வகங்காரத்தை யொழித்தனரென்பதும் புராணவரலாறுகள். புயவகுப்புகலம்பகத்தினோருறுப்பு. (௬)

[நேரிசைவெண்பா.]

புயலார்பொழிற்காசிப்பூங்கோயின்மேய
கயலார்தடங்கணாள் காந்தன்—செயலாவி
உய்யத்துதியாருதிப்பார்துதிப்பரேல்
வையததுதியாமறுத்து.

இ - ள். புயல் ஆர்பொழில் காசி பூங்கோயில் மேய—மேகந் தவழுஞ் சோலைசூழ்ந்தகாசியிற் பூங்கோயிலிலெழுந்தருளிய, கயல் ஆர் தடகண்ணாள் காந்தன் செயல்—சேரகெண்டையொத்த கண்களையுடைய உமாதேவியார் கணவராகிய இறைவரது திருவிளையாடலை, அவி உய்ய துதியார் உதிப்பார்—தமதுயிரீடேற வாழ்த்தித்துதியாதவர்கள் நிலவுலகிற்பிறப்பார்கள், துதிப்பரேல்—துதிப்பாராானல், மறுத்துவையத்து உதியார—மீள நிலவுலகிற்பிறவார். மறுத்து செயவெனெச்சத்திரிபு. (ரு)

[கட்டளைக்கலித்துறை]

தோழி கூறல்.

மறைக்கோலங்கொண்டவகிலேசரோயின்றுமாதர்முன்னே
பிறைக்கோலங்கொண்டுபுறப்பட்டவாமுன்பிறைமுடித்த
இறைக்கோலமோலமெனத்தேவரோலமிடவிருண்ட
கறைக்கோலங்கொண்டுண்டகண்டத்தொளித்தகனல்விடமே.

இ - ள் மறைகோலம் கொண்ட அகிலேசரோ—வேதங்களைத் திருக்கோலமாகக்கொண்டருளிய அகிலேசரோ, முன்பிறை முடித்த இறைக்கு ஏ ஓலம் ஓலம் என்ன—முன்பு இளஞ்சந்திரனைமுடித்த இறைவர்க்கே யடைக்கலமடைக்கலமென்று, தேவா ஓலம் இட இருண்டகறை கோலம்கொண்டு உண்ணும்கண்டத்து ஒளித்தகனல்விடம்—தேவர்களோலமிட இருண்ட கருநிறங்கொண்டு உண்டருளிய சிகண்டத்திற் கரந்திருந்த ஊழித்தீயையொத்த விடமானது, இன்றுமாதர்முன் ஏ பிறை கோலம்கொண்டுபுறப்பட்ட ஆறு—இப்பொழுது என்பெண்முன்னே யிளஞ்சந்திர னுருவைக்கொண்டு புறப்பட்டவகை நன்றாயிருந்தது (அருள்வாய் என்றபடி)

திருமால்முதலிய தேவர்க ளமுதெழத் திருப்பாற்கடல் கடைந்தகாலையில் விஷமெழ அதற்காற்றாது திருக்கயிலையிற் சென்று சரணடைந்தபோது இறைவருண்டருளி மிடற்றில வைத்தனர் என்பது புராணவரலாறு பவனியிற்கண்டு காமமுற்றதலைவியாற்றாது சந்திரோதயத்தால் வருந்தத் தோழியிறைவனைநோக்கிக் குறையிரத்தலால் தோழிகூறலென்னுந் துறை. நன்றாயிருந்தது என்னும் பயனிலையும் ஆறு என்பதனிறுதியுந்தொக்கன. வேதமே சிலம்பாகவும் கோவணமாகவுந் தரித்தருளினமையால் மறைக்கோலங்கொண்ட என்றார் (சு)

(அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.)

அறியாமைக்கிரங்கல்

விடுத்தவாளிக்கும்விரகிலாக்கருப்புவில்வீணன்மீளவும்வாளாத்
தொடுத்தவாளிக்குமேமைகைமூண்டவித்தூயநன்மொழிக்கென்னும்

அடுத்தநான்மறைமுனிவரர்நால்வர்க்குமம்மறைப்பொருள்கூற
எடுத்தகோலமாயாநந்தவநத்துமெம்மிதயத்துமிருந்தோனே

இ - ள் நான்மறை அடுத்தமுனிவரர் நால்வர்க்கு உம்அ மறைப்பொருள்கூற—நான்குவேதங்களையுமுணர்ந்த சனகர்முதலிய முனிசிரேஷ்டர்கள் நால்வருக்கு மந்தவேதங்களின் பொருள்களாகிய தர்மார்த்த காமமோட்சங்களை யுபதேசித்தருள, எடுத்தகோலம் ஆய் அநந்தவநத்து உம் எம் இதயத்து உம் இருந்தோன்—எடுத்தருளியஞானசாரியத்திருக்கோலமாய்க் காசித்திருப்பதியிலும் எமது இருதயத்திலுமிருந்தருளினன், அடுத்தவாளிக்கு உம் விரகு இல்லாதகரும்புவில் வீணன்மீள உம் வாளாதொடுத்த வாளிக்கு உம் ஏ பகை மூண்ட — எமது தலைவி பிரயோகித்த கட்பார்வையாகிய பாணத்துக்கும் அறிவில்லாத கரும்புவில்லேந்திய வீணனாகிய மன்மதன்மீளவும் வாளாபிரயோகித்த மலர்ப்பாணத்துக்குமே பகை விளைந்தன, இ தூய நல்மொழிக்கு என் ஆம்—இந்த இனிய நல்லமழலைச்சொல்லையுடைய இவளுக்கு என்னபயனுண்டாம்.

முனிவரர் நால்வர் சனகர், சனற்குமாரர், சனந்தனர், சநாதனர், இவர்கள் தர்மார்த்த காமமோட்சங்களி னுண்மையையுணரக் குறையிரந்ததாலவர்கள்பொருட்டு ஞானாசிரியத் திருவுருக்கொண்டு கல்லாலின் கீழ்ச் சின்முத்திரையோடிருந்தருளினார் அத்திருக்கோலமாய்க் காசித்திருப்பதியிலு மெழுந்தருளியிருப்பதை எமது தலைவியறியாது கட்பார்வை செலுத்தினாள், மன்மதனுமுணராது பாணப்பிரயோகஞ்செய்தான் இவ்விரண்டு மப்பெருமானைச் செய்யக்கிடந்ததொன்றுமின்மையா லிவ்விரண்டுக்குமே பகைவிளைந்தன இதனால் இவள்கருதியது என்னபயன்படுமென்று ஏங்கி சருநுதலால் அவ்வறியாமைக்கு இரங்கற்றுறையாயிற்று பகையாவது பெண்களகண்கள் அம்போடுமாறுபட்டுகிற்றல் முன்னர்ப்பாணப்பிரயோகஞ்செய்து தன்னுடலை இழந்ததைமன்மதனுணராது மீளவுந்தொடுத்தமையால் விரகிலா எனவும், வீணன்னெனவு மன்மதனைக்கூறினார் வாளாதொடுத்த இடைச்சொற் றொடராதலால்வருமொழிவல்லெழுத்துமிகுதல் "இயல்பினும்" என்றதனாலாம் (எ)

கட்டளைக்கலித்துறை

அருப்பமாமுத்தத்தெங்கேகலமூடுவொன்றும்வெள்ளிப்
பொருப்பாளரோடித்திரிவதல்லாலிப்புவனங்களை
உருப்பாதியிற்படைத்தோர்பாதியிற்றுடைத்தூழிதொறும்
விருப்பாருயிர்களின்மேல்வைந்துத்தாருஞ்செயும்வேலைகண்டே.

இ - ள் அவிமுத்தத்து இருப்பார் காசித்திருப்பதியி லிருப்பவரும், என்று உம் வெள்ளிப் பொருப்பாளர்—எக்காலமும் வெள்ளிமலையைக் காணியாகவுடையவருமாகிய இறைவர், இ புவனங்களை உருபாதியில்படைத்து—இவ்வுலகங்களைத் திருவுருவின் செம்பாதியிலுள்ள உமாதேவியாராற்படைத்து, ஓர்பாதியில் ஊழிதோறும் துடைத்து—தமது திருவுருவினொருபாதியிலுள்ள தமதுகூற்றால் ஊழிதோறு மான்மாக்களைப்பொழித்து, ஆர் உயிர்க

ளின்மேல் விருப்புவைத்து தாம்செயும் வேலை கண்டு—அரியவுயிர்களின் பரிபக்குவத்தின்மேல் விருப்பங்கூர்ந்து அதன்மேல் தாம்செயு மநுக்கிரகமாகிய வேலையிலும் தமதுகாணியாகிய வெள்ளிமலையிலுந் திருநோக்கம்வைத்து, ஓடி திரிவது அல்லால் எங்கேகண்மூடுவர்—ஓடித்திரிதலேயன்றி யெங்கே கண்டுயின்றருளுவார்.

ஓடித்திரிவதெல்லாம் என்னும்பாடம் பொருந்தாமையறிக. பொருப்பாளர் ஆளர் பலாபால்விகுதி. வேலை மிகுதியினாலும தமது இருப்பு வெள்ளியாதலா லதனையெவர் கவருவாரகளோ வென்பதனாலும் எங்கே கண்மூடுவா ரெனப் பழிப்பதுபோலப் புகழ்த்திறம் புனைதலா விலேசவணி (அ)

[அறுசீரகழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.]

பாங்கிகவன்றுரைத்தல்.

கண்ணொன்றுதிருநுதலிற்கனலுருவமாபபடைத்தகாசிநாதா
தண்ணொன்றுநறையிதழித்தாரொன்றுநெட்டுயிர்த்தாடரைமேல்வீழ்ந்தாள்
எண்ணொன்றுமுணராமேகிடக்கின்றாளிதுகண்டாலெழுத்தென்றோதத்
துண்ணென்றுவருவொன்ற துணிந்தனளோவறியேனித்தோகைதானே

இ-ள். திருநுதல் இல் கண் ஒன்று கனலுருவம் ஆகபடைத்த காசிநாதா—திருநெற்றியி லொருகண் நெருப்புருவாகப்பெற்ற காசியிலெழுந்தருளிய இறைவனே, இத்தோகைதான்—இந்தமயில்போன்றபெண், தண் ஒன்று நறை இதழிதார் என்றாள்—(அவ்விறைய ரணிவது) குளிர்ச்சிபொருந்தியதேன்சிந்துங் கொன்றைமாலையென்று எங்கள்முன்கூறினாள், நெட்டுயிர்த்தாள்—பெருமூச்செறிந்தாள், தரைமேல் வீழ்ந்தாள்—தரையின்மேல் விழுந்தனள், எண் ஒன்றும் உணராமேகிடக்கின்றாள்—ஒரு எண்ணமுமில்லாம லவசமாய்க்கிடக்கின்றனள், இதுகண்டால் எழுத்து ஒன்று ஓத துண்ணென்றுவருவர் என்ன துணிந்தனள் ஓ அறியேன்—இந்நிலைமையைப் பார்த்தால் பிரணவமுபதேசித்தருள விரைந்துவருவாரென்று துணிந்தனளோ நானறியேன் (அருளாய் என்றபடி)

மன்மதனை யெரித்தமையால் உன்னையடையில் மன்மதவாதையொழியுமெனத் திருநுதலிற் கனலுருவமாப்படைத்த காசிநாதாவென அபிப்பிராயத்தோடுகூடிய விசேஷணத்தைத்தந்துகூறுதலால் கருத்துடையடையணி. இதனைவடநூலார் பரிகராலங்காரம் என்பார். (௯)

[நேரிசை வெண்பா]

செயல் விலக்கல்,

தோகையுயிர்முடிப்பான் றும்பைமுடித்தான்மதவேள
வாகைமுடித்திடவும் வல்லனே—ஆகெடுவீர்
காமாந்தகா காசிக்கண்ணுதலார்க்கோதீர்மற்
றேமாந்திராமலெடுத்து

இ-ள். தோகை உயிர்முடிப்பான் மதவேள் தும்பைமுடித்தான்—மயில்போன்ற தலைவியினுயிர்வாங்க மன்மதன்போர்தொடங்கத் துபைமாலையைமுடித்தனன், வாகைமுடித்திடவும் வல்லன்—(வெற்றி கொள்ளுதலால்)

இனிவாகைமாலையைச்சூடவும் வல்லவன் ஆவான், ஆ கெடுவீர்—ஆ கெடுவீர், மற்று ஏமாந்திராமல் எடுத்து காமாந்தகர் காசிகண்ணுதலார்க்கு ஓதீர்—இச்செயலையொழித்து ஏமாந்திருக்காம லித்தனையெடுத்துக் காமனையெரித்தவராகிய காசியிலெழுந்தருளிய இறைவர்க்குக் கூறுவீர்கள் (இத்துன்பமொழியும் என்றபடி.)

காமாந்தகர் காமனுக்கு யமனாயிருந்தவர், காமத்தால் மூடப்பட்டவர். அவர்க்குக்கூறி லிவ்வாதையொழியுமென்னு மபிப்பிராயத்தோடுகூடிய விசேஷணத்தைக் கூறுதலா லிதுவும் அவ்வணி. தலைவி இறைவர்மேற்காதல்கொண்டிவருந்துதலை யறியாத தோழியர்கள் வநதேவதைகளால்வந்த குற்றமோவெனக்கருதிச்செய்யும் செயல்களைப் பாங்கி விலக்குதலால் மற்று வினைமாற்றுப் பொருளில்வந்த இடைச்சொல். ஆ, கெடுவீர் இரக்கப்பொருளில்வந்தவிடைச் சொற்கள். போர்தொடங்குதற்குத்தும்பைமாலையும் வெற்றியடைந்தபின் வாகைமாலை சூடுதலுமுடைமையால் தும்பைமுடித்தான், வாகைமுடித்திடவும் வல்லான் என்றார் "வெட்சிநிரை கவர்தன் மீட்டல் கரந்தையாம்—வட்கார் மேற்செல்லுதல் வஞ்சியாம்—உட்கா—தெதிரூன்றல் காஞ்சியெயில் வளைத்த லுழிஞை — அதுவளைத்தலாகு முழிஞை— அதிரப், பொருவது தும்பையாம் போர்க்களத்து மிக்கோர்—செருவென்றதுவாகையாம்" எனவரும் புறப்பொருட் செய்யுளாலுணர்க. (௧௦)

[கட்டளைக் கலித்துறை.]

தலைவி கூறல்.

ஏடுக்கச்செவந்தசிலம்படியாரகிலேசர்நறைக்
கடுக்கைச்சடைமுடியாரடியார்க்குக்கலைகள்கொய்து
கொடுக்கக்கொடுக்கவளர்கின்றவாவெறுங்கூட்டிலெரி
மடுக்கக்குறையுயிர்மாதரைத்தேடிமதிக்கொழுந்தே.

இ - ள். வெறுங்கூட்டில் எரிமடுக்க உயிர்குறை மாதரை தேடும் மதிக்கொழுந்து—பசையற்ற நமதுசரீரத்தில் தனதுநிலவென்னுந் தீயைவீச வுயிர்குறையும்பெண்களைத்தேடி யிளஞ்சந்திரன், எடுக்கசெவந்த சிலம்பு அடியார் அகிலேசர்—நடனஞ்செய்யவூன்றிய திருவடியை மேலேதூக்கியருளச் செவப்பேறிய வேதச்சிலம்பணிந்த அத்திருவடியையுடையவராகிய இறைவரும், நறைகடுக்கை சடைமுடியார் அடியார்க்கு — தேன்சிந்துங் கொன்றை மலர் மாலையையணிந்தசடாமுடியை யுடைய இறைவரடியவராகியதேவர்களுக்கு, கலைகள்கொய்துகொடுக்க கொடுக்க வளர்கின்ற ஆறு—தனதுகலைகளைக்கொய்துகொடுத்துவருந்தோறுங் கொடுத்துவருந்தோறும் அழியாது வளரும்விதம் (பெண்கள்செய்த தீவினைப்பயனும்)

ஈறுதொக்குநின்றஆறு என்னும் எழுவாய்கருத்தீவினைப்பயனுமென்னும் பயனிலைதொக்குநின்றது. பூரணசந்திரனிடத்துள்ள கலையமுதை நாள்தோறும் தேவர்கள் பருகிவருதலா லச்சந்திரன் குறைந்துவருகிறானென்பது நூல் வழக்கு. பிரிவாற்றாது சாமங்கொண்ட தலைவி சந்திரோதயத்திற்கு வருந்திக் கூறியது. (௧௧)

[அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.]

மகளிர்விடுதூது.

கொழுதிவரிவண்டுழுதுழக்குங்குழலீர்நறுங்கட்கோதையிவள்
அழுதவிழிநீர்முந்நீரையுவர்நீராக்குமதுகூறீர்
எழுதவரியதிருமார்பிலிளஞ்சேய்சிறுசேவடிச்சுவடும்
முழுதுமுடையாண்முடிச்சுவடுமுடையார்காசிமுதல்வர்க்கே

இ - ள். வரிவண்டு கொழுதி உழுது உழக்கும் குழலீர்— வரியமைந்த வண்டுகள் மூக்காற்கிளறி யுழுதுகலக்குங்கூந்தலையுடைய பெண்காள், நறுங்கள் கோதைஇவள் அழுதவிழிநீர் முந்நீரை உவர்நீர் ஆக்கும் அது—நறுமணங்கமழுங்கள்ளொழுகுங்கூந்தலையுடைய இத்தலைவ்பிரிவாற்றாதழுத கண்ணீரானது கடலையுவர்நீராக்கிய அதனை, எழுதஅரியதிருமார்பில்இளஞ்சேய்சிறுசேவடிசுவடும்— எழுதற்கரிய பொலிவுவாய்ந்த மார்பின்கண் முருகக்கடவுளது சிறியசெவந்த திருவடிச்சுவட்டையும், முழுதும்உடையாள் முலைச்சுவடும் உடையார் காசிமுதல்வர்க்குகூறீர்— எல்லாவுயிர்களையு மடிமையாகவுடைய உமாதேவியாரது தனச்சுவட்டையுமுடையவராகிய காசியிலெழுந்தருளிய இறைவர்க்குககூறீர (விருப்புடையவராதலால் அருள்வாரென்றபடி.)

இளஞ்சேய் சிறுவடிச்சுவடு — முருகக்கடவுள் திருமார்பிலேறிவிளையாடுதலால்திருவடிச்சுவடு தோய்ந்திருத்தலை. விழிநீர்முந்நீருவர் நீராக்கும் என ஆச்சரியப்படத்தக்கதாகக்கூறுதலால் மிகுதிநவிற்சியணி. இதனை வடநூலார் அதியுக்தியலங்காரம்என்பர். கொழுதி இறந்தகாலவினையெச்சம் கொழுதுபகுதி. (௬௨)

நேரிசைவெண்பா

வரைவளைக்கும்பொற்றடந்தோண்மன்னார்க்கிவரார்
நிரைவளைக்கையார்நகைக்குநேராக—கரையில்
குவிமுத்தம்வெண்ணிலவுகொப்புளிக்குங்கங்கை
அவிமுத்தஞ்சென்றிறைஞ்சாதார்

இ - ள். நிரைவளைகையார்நகைக்குநேராக — வரிசையாகவளையலையணிந்தகையையுடையபெண்கள் பற்களுக்கு ஒபபாக, கரையில் குவிமுத்தம் வெள்நிலவு கொப்புளிக்கும் கங்கை அவிமுத்தம் சென்று இறைஞ்சாதார் இவர்— கரையிற்குவிந்த முத்துகள் வெள்ளிய நிலவையுமிழுங்கங்கைசூழ்ந்த காசியைச்சென்றுவணங்காதவர்களாகிய இவர்கள், வரைவளைக்கும் பொன்தடதோள் மன்னர்க்கு ஆர்—மேருமலையை வில்லாகவளைத்த பொன்மயமாகிய பெரியதோளையுடைய இறைவருக்கு யாராவார் (அயலார் என்றபடி)

ஆகஎன்னும் வினையெச்சத்தினிறுதி "சாவவென்மொழி யீற்று" என்னுஞ்சூத்திரத்தினுபலக்கணத்தால் தொக்கது. (௬௩)

[அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்]

பாங்கியிரத்தல்.

ஆர்க்கும்படைவேளரசிருப்பென்றஞ்சாதழகளருட்காசி
ஊர்க்கும்புதுததோரணம்வைத்தாலுமக்கிங்கிவள்பேச்சுரைப்பாரார

வார்க்குங்குமப்பூண்முலைச்சுவட்டைவளையென்றோடிவளைந்துசுற்றிப்
பார்க்குந்தொளைமுள்ளெயிற்றுரகப்பணியீர்மோகந்தணியீரே.

இ - ள். ஆர்க்கும்படை— கோஷிக்கு மன்மதனது சேனையாகியபெண்கள், வேள் அரசு இருப்பு என்று அஞ்சாது— தமக்குத்தலைவனாகிய மன்மதனது அரசிருக்கையிவ்வூரென்று சிறிதுமஞ்சாமல், அடிகள்— அடிகளே, அருள்காசி ஊர்க்கு உம் புதுத்தோரணம் வைத்தால்— உமதருணிறைந்தகாசித்திருப்பதிக்கு மகரதோரணம் நிறைத்துவைத்தால், உமக்கு இங்கு இவள் பேச்சுஉரைப்பார்ஆர்—தேவரீருக்கு இவ்விடத்திலிப்பெண்ணின் செய்தியையெடுத்துச்சொல்லுகிற பெண்களாரிருக்கின்றார்கள், வார்குங்குமம் பூண்முலைச்சுவட்டைவளை என்று ஓடிவளைந்துசுற்றி பார்க்கும் தொளைமுள்எயிறு உரகம் பணியீர்— கச்சணிந்த குங்குமந் திமிர்ந்த ஆபரணம்பூண்ட இறைவிபொறித்த தனபாரச்சுவட்டை வளையென்றுகருதியோடி இருத்தற்கு வளைந்து சுற்றிப்பார்க்குந் தொளையமைந்த முட்போலுங்கூரிய பற்களையுடைய சர்ப்பாபரணத்தையுடையவரே, மோகம் தணியீர் — என்தலைவி தேவரீர் மேற்கொண்ட மோகத்தைக்கடைக்கணித்துத்தணித்தருளுவீர்.

வேளரசிருப்புஎன்ற குறிப்பால் புதுத்தோரணம் என்றதற்கு மகரதோரணம் என்றும். மகரம் மன்மதனுக்குக்கொடியாதலாலரசிருப்பிற்கு எதிரே நாட்டுதல் படைக்குரிய தொழிலாதலால் புதுத்தோரணம் வைத்தால் எனவும், இந்த ஆரவாரத்திலவர்களிவள் துன்பத்தைநோக்காதிருந்தால் இங்கிவள்பேச்சையுரைப்பாரார்எனவுங்கூறினாள். பெண்கள்மன்மதன்சேனை "மாரனுக் கெப்போதுமங்கை— நீங்காப்படையாய்நின்" என்டதனாலறிக. (கச)

[பிச்சியார். கட்டளைக்கலிப்பா]

தண்ணுலாம்பொழிற்காசித்தெருவினீர்—தரித்திடுந்தவக்கோலமுஞ்சூலமும், பெண்ணொடாடுமப்பிச்சனுக்கொத்தலால்— பிச்சியாரெனும்பேர்தரித்தாடுவீர், வெண்ணிலாமுகிழ்க்குங்குறுமூரலால்— வீணிலேயெம்புரத்தெரியிட்டநீர், கண்ணினாலுமிக்காமனைக்காய்ந்திடிற் — கடவுளென்றிறைஞ்சுதுங்காணுமே.

இ - ள். தண்உலாம்பொழில் காசிதெருவில்—குளிர்ச்சிமிக்கசோலைசூழ்ந்த காசிப்பதியின் தெருவில், நீர்தரித்திடும் தவக்கோலமும் சூலமும்— நீர்தரித்துவந்த தவக்கோலத்தாலும் ஏந்திய சூலத்தாலும், பெண்ஒடு ஆடும் அப்பிச்சனுக்கு ஒத்தலால்— இடப்பாலுள்ள இறைவியோடு ஆடும் அந்தப்பிச்சனாகிய இறைவனுக்கு ஒத்திருத்தலால், பிச்சியார் என்னும் பேர்தரித்து ஆடுவீர்— பிச்சியாரென்னும் பேர்பூண்டாடுகின்றீர், வெள்நிலாமுகிழ்க்கும் குறுமூரலால்— வெள்ளியநிலவரும்புமந்தகாசத்தால், வீணில் எம்புரத்து எரிஇட்டநீர்— ஒருபயனுமின்றியெமது புரத்தில் தீயூட்டிய நீர், கண்ணினால்உம இ காமனைகாய்ந்திடில்— உமது கண்ணாலுமிங்கு நின்றெய்யுமன்மதனைச்சுட்டெரிப்பீரானால், நீர்கடவுள் என்று இறைஞ்சுதும் காணும—நீரே யவ்விறைவனென்று வணங்குவோங்காண்பீர

புரம்சரீரம். திரிபுரத்தில் இறைவர் புன்னகையா லெரிமூட்டியது தேவர்களுய்தற்பொருட்டு, நீர் புன்னகையாலெமது புரத்தி லெரியூட்டியது வீணென்பார் வீணிலே யெனவும், கண்ணுலவர்மன்மதனைக் காய்ந்ததுபோல் நீர்காயின் பெரும்பயனுடைத்தென்பார் கண்ணினலுமிக்காமனைக் காய்ந்திடிலெனவுங்கூறினர். பிச்சியார் சிவச்சின்னம் பூண்டு பலிக்குவருவோர். இறைஞ்சுதும்தன்மைப்பன்மை யெதிர்காலவினைமுற்று. இதுமதங்கம் என்னும் உறுப்பிலடங்கும். (கரு)

(இதுவுமது)

காணுங்காணுநதிகளெல்லாம்புனற்-- கங்கையேயங்குளதெய்வம்யாவையுமதாணுவெங்களகிலேசரேமற்றைத்—தலங்கள்யாவுந்தடமதிற்காசியே
பூணுமாசைமற்றென்றையுடல்விடும்—போதுநன்மணிகர்ணிகைப்பூந்துறை
பேணுமாறுபெறவேண்டுமெப்புறம்—பேயொடாடினுமாடிப்பெறுதுமே.

இ - ள். காணும்காணும் நதிகள் எல்லாம் புனல்கங்கையே — கண்களுக்கெதிரே புலப்படும்நதிகளெல்லாம் நீர்மயமாகிய கங்காநதியே, அங்குஉள்ள தெய்வம் யாவைஉம்தாணுஎங்கள் அகிலேசரே — அந்நதிக்கரையிலுள்ள தெய்வங்களெல்லாம் சிவலிங்கப் பெருமானாராகிய எங்களகிலேசரே, மற்றை தலங்கள்யாஉம் தடமதில்காசியே — இது வொழிந்த மற்றைத்தலங்களெல்லாம் பெரிய மதில்சூழ்ந்த காசிப்பதியே, பூணும்ஆசைஒன்றே — நாம் கொள்ளுமன்பும் ஒன்றே, உடல் விடும்போது நல்மணிகர்ணிகைபூதுறைபேணும்ஆறு பெறவேண்டும்— சரீரத்தை விடுங்காலையில் நல்லபொலிவமைந்த மணிகர்ணிகைத்துறையை விரும்பும்வகைபெற வேண்டும், அபுறம்பேயோடு ஆடினும் ஆடிபெறுதும்—அதன்மேல் சாரூப்பியம்பெற்றுப் பேயொடுஆடினுலு மாடிப்பெறுவோம்.

எந்தத்தலங்களையும் காசித்திருத்தலமாக அன்புகூர்தலால் உடல்விடுங்கால்மணிகர்ணிகையைக் கருதவேண்டுமென்றதனல் காசியிலுயிர்விடவேண்டுமெனக்கூறும் ஆத்தவாக்கியத்தின்படியன்றி யெந்தத்தலத்திலாவது உயிர்விடினும் மணிகர்ணிகைத்துறையைச் சிந்தித்தால் சிவசாரூப்பியமடையலாமெனவும், காசியிலன்றி மற்றைத் திருப்பதிகளிலுயிர்விடில் சிவசாரூப்பியம் பெறுதலரிதெனவும் (உடல் விடும்போது நன்மணிகர்ணிகைப்பூந்துறைபேணுமாறுபெற வேண்டும்) என்பதனற்போதரலால் உதாரவணி. மற்றுபிறிதென்னும் பொருளில்வந்த இடைச்சொல். (கசு)

[இதுவுமது.]

பெற்றமூர்வதும்வெண்டலையோட்டினில்— பிச்சையேற்றுத்திரிவதும் பேய்களே, சுற்றமாகச்சுடலையில்வாழ்வதும்— தோலுடுப்பதுந்தொண்டர்க்கரிதன்றால், கற்றைவார்சடைக்காசிப்பதியுளீர்— கற்பந்தோறுங்கடைநாளுலகெலாஞ், செற்றுமீளப்படைக்கவும்வேண்டுமே— தேவரீர்பதஞ்சித்திப்பதில்லையே.

இ - ள். கற்றைவார்சடைகாசிப்பதியுள்ளீர்தொண்டர்க்கு — நெருங்கி

யநீண்ட சடாமுடியையுடைய காசியென்னும் திருப்பதியிலுள்ளீருமதடியவர்க்கு, பெற்றம் ஊர்வதும்— இடபவூர்தியைநடத்துவதும், வெண்டலைஓட்டினில் பிச்சைஏற்றுதிரிவதும்— வெள்ளிய கபாலத்தில் பலியேற்றுத்திரிதலும் பேய்கள் ஏசுற்றம் ஆககடலையில்வாழ்வதும்—பேய்களேசுற்றமாகமயானத்தில் வாழ்தலும், தோல்உடுப்பதும் அரிதுஅன்று — தோலையாடையாகவுடுத்தலு மரியகாரியமல்ல, கற்பம்தோறும்கடைநாள்உலகுஎல்லாம் செற்றுமீளப் படைக்கவும் வேண்டும்ஏ— கற்பங்கள்தோறு மிறுதியிலெல்லாவுலகங்களையுமழித்து மீளச்சிருட்டிக்கவு மவர்களுக்குவேண்டுமே (அவையரிய வாதலால்) தேவரீர் பதம்சித்திப்பது இல்லை—தேவரீர் தன்மை யவர்களுக்குக் கைகூடுதலில்லை.

சிவசாரூப்பியம் பெற்றவர்கள் பஞ்சகிருத்தியமுடைமையுமுமாதேவியாரை யிடபாகத்திலுடைமை யுமின்மையை எதிர்மறை ஏகாரத்தாலும், சித்திப்பதில்லையென்பதாலும் வற்புறுத்தினார். செற்று இறந்தகாலவினையெச்சம் செறுபகுதி, முதனிலை யெழுத்தாகத் தோன்றியறகரமெய் இடைநிலை, உகரக்கேடுசந்தி, உஎச்சவிகுதி சுடலை என்றது சர்வசம் மாரகாலத்தில் எல்லாமயானமாயிருத்தலை. (கள)

[நேரிசைவெண்பா]

இல்லாளேழுப்பத்திரண்டறமுஞ்செய்திருப்ப
செல்லார்பொழிற்காசிச்செல்வனார்—மெல்லப்
பரக்கின்றபுண்ணீர்படுதலைகொண்டையம்
இரக்கின்றவாறென்சொல்கேன்.

இ - ள். செல்ஆர் பொழில்காசி செல்வனார்— மேகந்தவழுஞ் சோலைசூழ்ந்த காசித்திருப்பதியிலெழுந்தருளிய இறைவர், இல்லாள் ஏழுப்பத்திரண்டு அறமும் செய்திருப்ப— தமது மனைவியே முப்பத்திரண்டு தருமங்களையெந்நாளுமோம்பியிருக்க, மெல்லபரக்கின்ற புண்ணீர்படுதலைகொண்டு—மெல்லப்பரவிய வுதிரமமைந்த பிரமகபாலத்தை யேந்தி, ஐயம் இரக்கின்ற ஆறு என்சொல்கேன்— பலியேற்கின்ற வகையை யென்ன சொல்வேன்.

தமதுமனைவியார் முப்பத்திரண்டு தருமங்களையும் நாடோறும் வளர்த்து வருதலால் தாமோபெருஞ்செல்வர் அவ்வாறிருக்க, அவர்பலியேற்பது தமக்கு இன்னவகையாலெனப்புலப்படாமையால் என்சொல்கேன் என்றார். ஏகாரம்பிரிநிலைப்பொருட்டு. முப்பத்திரண்டுதருமங்களாவன ஆதுலர்க்குச்சாலை, ஓதுவார்க்குணவு, அறுசமயத்தார்க்குண்டி, பசுவுக்கு வாயுறை, சிறைச்சோறு, ஐயம், தின்பண்டநல்கல், அறவைச்சோறு, மகப்பெறுவித்தல், மகவுவளர்த்தல், மகப்பால் வார்த்தல், அறவைப்பிணஞ்சுடுதல், அறவைத்தூரியம், சுண்ணம், நோய்மருந்து, வண்ணார், நாவிதர், கண்ணாடி, காதோலை, கண்மருந்து, தலைக்கெண்ணெய், பெண்போகம், பிறர்துயர் காத்தல், தண்ணீர்ப்பந்தல், மடம், தடம், சோலை, ஆவுரிஞ்சுதறி, விலங்கிற்குணவு, ஏறுவிடுதல், விலைகொடுத்துயிர்காத்தல், கன்னிகாதானம். (கஅ)

[கொச்சகக்கலிப்பா.]

பாங்கியிரங்கல்.

சொல்லாவதுமறையேசொல்லுவதுநல்லறமே
இல்லாவதுமுத்திக்கேதுவாமித்தலமே
அல்லார்குழலளவுமாகொன்மனம்வயிரக்
கல்லாயிருந்தவாகாசிப்பிரானார்க்கே.

இ - ள். காசிபிரானார்க்கு— காசியிலெழுந்தருளிய இறைவர்க்கு, சொல்ஆவதுமறைஏ—உரையானதுவேதமே,சொல்லுவதுநல்அறம்ஏ—உயிர்களுக்கு எடுத்துக்கூறுவது நல்லதருமநெறியே, இல்ஆவது முத்திக்கு ஏதுஆம் இதலம்ஏ—தாமெழுந்தருளியிருக்கு முறையுளாவது மோட்சத்திற் கேதுவாகிய இந்தக் காசித்திருப்பதியே, அல்ஆர்குழல் அளவும்—அந்தகாரத்தையொத்த கூந்தலையுடைய என்தலைவிமட்டுக்கும், மனம்வயிரக்கல்லாய் இருந்த ஆறு ஆ — இரங்காமல் அவரது திருவுளம் வயிரக்கல்லாயிருந்தவகை மிகவுமாச்சரியம்.

உயிர்கள்மேல்வைத்த கருணையின்பொருட்டுச்சொல்மறையும், சொல்லுவது அறமும் இல்முத்தித்தலமுமாயுள்ளவர், அவ்வுயிர்களு ளிவளும்ஒருத்தியாதலால்இவளிடத்துக்கருணைசெய்யாதகாரணம் ஆச்சரியமென்பாள் மனம்வயிரக்கல்லாயிருந்தவாஆஎன்றாள். கொல் அசைநிலை. ஆவது எழுவாய்ச்சொல்லுருபு (கக)

[கட்டளைக்கலித்துறை.]

பிரானென்றவர்க்கொருபெண்ணொடுமோடிப்பெருங்கருணை
தராநின்றகாசித்தடம்பதியார்வந்தென்றன்னகத்தே
இராநின்றனரைம்புலக்கள்வர்கொள்ளையிட்டேகுதற்கே
வராநின்றபோதுள்ளமாதனங்காத்துவழங்குதற்கே.

இ - ள். பிரான் என்றவர்க்கு ஒருபெண் ஒடும் ஓடிபெருங்கருணைதராநின்ற காசிதடபதியார் — தமக்கு இறைவனென்று கருதி மனமுருகும் அடியவர்களுக்கு ஒப்பில்லாத இறைவியோடு விரைந்துசென்று மிக்கதிருவருள் செய்யுங் காசியென்னும் பெருமையமைந்ததிருப்பதியிலெழுந்தருளிய இறைவர், ஐம்புலக்கள்வர் கொள்ளையிட்டு ஏகுதற்குவராநின்றபோது — பஞ்சேந்திரியங்களாகிய கள்வர்கள் கொள்ளையாடிப் போக வாராநின்றகாலத்தில், உள்ளம் மாதனம் காத்துவழங்குதற்கு— அறிவாகிய பெரிய பொருள்களையவர்கள் கவராமற் காத்தோம்ப, வந்துஎன்தன் அகத்து இராநின்றனர்— எழுந்தருளியென்மனத்தி லென்றுமிருக்கின்றனர்.

உள்ளம் ஆன்மா. இங்குஅறிவின்மேல்நின்றது. காத்து வழங்குதற்கு ஒருசொல். ஏகுதற்கு, காத்துவழங்குதற்கு எதிர்காலத்தில் வந்த வினையெச்சங்கள். து, அன்எனப்பிரித்து அவ்விரண்டையுஞ் சாரியையாகவும், கு வினையெச்சவிகுதியாகவுங் கொள்க. என்றன் படர்க்கை யிடத்திற்குரியசாரியை தன்மையிடத்து வந்ததால் இடவழுவமைதி. (உ0)

[கொற்றியார். அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.]

வழுத்துமவர்க்கானந்தவாழ்க்கையருள்வார்காசிவளமையெல்லாம்
கொழுத்ததமிழாற்பாடித்துளசிமணிதரித்தாடுங்கொற்றியாரே
பழுத்ததவக்கோலமுங்கைச்சங்கமுமாழியுங்கண்டுபணிந்தேமாசில்
முழுத்ததவத்தால்யாமுமாலாயினேங்கூடி முயங்குவீரே.

இ - ள். வழுத்துமவர்க்கு ஆநந்தவாழ்வை அருள்வார் காசிவளமைஎல்லாம்— துதிப்போருக்குப் பேரின்பவாழ்வினை யருளுமிறைவரது காசிப்பதியிலுள்ள வளப்பத்தையெல்லாம், கொழுத்ததமிழால்பாடி துளசிமணிதரித்து ஆடும் கொற்றியாரே— பசையுருததமிழினாற் பாடித் துளசிமணியைத்தரித்தாடாநின்ற கொற்றியாரே, பழுத்ததவம் கோலம் உம்கை சங்கம் உம் ஆழிஉம் கண்டுபணிந்தேம்—கனிந்ததவக்கோலத்தையும்கையிலேந்தியசங்கினையுஞ் சக்கரத்தையுங்கண்டுபணிந்தேம், மாசுஇல் முழுத்ததவத்து ஆல் யாமும் மாலாயினேம்—அப்பணிதலால்வந்த குற்றமில்லாத தவத்தினால் மாலானேம் கூடிமுயங்குவீர்—ஆதலா லெம்மைக் கூடிக்கலப்பீர்.

மாலாயினேம் திருமாலானேம், காமங்கொண்டோம். திருமால்சின்னம் பூண்டு பலிக்குவரும்பெண் கொற்றியார். பணிந்தேம் என்னும்வினைமுற்றினின்று பிரிந்ததொழிற்பெயர் மூன்றனுருபேற்றது. (உக)

[கட்டளைக்கலித்துறை]

முயலாமலேதவமுந்தித்திருவைமுயங்கநல்கும்
கயலார்பெருந்தடங்கண்ணிபங்காரருட்காசியிலே
செயலாவதொன்றில்லைவாளாநெடுந்துயில்செய்யுமுங்கள்
பயலாகவேபணிசெய்வார்புவனம்படைப்பவரே.

இ - ள். தவம்முயலாமல் முத்திதிருவை முயங்கநல்கும் கயல்ஆர்பெருந்தடகண்ணிபங்கார் அருள் காசியில் — மோட்சத்தைவேண்டி யொருவர் தவஞ்செய்யாதிருக்கவும் மோட்சமாகியபெண்ணைக்கூட அவர்களுக்குக்கொடுத்தருளும் கயலையொத்த பெரிய பரந்த கண்களையுடைய இறைவியையோர்பாலுடைய இறைவரது அருள்நிறைந்த காசித்திருப்பதியில், செயல் ஆவது ஒன்றுஇல்லை — உலகீர் செய்யவேண்டுந்தவமொன்றுமில்லை, வாளாநெடுந்துயில்செய்யும் — வறிதேயிருந்து பெரியநித்திரை செய்யுங்கள், புவனம் படைப்பவர் உங்கள் பயலாக பணிசெய்வார்—உலகினைப்படைக்கும் பிரமர்களுங்களாளாக விருந்து நீங்களேவிய வேவல்களைச்செய்வார்கள்.

இறந்தாற் சிவசாரூப்பியம் பெறுவது திண்ணமாதலாலிவ்வாறு கூறினார் பையல் பயல் முதனிலைப்போலி. (உஉ)

[கட்டளைக்கலிப்பா.]

படுத்தபாயுடனேபிணிமூழ்கினும்—பல்விழுந்துநரைத்தறமூப்பினும்
அடுத்ததிங்கிவர்க்கேபெருவாழ்வெனும்—அப்பொம்பதியெப்பதியென்பிரேல்
விடுத்துவிட்டிந்திரதிருவும்புவி—வெண்குடைகவிடுமரசாட்சியும்
கடுத்ததும்புகளத்தரைத்தேடுவார்—காதலித்துவருந்திருக்காசியே.

இ - ள். படுத்தபாய் உடனே பிணிமூழ்கினும்—படுத்த படுக்கையோ

டு நோயிலழுந்தினும், பல்விழுந்து நரைத்து அறமூப்பினும்— பற்கள்விழுந்து நரைத்து மிகவு மூப்படைந்தாலும், இங்கு இவர்க்கு எபெரு வாழ்வு அடுத்ததுஎன்னும் அ பெரும்பதி எபதி என்பிரேல் — இந்நிலவுலகி லிவர்களுக்கே முத்திவாழ்க்கையடுத்ததென்னு மந்தப்பெரிய திருப்பதி எந்தத்திருப்பதியென்று வினவுவீராகில், இந்திரதிருவும் வெண்குடைக்குள் புவிஇடும் அரசு ஆட்சிஉம் விடுத்துவிட்டு—இந்திர செல்வத்தையும் தவளவட்டக் குடைநிழலின்கீழ் நிலவுலகை வைத்தாளுமரசியலையுங் கைவிட்டு, கடுததும்புகளத்தரை தேடுவோர் காதலித்துவரும் திருகாசி — விஷந்ததும்பிய சிகண்டத்தையுடைய இறைவரை நாடுவோர்கள் விரும்பிவந்தடையுந் திருக்காசியாம்.

பெருஞ்செல்வத்தையு மதைநுகர்தற்குரிய இளமைப்பருவத்தையுங்கைவிட்டு இறைவரையே நாடும் துறவிகள் வந்தடையுங காசிஎன்றதனால் அற்பச்செல்வத்தையு மிளமையும் விரும்பிவாழ்வோர் என்பது போதரலால் உதாரவணி. (உரு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

பாங்கியறியாள்போன்றுகூறல்.

திருக்கோலங்கொண்டநற்றேன்மொழியாளெண்டிசையினுநின்
உருக்கோலமேகண்டுங்கண்டிலள்போலுமொழுகுநறை
மருக்கோலநீலக்குழல்சேரவிமுத்தவாணதொல்லை
இருக்கோலமிட்டுணராயெங்குமாகியிருப்பதுவே

இ - ள். திருகோலம்கொணட நல்தேன்மொழியாள் எண்திசையினும் நின்உருக்கோலம் எகண்டும்— இலட்சுமிதேவியின் பொலிவைக்கொண்டஇனிய தேன்போன்ற சொல்லையுடைய வென்றலைவி யெட்டுத்திக்கிலுமுன்னை யுருவெளித்தோற்றங்கண்டும், நறை ஒழுகுமருகோலம் நீலம் குழல்சேர் அவிமுத்தவாண—தேனொழுகும் வாசமிக்க அழகிய கரிய கூந்தலையுடைய இறைவியை யிடப்பாகத்திற் கொண்டு காசியில் வாழுகின்றவனே, தொல்லைஇருக்கு ஓலம் இட்டு உணராய் — தொன்றுதொட்டுள்ள இருக்குவேதமுறையிட்டு மறிதற்கரியவனே, எங்குமஆகி இருப்பது கண்டிலள்போலும்—நீயெங்குமாகியிருத்தலையறியாள் போலும்.

குறியிடங்கூறிய பாங்கிதலைவன்வரவு அறியாள்போன்று அவன்வரவை விலக்கியது. (உசு)

இதுவுமது.

குறியிடத்தெதிர்ப்பட்ட தலைவற்குப் பாங்கிகூறல்.

இருகுங்குமக்குன்றும்பீர்பூப்பக்காமவெரியினின்
றுருகும்பசும்பொன்னுக்கோர்மாற்றுண்டேலுரையாய்தொடுத்துச்
செருகுநறுங்கொன்றைதேன்பிழிந்தூற்றச்சிறைச்சுரும்பர்
பருகும்பொலஞ்சடையாய்காசிவாழ்முக்கட்பண்ணவனே.

இ - ள். தொடுத்து செருகும் நறுங்கொன்றை தேன்பிழிந்து ஊற்ற—தொடுத்துச்செருகிய நறுமணங்கமழுங் கொன்றைமாலை தேனைப்பிழிந்தூற்ற, சிறைசுரும்பர்பருகும்பொலம் சடையாய் காசிவாழ்முக்கண்பண்ணவனே—

சிறகினையுடைய வண்டுகள்தேன்பருகும்பொன்னிறமமைந்த சடாமுடியையுடையாய் காசியில்வாழுந் திரிநேத்திரங்களையுடையதேவதேவனே, இருகுங்குமம் குன்றும் பீர்பூப்ப காமஎரியில் நின்று உருகும் பசும்பொன்னுக்கு ஓர் மாற்று உண்டேல் உரையாய் — இரண்டுகுங்குமங்களையணிந்த தனமாகிய மலைகள் பசலைபூக்கக் காமாக்கினியினின்று உருகாநின்ற பசியபொன்னுக்கு ஒருமாற்றுயினுமிருக்குமாகிற் கூறாய்

மாற்று பொன்னின்மாற்று, சொல, சொல்லுக்குக்கொள்ளும்போது மாற்றயஎன்றது கடைக்குறையாய் நின்றதெனக்கொள்க. தாங்கூறிய குறியிடத்துவந்த தலைவனுக்குத் தலைவிவந்து வறிதேநின்று வருந்திச்சென்றனளென்பாள் கவா பொருள்பட ஓர் மாற்றுண்டேலுரையாய் என்றாள். பொன்னிறம்வாய்ந்த சடாமுடியைக்கண்டு மயங்கினமையால் தனமும் பொன்னிறம் வாய்ந்ததென்பாள். பீர்பூப்ப என்றாள். காமவெரியில்நின்று உருகும்பசும்பொன்னுக்கு உன்னையடையக் காமங்கொண்டு மனமுருகும்பசியபொன்போல்வாளுக்கு, பசியபொன்னுக்கென ஒன்று சுநம்பா இறுதிநிலைப்போலி (உ௫)

(கலிநிலைத்துறை)

தலைவன்வருகைக்குப்பாங்கிபட்டமாலை

பண்ணோர்வேதம்பாடியகாசிபதியாய

பெண்ணேரொருவனெய்கணையைந்தும்பெய்தாநீ

உண்ணோநின்றாயின்னருளாலென்னுயிரன்னாள்

கண்ணோநிற்றற்கொல்கியொழிந்தகழுநீரே

இ - ள். பண் ஓர் வேதம் பாடியகாசிபதியாய் —பண்ணமைந்த வொப்பில்லாத சாமவேதந்தைப் பாடிய காசிப்பதியையுடையாய், இ பெண் நேர் ஒருவன் எய்கணைஐந்தும்பெய்தான்— பெண்ணால் நேரே நின்று மன்மதனொருவனெய்தற்குரிய ஐந்துபாணங்களையு மொருசேர வெய்தான், கழுநீர்—(அவளுள்) குவளையென்னும் பாணம், என் உயிர் அன்னாள் கண்நேர் நிற்றற்கு ஒல்கி ஒழிந்த—எனது உயிர்போன்ற தலைவியின் கண்களுக்கு நேரே நிற்றற்குத் தளர்ந்தொழிந்தன, (அதனுலுயிரோடிருக்கின்றாள்) இன் அருளால் உள்நோநின்றாய்— இனியகருணையோடு அப்பெண்ணினுள்ளத்தில் நேரே நின்றருளினாய் (புகுந்து நிற்பில அம்மன்மதனெய்வானோ அஞ்சியெய்யான்)

இன்னருளால் என் உயிர் அன்னாள் கண்நோநிற்றற்கு ஒல்கி ஒழிந்த உண்ணோநின்றாய் என்பதற்கு இனிய கருணையால் எனதுயிரன்னாள்கண்களுக்கு நேரேநின்றால் தேவரணிந்த குவளைமலாமாலை யொல்கியொழியுமென்று அவளுள்ளத்தில் நேரேநின்றருளினையென்ட பொருள்கொள்ளுதலுமொன்று இறைவரேவசாத்திர குவளைமலாமாலை புனைதலால் கழுநீர்மாலையென்றார் ஒல்கியொழிந்த கழுநீர் என்றதனால உயிரோடிருக்கின்றாள் என்பதும், உண்ணோநின்றாய் என்றதனால்புறத்துநின்றிலையவாறுவென்டதும் புலப்படுதலால் உதாரவணி மன்மதன்பாணங்கள் தாமரை, மாம்பூ, அசோகு, முல்லை, நீலோற்பலம் இவற்றுள் தாமரை நினைப்புண்டாக்கும், மாம்பூ பசலையுண்

டாக்கும், அசோகு அறிவினைநீக்கும், முல்லை படுக்கையோடிருக்கச்செய்யும், நீலோற்பலம் கொல்லும். கழுநீர் பால்பகாவஃறிணை யியற்பெயராதலால் ஒழிந்தவெனப் பன்மைமுடிபு தந்தார் "பால்பகா வஃறிணைப்பெயர்கள்பாற் பொதுமைய, என்றதனால்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

தலைவன்சிறைப்புறமாகத் தலைவிகூறல்.

கழியுந்தலைக்கலன்பூண்டாடுங்காசிக்கடவுணுதல்
விழியுமிடக்கணும்வெண்ணெருப்பேயவ்விழியிரண்டில்
பொழியுங்கனல்விழிக்காமனைக்காய்ந்ததப்போரிலுடைந்
தொழியும்படைகளென்றுமெமைக்காயுமற்றோர்விழியே.

இ - ள். கழியும் தலைகலன் பூண்டு ஆடும் காசிகடவுள் நுதல்விழியும் இடக்கண் உம் வெண் நெருப்பே—ஊன்கழிந்த பிரமகபாலத்தைத் திருக்கரத்திலேந்தியாடியருளும் காசித்திருப்பதியி லெழுந்தருளிய இறைவரது நெற்றிக் கண்ணுமிடக்கண்ணும் வெள்ளியநெருப்பே, அ விழி இரண்டில் கனல்பொழியும்விழி காமனை காய்ந்தது— அக்கண்ணிரண்டில் நெருப்பைச்சிந்துங்கண் மன்மதனையெரித்தது, அ போரில் உடைந்து ஒழியும படைகள் என்று மற்று ஓர்விழி எம்மைகாயும்—அந்தப்போரிற் புறங்கொடுத்தொழிந்த சேனைகளென் றுசந்திரனாகிய வேறோர்கண எம்மைக்காயாநின்றது.

மற்று பிறிதென்னும்பொருளில்வந்த இடைச்சொல். செந்நிறத்தையொழித்து வெண்ணெருப்பு என்றுகூறுதல் தருக்கநூலார் வழக்கு. (உஎ)

[மடக்கு, அறுசீர்ச்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்]

விழைகுவதன்பரகஞ்சுகமே—வெங்கரியின்னுரிகஞ்சுகமே
தொழிலடிகட்குளமாலயமே—தூமுனிவோருளமாலயமே
அழகமரும்பணியென்பணியே— ஆட்கொளமேற்கொள்வதென்பணியே
மழகளிறீன்றவளம்பதியே—வாழ்வதுகாசிவளம்பதியே.

இ - ள். அன்பர் அகம் சுகமேவிழைகுவது—அடியவரிதயம் பேரின்ப சுகத்தையே விரும்புவது, வெம்கரியின் உரிகஞ்சுகமே—கொடிய யானையின் றோல்மேற்போர்வையே, அடிகட்குஉள்ளதொழில்மாலயமே—தேவரீருக்குரியதொழில் பெரிய சங்காரத்தொழிலே, தூமுனிவோர் உள்ளம் ஆலயம் ஏ— புனிதம்வாய்ந்த முனிவர்களது இரதயம் தேவரீருக்குத் திருக்கோயிலே, அழகுஅமரும்பணி என்புஅணி ஏ—அழகமைந்த ஆபரண மெலும்பாபரணமே ஆள்கொள்ள மேற்கொள்வது என்பணி ஏ—என்னையடிமைகொள்ளத் தேவரீரங்கீகரிப்பது என்சிற்றடிமைத்தொழிலேயே, மழகளிறு ஈன்றவள் அம்பதி— யானைமுகக்கடவுளை யீன்றருளிய இறைவிக்கு அழகிய தலைவராகிய இறைவர், வாழ்வது காசிவளம்பதி ஏ—வாழ்ந்தருளுவது காசியென்னும் வளமைவாய்ந்த திருப்பதியே.

ஈன்றவளம்பதியே என்பதனிறுதியிலுள்ள ஏகாரம் அசைநிலை, மற்றை ஏகாரங்கங்கள் பிரிநிலைப் பொருளன. வளம்பதி ஈரிச்சொற்றொடராதலால்

பொதுவிதிபெறுது, வரும் வல்லினத்திற்கு இனவெழுத்து மிகுந்தது "இடையுரிவடசொலின்" என்றசூத்திரத்தால் இது இறுதிச்சீர் மடக்கு. (உஅ)

[மடக்கு, கட்டளைக்கலிப்பா]

வண்ணமேனியரும்புவனங்களே—வாசம்வாசமரும்புவனங்களே
நண்ணுமாலயமாதவரங்கமே—ஞாலமேழ்தருமாதவரங்கமே
தண்ணென்மாலைதருமருக்கொன்றையே—தருவதையாதருமருக்கொன்றையே
கண்ணினிற்பர்மனத்திருக்கோயிலே—காசியேயவர்க்கோர்திருக்கோயிலே.

இ-ள். வண்ணம் மேனி அரும்புவனங்கள் ஏ—செந்நிறம் வாய்ந்த திருமேனி அரிய இருநூற்றிருபத்து நான்குபுவனங்களே, வாசம்வாசம் அரும் புவனங்கள் ஏ—வாசஞ்செய்யுமிடம வாசம் வீசும் ஆநந்தவனமே, நண்ணும் ஆலயம்மாதவர்அங்கம்ஏ— அவர் எழுந்தருளிய ஆலயம பெரிய தபோதனர் து இரதயமே, ஞாலம் ஏழ்தரும் மாது அவர் அங்கம் ஏ—ஏழுலகங்களையு மீன்றருளு மிறைவியிருந்தருளு மிடமவரது திருமேனியே, தண்ணென்மாலை தருமருகொன்றைஏ—குளிர்ந்தமாலை கொன்றை மரத்திலுள்ள வாசமக்கமலர களே, ஐயர் தருமருக்குதருவது ஒன்றை ஏ—இறைவர் அநந்தின்வழிநிற்ப வர்க்கு அருளுவது முத்தியையே, மனமதிருசகு தூயில கண்ணில நிறபா—மனத்திலுள்ள மாறுபாடுகெட்டால் அவர்மனக்கண்ணி லெழுந்தருளிநிற்பார், அவர்க்குகாசிஏ ஓர் திருக்கோயில்— அவ்விறைவாகருத காசியென்னுந் திருப்பதியே ஒப்பில்லாததிருக்கோயிலாம்.

ஆறத்து வாக்கஞ மிறைவாக்குத திருமேனியாதலால் வண்ணமேனியரும்புவனங்கள் என்றார் ஆறந்துவாக்களிற் புவனங்களொன்று வனங்கள் என்றது உயர்வால்வந்தபால்வழுவமைதி (உகூ)

[அறுசீரக்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்]

திருகுசினக்கூற்றினெயிற்றிடைக்கிடந்துங் கடைநாளிற்றினாயேழொன்றாய்
பெருகுமுழுநீத்தத்திற்றிளைத்தாடப்புணைதேடும்பேதைநெஞ்சே [ப்
உருகிலைநெக்குடைந்திலைமொண்டாநந்தவனத்தேனையோடியோடிப
பருகிலைகண்ணருமபிலைமெய்பொடிததிலைமற்றுனக்கென்னபாவந்தானே.

இ-ள். திருகுசினம் கூற்றின் எயிறு இடை கிடந்தும்—மாறுபட்ட கோபத்தையுடைய இயமன் வக்கிரதந்தத்தி லகப்பட்டிருந்தும், கடைநாள் இல்திரை ஏழ் ஒன்றுஆய் பெருகுமுழுநீத், தில் திளைத்து ஆட புணைதேடும் பேதை நெஞ்சே— இறுதிநாளில் எழுகடலுமொன்றாகிப் பெருகாநின்றபெருவெள்ளத்தி லிடையறாதொழுகி நீராடத் தெப்பந்தேடாநின்ற அறிவில்லாதமனமே, உருகுஇலை—மனமிளகிலை, நெக்குஉடைந்திலை— நெக்குவிட்டுடைந்தாயில்லை, ஆநந்தவனத்தேனை ஓடிஓடி மொண்டுபருகிலை— ஆநந்தவனத்திற்பெருக்கெடுத்த ஆராவின்பத்தேனைவிரைந்து முகந்துகுடித்திலை, கண்அரும்பு இலை— ஆநந்தபாஷ்பம் சிந்திலை, மெய் பொடித்திலை—மயிர்க்கூச்செறிந்திலை, உனக்கு என்னபாவம (இவ்வாறு கருதி நீவாளாவிருத்தல்) உனக்கென்னபாவம் (அறியேன் என்றபடி

இயமன்கையி லகப்பட்டு நிலையில்லாதிருகக நெடுநாளிருப்போமென்று

கருதலால் பேதைநெஞ்சே யென்றார் கடைநாளிற் றினைத்தாடப்புணைதேடும் என்றது நெடுநாளை மறு அசைநிலை (௬௦)

[நேரிசைவெண்பா]

பாவலருநாவலரும்பண்மலரக்கணமலருங்
காவலருமேடவிழ்க்குங்காசியே—தீவளருங்
கஞ்சக்கரத்தான்கலைமறைக்குநாயகமாம்
அஞ்சக்கரத்தானகம்.

இ - ள். பாஅலரும் நாவலரும் பணமலர் காவல் அரும் ஏடு அவிழ்க்கும்— செய்யுள் பரந்தமைந்த நாவல்வல்ல புலவர்களும் பணணிலமையக் காவிலமைந்த அரியஏட்டினை யவிழ்த்துப்பாடும் (பணமலரகள் மலரும் காஅலரும் ஏடு அவிழக்கும்— வண்டினிசைமல்கமது வோடுமலர்களும் சோலையிலலருமிதழையவிழக்கும்) காசி— காசிபபதியானது, தீவளரும் கஞ்சம் கரத்தான் — தீயினையேந்திய தாமரை மலர்போன்ற திருககரத்தை யுடையவனும், கலைமறைககு நாயகம் ஆய அஞ்சக்கரத்தான் அகம— ஆறஙகங்களையுடைய வேதங்களுக்குத் தலைமைவாய்ந்த ஸ்ரீ பஞ்சாககரத்தையுடையவனுமாகிய இறைவனது வீடாம்

அவிழ்க்கும என்னும பெயரெச்சத்திற்குக காசி எலலைப்பொருளாய்நின்றது. காசி அகம் எனமுடிக்க. வேதங்களினுட் கிடைபபொருளாயுள்ளது ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரமாதலால நாயகமாம அஞ்சக்கரத்தானென்றார். ஆறங்கங்களாவன சிட்சை, வியாகரணம், சந்தம், நிருத்தம், சோதிடம், கற்பம் (௬௧)

[இதுவமது

அகமேயவிமுத்தமையரிவாககாக
சகமேழுமீனறெடுத்ததாயே—மிகமேவும்
எணணம்பரமேயெமககளித்தனமுச்சுடருங
கணணம்பரமேகலை

இ - ள. ஐயா இவாககு அகம அவிமுத்தமே — இறைவராகிய இவாககுத்திருககோயில்காசியே, ஆகமசகம்ஏழுமீன்று எடுத்ததாயே — திருமேனி யெழுலகையும பெறறு வளாதத உமாதேவியே, எமக்கு அளித்தல் மிகமேவும் எண் அமபரம்ஏ— தமமைச்சரணடைந்த வெமககருளுவது மிகவும் விரும்பபபடும் யாவருங கருதுமழகிய முததியே, முச்சுடரும் ஏ கண—சோமசூரியாக்கினிகளேகண்கள, கலை அம்பரமே — உடுக்கும் ஆடை எட்டுத்திசையுமே.

இவா திருமேனிகொணடருளியது உலகினைப்படைத்தல் முதலியதொழில்களுககும்,பரிபக்குவம்வாய்ந்தஆன்மாக்களுக்குமுத்திகொடுத்தருளுதறகும், தம்மை யிறைவனென்றுணர்ந்து பரிபக்குவமான்மாக்களுககு வருதற்குமேயென்பார் இவ்வாறுகூறினா. பிரிநிலைஏகாரம் தொகுத்தல். (௬௨)

[அம்மானை, மடககுத்தாழிசை]

கலைமதியின்கீற்றணிந்தகாசியகிலேசர்
சிலைமதனைக்கணலாலெரித்தாரம்மானை

சிலைமதனைக் கண்ணாலே செற்றானே யாமாகில்
மலைமகட்குப் பாகம் வழங்குவதேனம்மானை
வழங்காரோ வப்பாலு மாலானாலம்மானை

இ-ள். கலைமதியின் கீற்று அணிந்த காசி அகிலேசர்—கலைநிறைந்த சந்திரனது கீற்றினையணிந்த காசியிலெழுந்தருளிய விசுவேசர், சிலைமதனைக் கண் அழலால் செற்றனரானால் அம்மானை—வில்லினையேந்திய மன்மதனை நெற்றிக்கண்ணாலெரித்தாரானால் அம்மானையே, சிலைமகனைச் செற்றனர் ஆமாகில்—வில்லேந்திய அம் மன்மதனை நெற்றிக்கண்ணாலெரித்தாரானால், மலைமகட்கு பாகம் வழங்குவது என் அம்மானை—உமாதேவியாருக்கு இடப்பாகந்தந்தருளியது யாது அம்மானையே, அப்பாலும் மாலானால் வழங்காரோ அம்மானை—அந்த இடப்பாலும் மாலாயிருத்தலால் கொடுத்தருளார் அம்மானையே.

உமாதேவியார் திருமாலாதலால், மயக்கமுடையராதலால், என்னும் இருபொருள்தோன்ற மாலானால் வழங்காரோ என்றார். அம்மானையாவது பெண்கள் தம்முள் விளையாட்டாக ஒவ்வொருவர் கூறுங் கருத்தை அம்மானையை முன்னிலையாக்கிக் கூறுமொரு விளையாட்டு. அம்மனை அம்மானை நீட்டல்விகாரம். கலைமதியின்கீற்று ஒற்றுமைக் கிழமைப்பொருளில் வந்த ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர் பிறைச்சந்திரன்மேல் நின்றது. (ஙங)

கட்டளைக்கலித்துறை

அம்மனை தம்மனையாத் திருக்கோயி லவிமுத்தமா
எம்மனையாய்த் தந்தையாயிருந்தா ரடிக்கீழிறைஞ்சீர்
நம்மனைமக்களென் றேக்கறுப்பீர் நுங்க ணாளுலர்ந்தால்
சொம்மனைவைத் தெப்படி நடப்பீர் யமதூதரொடே

இ-ள். நம்மனைமக்கள் என்று ஏக்கறுப்பீர்—நமது வீட்டிலுள்ளோர்கள் என்று தாழ்ந்து நிற்கின்றீர், அம்மனை தம்மனையாக் திருக்கோயில் அவிமுத்தம் ஆக—உலகமாதாவாகிய இறைவியைத் தமது மனைவியாகவும் திருக்கோயில் காசியாகவும், எம் அன்னையாய தந்தையாய் இருந்தார் அடிக்கீழ் இறைஞ்சீர்—எமக்குத் தாயாகவுந் தந்தையாகவும் இருந்தவரது திருவடிக்கீழ்ச்சென்று வணங்குவீர், உங்கள் நாள் உலர்ந்தால் சொம்மனைவைத்து யமன்தூதரொடு எப்படி நடப்பீர்—(இவ்வாறு நாள்கழித்தலால்) உங்கள் ஆயுள்நாள் முடிந்தால் உங்களுக்குரிய வீட்டினை நிலவுலகில்விட்டு யமபடர்களோடெவ்வாறு அவர்கள் பின்தொடர்வீர்.

மனை மனைவியென்றுமமையும் சொல். தேசிகச்சொல். ஏக்கறுப்பீர் ஏக்கறுபகுதி, பகரமெய் சந்தி, பகரமெய் யிரட்டல், ஈர் முன்னிலைப்பன்மை விகுதி. (ஙச)

கட்டளைக்கலிப்பா

தூதுகொண்டெந்தமைத் தோழமைகொண்ட—தொண்டர் தண்டமிழ்ச் சொற்கொண்ட குண்டலக், காதுகொண்டெங் கவிதைகொண்டாட்கொண்ட—காசிநாதர் கருத்தசேரசிரவை போதச்சொன்னடோரும்பசிலைக்கொண்டு

தான்—பூசைசெய்திலர் புண்டரிகப்பதம், ஏதுகொண்டு கொடுப்பர்கொடுப்பரோல்—இருவருக்குமற் றென்படுநெஞ்சமே.

இ - ள். தம்மை தூதுகொண்டும் தோழமைகொண்ட தொண்டர்—தம்மைத் தூதாகக்கொண்டுந் தோழமையாகக்கொண்ட சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருடைய, தண்தமிழ்சொல் கொண்ட குண்டலம் காதுகொண்டு—தண்ணிய தமிழ்ப் பதிகத்தைக்கேட்டருளிய மகரகுண்டலமணிந்த திருச்செவியால், எம்கவிதைகொண்டு ஆட்கொண்ட காசிநாதர் கருத்து ஏது அறிகிலேம்—எமது புன்கவியையுங் கேட்டருளி யடிமைகொண்டருளிய காசியி லெழுந்தருளிய இறைவரது திருவுள்ளத்தை யின்னதென்றறிகிலோம், ஒருபோது கொண்டுபச்சிலைகொண்டு பூசை செய்திலர்—ஒருமலரைக் கொண்டாயினும் பச்சிலையைக் கொண்டாயினும் பூசைசெய் தறிந்திலர், புண்டரிகப்பதம் ஏதுகொண்டுகொடுப்பர்—தாமரை மலர்போன்ற தமதுதிருவடிகளை யவர்களுக்கு என்ன பயன்கொண்டு கொடுத்தருளுவார், கொடுப்பரோல் இருவருக்கு உம் நெஞ்சம் என்படும்—கொடுத்தருள்வாராயி லந்நாயனார்க்கு மெமக்குமனம் என்ன பாடுபடும்.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரிடத்துப் பிணக்குற்ற பரவைநாய்ச்சியார் பிணக்கினை யொழித்தருள இரவிலிறைவர் தூது சென்றதும், அந்நாயனாரைத் தமக்குத் தோழமையாகக் கொண்டருளியது மந்நாயனாரோதுந் திருப்பதிகங்களுக்கே, என்னையடிமைகொண்டது தம்மேனான்பாடும் புன்கவிகளே, இவ்வாறிருக்கஅக்காசியில்யாதொருசெயலுமில்லாதிருப்பவர்களுக்கு முத்திகொடுக்கின்றனர்,இதனைக்கண்டா லெங்கள்மனம் என்ன அழுக்காறடையும் என்பார் என்படுநெஞ்சம் என்றார். மற்று அசைநிலை கொண்டு மூன்றும்வேற்றுமைச்சொல்லுருபு (௩௫)

[சித்து, நேரிசைவெண்பா]

ஏடவிழ்பொற்கொன்றையகிலேசரன்பர்க்கேயிருப்பை
ஆடகமாக்கிக்கொடுத்தோமவ்வளவோ—நீடுதிறல்
காட்டுமிமையோர்க்கிருப்புக்கற்கனகமாக்கியண்ட
வோட்டினையும்பொன்னாக்கினோம்.

இ - ள். ஏடு அவிழ் பொன்கொன்றை அகிலேசர் அன்பர்க்கு ஏ இருப்பை—இதழவிழ்ந்த பொன்னிறம்வாய்ந்த கொன்றைமாலையையணிந்த விசுவேசரடியவராகிய தேவர்களுக்கு இருப்பினை, ஆடகம் ஆக்கி கொடுத்தோம் அஅளவு ஓ—மாற்றுயர்ந்த பொன்னாக்கிக்கொடுத்தோ மதுமட்டா, நீடுதிறல் காட்டும் இமையோர்க்கு இருப்புக்கல் கனகம் ஆக்கி அண்ட ஓட்டினையும் பொன் ஆக்கினோம்—மிக்க வன்மையைக்காட்டு மத்தேவர்களுக்கு இருப்புக்கல்லினைப்பொன்னாக்கி முட்டையோட்டையும் பொன்னாக்கித்தந்தோம்.

சித்துகலம்பகத்தில்வருமுறுப்புகளுளொன்று. அது சித்தர்செயலைக்கூறுவது. தேவர்களுலகுபொன்னுலகுமேருமலையுமாதலால்இருப்பையாடகம்,கற்கனகமாக்கி யெனவும், அண்டங்கள் முட்டைபோலுமுருட்சிவடிவாதலால்அ

ண்டவோட்டினையும்பொன்னுக்கினேமெனவுங்கூறினர். இருப்புஇரும்புஇருக்கை கல்மேருமலை. இமையோர்என்பதன் முதலில்அகரச்சுட்டுத்தொகுத்தல்.

நேரிசையாசிரியப்பா.

பொன்னுருக்கன்னபூந்துணர்க்கொன்றையும், வெள்ளிமுளையன்னவிரிநிலாக்கொழுந்தும், காந்தண்மலர்ந்தன்னபாந்தளினிரையும், திரைசுழித்தெறியும்பொருபுனற்கங்கையில், வெள்ளிதழ்க்கமலம்வள்ளவாய்விரித்தென, முழுநகைமுகிழ்க்குங்கழிமுடைவெண்டலை, தோலடிச்செங்காற்பால்புரைவரிச்சிறைக், கிஞ்சுகமலர்ந்தசெஞ்சூட்டெகினத், துருவெடுத்தகல்வான்றுருவியுங்காணுத், தொன்மறைக்கிழவசென்னிமற்றியானே, கண்டுகொண்டனனிக்கடவுண்மாமுடியெனப், பெருமகிழ்சிறப்பக்குரவையிட்டார்த்து, வெள்ளெயிறிலங்கவிளைவிற்சிரித்தெனப், பெருவியப்பிறைக்குமெரிபுரைசடையோய், ஆள்வழக்கறுக்கும்வாளமர்த்தடங்கண், மின்னிறைமருங்குற்சின்மொழிமகளிர், ஒழுகொளிமிடற்றினழுகுகவர்ந்துண்டெனக், கயிறுகொண்டார்க்குங்காட்சித்தென்ன, மரகதங்காய்த்துப்பவளம்பழுக்கும், கமஞ்சூற்கமுகின்கழுத்திறயாத்து, வீசொளிப்பசும்பொன்னூசலாட்டயர்தரப், பருமணிக்கமுகின்பசுங்கழுத்தொடிந்து,திரைபடுகுருதித்திரடெறித்தென்ன, முழுக்குலைமுரிந்துபழுக்காய்சிதறும்.மங்குல்கண்படுக்குமதுமலர்ப்பொதும்பர், கங்கைசூழ்கிடந்தகாசிவாண,ஐவளிபித்தெனுமனைதலையெடுப்ப,மெய்விட்டைவருங்கைவிடுமெல்லையின், மாமுதறடிந்தகாமருகுழவியும், பொழிமதங்கவிழ்க்குமழவிளங்களிறும், மூண்டெழுமானம்பூண்டழுக்கறுப்ப,இடக்கையிணைத்துநின்மடித்தலத்திருத்தி, உலகமோரேழும்பலமுறைபயந்தும், முதிராவிளமுலைமுற்றிழைமடந்தை, ஒண்டொடித்தடக்கையின்வீசுநுண்டுகில், சோலையிற்பிறந்தநாகிளந்தென்றல், மோகமுந்தளர்ச்சியுந்தாகமுந்தணிப்ப, மறைமுதற்பொருளினிறைசுவையமுதினை, அஞ்செவிமடுத்தூணவூட்டி நின், குஞ்சிதவடிக்கீழ்க்குடியிருத்துகவே.

இ-ள். பொன்உருக்கின் அன்னபூந்துணர் கொன்றைஉம் — பொன்னையுருக்கிக் கவிழ்த்தாலொத்த பூங்கொத்துகளாலமைந்த கொன்றைமாலையையும், வெள்ளிமுளை அன்னவிரிநிலாக் கொழுந்துஉம்—வெள்ளிமுளையையொத்த நிலவைவிரிக்கு மிளஞ்சந்திரனையும், காந்தள்மலர்ந்தால் அன்னபாந்தளின்நிரைஉம்— காந்தள்மலர்மலர்ந்தாற்போலப் படத்தைவிரிக்கும் பாம்புகளின் வரிசைகளையும், திரைசுழித்து எறியும்பொரு புனல்கங்கையில் — அலைகள்வாரிச் சுழித்துக்கொழிக்குங் கரையொடுமோது நீர்மயமாகிய கங்கையில், வெள் இதழ்கமலம் வள்ளம் வாய் விரித்தால் என்ன — வெள்ளிய இதழையுடைய தாமரைகிண்ணம்போலும் வாய்மலர்ந்தாற்போல, முழுநகைமுகிழ்க்கும்கழிமுடை வெள் தலை—பெரிய ஒளியையரும்புவிக்கமுடை நாற்றத்தையுடைய வூன்கழிந்த வெள்ளியதலையானது, தொல்மறைகிழவ—தொன்றுதொட்டுள்ள வேதங்களுக்குரிய பிரமனே, தோல் அடி செங்கால் பால் புரைவரிசிறை—தோலடியையுடைய செவந்தகாலையும் பாலையொத்த நிறமமைந்த சிறகினையும், கிஞ்சுகம்மலர்ந்த செஞ்சூட்டு எகினத்து — முண்முருக்குமலர்

போலச் செந்நிறம் வாய்ந்த வுச்சிக்கொண்டையையு முடைய அன்னத்தினது, உருவெடுத்து அகல்வான் துருவியும் காணுதசென்னி — வடிவெடுத்துப்பரந்த வண்டமுகட்டிற்பறந்து தேடியும் கண்டறியாத சிரசை, யானே கண்டு கொண்டனன் — நானே கண்டுகொண்டேன், இ கடவுள் மாமுடி என்ன—இந்தக்கடவுளுடைய பெருமையமைந்த அம்முடியையென்று, பெருமகிழ்சிறப்ப — பெருமகிழ்ச்சி சிறந்தோங்க, குரவையிட்டு ஆர்த்தவெள்ளயிறு இலங்கவிளைவில் சிரித்தால்என்ன—கைகொட்டி ஆரவாரித்துவெள்ளியபற்கள்தோன்ற விரைந்துசிரித்தாற்போல, பெருவியப்பு இழைக்கும் எரிபுரைசடையோய்—மிக்கஅதிசயத்தைவிளைக்கும் நெருப்பையொத்த செவந்தசடாமுடியையுடையவனே, ஆள்வழக்கு அறுக்கும்வாள் அமர்த்தகண்ணின் இழைமருங்குல் சில்மொழிமகளிர்—ஆள்களசஞ்சரிப்பினையொழிக்கும் வாள்போன்ற போரிற்குரிய பெரியகண்களையும் மின்னலையு நூலிழையையுமொத்தஇடையையும் மிருதுவாகிய சொல்லையுமுடையபெண்கள், ஒளிஒழுகுமிடற்றின் அழகுகவர்ந்துஉண்டதுஎன்ன—ஒளிவீசும் கமுகினதுகழுத்தினழகைக்கொள்ளையிட்டுக்கவர்ந்ததென்று, கயிறு கொண்டு ஆர்க்கும் காட்சித்துஎன்ன—கயிற்றாற்பிணிக்குங் காட்சியைப்போல, மரகதம்காய்த்து பவளம்பழுக்கும் கமம்சூல் கமுகின் கழுத்து இறயாத்து — மரகதம்போலும் பசியகாய்களைக் காய்த்துப் பவளம்போலப் பழுக்குமந்நிறைந்த சூற்கொண்டகமுகின் மிடறுமுறியப்பூட்டி, ஒளிவீசு பசும்பொன் ஊசலாட்டு அயர்தர—ஒளிவீசும் பசியபொன்னாலாகிய ஊசல்விளையாட்டுச்செய்ய, பருமணிகமுகின் பசுங்கழுத்து ஒடிந்து—பருத்தமாணிக்கம்போலும் பழம்பழுத்த அக்கமுகுகள் கழுத்துமுறிந்து, திரைபடுகுருதி திரள்தெறித்தால்என்ன— அலையமைந்த வுதிரவெள்ளத்திரட்சியைத் தெறித்தாற்போல, முழுகுலைமுறிந்து பழுக்காய்சிதறும்—நிறைந் தகுலைகள் முறிந்து பழுங்காய்சிந்தும், மங்குல்கண்படுக்கும் மதுமலர் பொதும்பர் கங்கைசூழ்கிடந்த காசிவாண—மேகங்கள்படிந்துநித்திரைகூருந்தேன் சிந்துமலர்கள் நெருங்கியசோலையும் கங்காநதியும் புடைசூழ்ந்த காசியின் வாழ்க்கையையுடையோய், ஐவளிபித்துஎன்னும் அவைதலைஎடுப்ப—வாதபித்த சிலேட்டுமமென்னுமூன்று பிணிகளுந்தத்தநிலைகடந்தோங்க, மெய்விட்டுஐவரும்கைவிடும் எல்லையில்—சரீரத்தைவிட்டு ஐம்புலன்களாகியஐவருங்கைவிட்டோடுங்காலையில், மாமுதல்தடிந்த காமருகுழவிஉம்—சூரபன்மனென்னு மாமரத்தைவேரோடுகளைந்த விருப்பஞ்செய்யு முருகக்கடவுளும்; பொழிமதம்கவிழ்க்கும் மழஇளங்களிறும்—பொழியுமதத்தைக் கவிழ்க்குமிளமைவாய்ந்த மூத்தபிள்ளையாரும், மூண்டெழுமானம் பூண்டுஅழுக்கறுப்ப—மூண்டெழுந்த மானம்பூண்டழுக்காறடைய, இடக்கையின் அணைத்து நின்மடித்தலத்து இருத்தி—இடத்திருக்கரத்தாலெடுத்தணைத்து உமதுமடித்தலத்திலிருக்கச்செய்து, உலகம் ஓரேழும்பலமுறைபயந்தும் — ஏழுலகங்களைம் பலவூழிதோறும் பெற்றெடுத்தும், முதிராதஇளமுலை முற்றிழைமடந்தைஒண்தொடிதடக்கையின் வீசுநுண்துகில் தோகையில்பிறந்தநாகிளதென்றல்—முதிராதவிளமைவாய்ந்த தனங்களில் தொழில்முற்றிய ஆபரணங்களையணிந்த

இறைவி, ஒள்ளியவளே பலபணிந்த கண்ட [illegible] நுண்ணி ய வுடையின தோகையா லெழுந்த இளங்கா[illegible]ருணது, மோகமும் [illegible] காமமும் தண்டப—மயக்கத்தையுங் [illegible] ணிகக, மறைமுதல் பொருளின் [illegible] அறிவே—வேதங்களின் [illegible] முதலாயுள்ள பிர ணவப்பொருளாகிய சுவைநிறைந்த அமுதத்தை அருள்செவிமடுத்து உண்ண ஊட்டி—உட்செவி வாயாகப்பெய்து ஊட்டி, [illegible] குழை அடிக்கீழ் குடி இருந்து உனது [illegible] குடியிருக்கச் செய்[illegible] வாய்

[illegible]

[அறுசீர்க் கழிநெடில் [illegible] விருத்தம்]

குடியிருக்கும் [illegible]

இ-ள் [illegible] இடையை யுடைய [illegible] சோதியாய் [illegible] குடி இருக்கும் [illegible] கொலை [illegible] (அருளவாய் என்றபடி)

புகலில உரியவீர் [illegible]

[கலி, சந்தத்தாழிசை]

சோதியொன்றிலொருபாதிசத்தியொருபாதியும்பரமசிவமெனத்
தொகுத்துவைத்தவவிமுத்தநாயகர்துணைப்பதம்பரவுகளியரோம்
ஓதியோதியிளைப்பர்வேதமுணர்ந்துதத்துவமுணர்கிலார்
உணரும்வண்ணமநுபவத்தில்வந்திடுமொருண்மைவாசகமுணர்த்துகேம்
ஏதினாலறமனைத்தினும்பசுவினைப்படுத்தனல்வளர்த்திடும்
யாகமேயதிகமென்பதன்பர்தமிறைச்சிமிச்சிலதிச்சையார்
ஆதியாரறிவரதுகிடக்கமதுவருந்திலப்பொழுதிலேபெறற்
கரியதோர்பரமசுகம்விளைந்திடுவததுமறுத்தவெவையில்லையே

இ - ள். சோதி ஒன்றில் ஒருபாதிசத்தி ஒருபாதி உம்பரமசிவம் என்ன தொகுத்துவைத்த அவிமுத்த நாயகர் - தமது திருமேனியொளியொன்றிலொருகூறு சத்தியொருகூறுந் தாமென்று ஆன்மாக்கள்பொருட்டுத் தொகுத்துவைத்தருளிய காசியிலெழுந்தருளிய இறைவரது, துணைபதம்பரவு களியரோம்—இரண்டுதிருவடிகளையுமவணங்கும் களியரோம்யாம், வேதம்ஓதிஓதி இளைப்பர்—வேதங்களை யோதியோதி யிளைப்படைவோர்கள், உணர்ந்து தத்துவம் உணர்கிலார்—அவ்வேதங்களுணர்ந்து முண்மைப்பொருளை யறியார்கள், உணரும்வண்ணம் அநுபவத்தில்வந்திடும் ஓர்உண்மைவாசகம்உணர்த்துகேம்—அவர்களறியும்வண்ணம் எமக்கனுபவத்தில்வந்த வோருண்மை மொழியைக் கூறுகின்றோம், அறம் அனைத்தினும் பசுவினை படுத்து அனல்வளர்த்திடும்யாகமே அதிகம் என்பது ஏதினால்—எல்லாத்தருமங்களிலு மோருயிரினைக்கொன்று தீயோம்பும்வேள்வியே யதிகமென்றுகூறுவது என்னகாரணத்தால், ஆதியார் ஓ அன்பர்தம் இறைச்சி மிச்சில் இச்சையார்—இறைவரோ அடியவரிடமுண்ணிய எச்சிலி லிச்சையையுடையார், அறிவர் அதுகிடக்க—அவரோயறிவாரதுநிற்க, மது அருந்தில் அப்பொழுதிலேபெறற்கு அரியது ஓர்பரமசுகம்விளைந்திடுவது—மதுவைப்பருகில் அப்பொழுதே யடைதற்கரிய பரமசுகம்விளையும், அதுமறுத்த எவை—அம்மதுப் பருகுதலைமறுத்த வுயிர்கள்யாவை, இல்லை—எல்லாவுயிர்களும் அதைப்பருகுதலே.

மது, தேன், கள், நமதிறைவர் கண்ணப்பநாயனா ரெச்சில்செய்தூட்டு மிறைச்சியி லிச்சையையுடையவரேயன்றி வேள்வியிற் கொல்லும் ஓருயிர்த் தசையிலிச்சையை யுடையாரல்லர் அதனால் வேள்வியதிகமென்பது என்ன காரணத்தாலென்பார ஏதினாலெனவும், அடியவர்சிவத்திற்கூட்ட அன்பாலோருயிரைக் கொல்லுதலே யறமென்பார அன்பர்தமிறைச்சி மிச்சிலதிச்சையார் எனவும்,மதுவினை யெவ்வுயிர்களும் பருகுதலால் மறுத்தவெவையில்லை எனவுங்கூறினார். அன்பர்தமிறைச்சி மிச்சில என்றது கண்ணப்பநாயனார் சுவைபார்த்தூட்டிய விறைச்சியை. களி கலம்பகத்திற்கோருறுப்பு. கட்குடியர்க்கு இறைச்சியு மதுவும் வேண்டுதலால் இறைவருண்டாரென்றும் எல்லாவுயிர்களும் பருகும் எனவுங் கூறினாராகக்கூறினார். அத பகுதிப்பொருள் விகுதி இல்லை உடன்பாட்டில்வந்த எதிர்மறை. (௬அ)

[கட்டளைக்கலித்துறை.]

மறத்துமொழிகிளவி.

இல்வாழ்வைவிட்டுக்கதிவேட்டடைபவர்க்கேழைபங்கன்
நல்வாழ்வையேதருங்காசிப்பிரானறம்பூங்கடுக்கை
வல்வார்முலைக்கொம்பனாய்தந்தைதானைமழுவாலெறிந்து
கொல்வாரொருவருக்கல்லாதெவர்க்குங்கொளற்கரிதே.

இ - ள். வல்வார்முலை கொம்பு அன்னாய்—சூதாடு கருவியையொத்த கச்சணிந்ததனத்தையுடைய பூங்கொம்பையொத்தவளே. இல்வாழ்வை விட்

கெதிவேட்டு அடைபவர்க்கு நல்வாழ்வை எதரும எழைபங்கன் காசிபிரான்— மனைவாழ்க்கையைவிட்டு முத்தியைவிரும்பி யடை வோர்க்கு மோட்சவாழ்வைத்தரும் இறைவியையிடப்பாகத்திலுடையவரும் காசித்திருப்பதியிலெழுந்த ளியிருப்பவருமாகிய இறைவரது, நறும்பூங்கடுக்கை— நறுமணங்கமழுங் கொன்றைமலர்மாலை, தந்தைதாள் மழு ஆல்எறிந்துகொல்வார் ஒருவருக்குஅல்லாது எவர்க்குஉம் கொளற்குஅரிது—தமதுபிதாவின் பாதத்தைமழுவாயுதத்தாலெறிந்து தறிப்பவராகிய சண்டேஸ்வரநாயனுரொருவர்க் கன்றியாருக்கும் பெறுதல்கூடாது.

சேய்ஞலூரிற் றிருவவதாரஞ்செய்த விசாரசருமா என்பவர் ஊராப்பசுக்கள்சுரக்கும்பாலைக்கொண்டு மண்ணியாற்றிலுள்ள மணற்குன்றிற் சிவலிங்கதாபனஞ்செய்து அப்பாலால் திருமஞ்சன மாட்டி அருச்சிக்குங்காலையில், ஊரார்முறையீட்டால் அவர்பிதா எச்சதத்தனென்பவன் சினங்கொண்டு திருமஞ்சனமாட்டவைத் திருந்தபாற்குடங்களைக்காலா லிடறிக்கவிழ்க்கத் தந்தையென்றறிந்தும் அவர்காலினைத் தறிக்கச், சிவபிரான் கருணைகூர்ந்து சண்டேஸ்வரபதந்தந்து கொன்றைமாலையைச் சூட்டியருளினுரொன்பது புராணவரலாறு. கொன்றைமாலைவாங்கி வரக்கூடியவேலைக்குப ாங்கி மறுத்துக்கூறியதால் மறுத்துமொழிகிளவியாயிற்று. வெட்டு இறந்தகாலவினையெச்சம் வேள்பகுதி. (௬௧)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

கொள்ளையிடச்சிலர்க்குமுத்திச்சரக்கறையைத்திறந்துகொடுத்தனந்தகோடி
பிள்ளைகள்பெற்றுடையபெருமனைக்கிழத்திக்கேகுடும்பம்பேணுமென்று
உள்ளபடியிருநாழிகொடுத்ததிலெண்ணெண்கறமுமோம்புகென்றார்
அள்ளல்வளவயற்காசியாண்டகையார்பெருந்தகைமையழகிதாமே.

இ - ள். அள்ளல் வளவயல் காசி ஆண்டகையார் சிலர்க்கு கொள்ளையிட முத்திசரக்கு அறையைதிறந்துகொடுத்து — சேறமைந்த சீர்வளம் பொருந்த வயல்சூழ்ந்த காசியிலெழுந்தருளிய ஆண்டன்மையையுடைய விறைவர் சிலர்கவர்ந்துகொள்ள அவர்களுக்குமுத்தியாகிய சரக்கினைநிறைத்த அறையைத்திறந்து உரிமையாகக்கொடுத்து, அனந்தகோடி பிள்ளைகள்பெற்றுஉடையபெருமனைக்கிழத்திக்கு ஒகுடும்பம் பேணுகஎன்று — அளவில்லாதபிள்ளைகளைப் பெற்றுள்ளதமது பெரியமனைவியாரிடத்தே இந்தப்பெருங்குடும்பத்தைக் காப்பாற்றுகவென்று, இருநாழிகொடுத்து அதில்முப்பத்திரண்டு அறமும்உள்ளபடி ஓம்புகஎன்றார்—இருநாழிநெல்கொடுத்து அந்நெல்லில்முப்பத்திரண்டு தருமங்களையு முள்ளவண்ணம் காப்பாற்றுகவென்றனர், பெருந்தகைமைஅழகிது—அவர்பெருந்தன்மை யழகாயிருந்தது.

சிலர்க்குமுத்திச்சரக்கைச்சூறையாடஅறையைத்தாம்திறந்துகொடுத்து, அனந்தகோடி பிள்ளைகளைக்காப்பாற்றத் தமதுமனைவியார்கையில் இருநாழி நெல்லைக்கொடுத்து அதில்முப்பத்திரண்டு தருமத்தையுஞ்செய்க வென்றருளியதால் அவர் ஆண்டன்மை வியப்பா யிருந்ததென்பார் அழகிதுஎன்றார். இதுவும்பழிப்பதுபோலப் புகழ்ந்ததிறங்கூறுதலால் இலேசவணி

[குறம், அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்]

அழகுதுயில்குங்குமக்கொங்கையணங்கேயெங்களருட்காசிக்
குழகாமகற்குமகட்கொடுத்தகுடியிற்பிறந்தகுறமகள்யான்
ஒழுகுதொடிகைக்குறியுமுகக்குறியுந்தருமொள்வளைக்குறியும்
புழுகுமுழுகுமுலைகுறியுமுடையாரவர்பொற்புயந்தானே.

இ - ள். அழகுதுயில் குங்குமம கொங்கைஅணங்கே—அழகுநிலைபெற்றகுங்குமக்குழம்பணிந்ததனத்தையுடைய பெண்ணே, எங்கள்அருள்காசிகுழகர் மகற்குமகள்கொடுத்தகுடியில்பிறந்த குறமகள்யான்—எங்களுடைய அருள்நிறைந்த காசியிலெழுந்தருளிய அழகராகிய இறைவர்புத்திரராகிய முருகக்கடவுளுக்குப் பெண்கொடுத்த குடியிறபிறந்த குறமகளாம்நான், ஒழுகுதொடிகைகுறிஉமுகக்குறிஉம்—அழுகொழுகும் வளையலையணிந்த உன்கையிலுள்ள குறியு முகத்திலுள்ளகுறியும், ஒள்வளைக்குறிஉம் புழுகுமுழுகு முலைகுறி உம் உடையார அவர்பொன்புயம்தரும—(இறைவியினது) ஒள்ளியவளையற்குறியையும் புழுகில் முழுகிய தனக்குறியையுமுடைய அவ்விறைவரது பொன்னிறம்வாய்ந்த திருப்புயஙகளை யிப்பொழுதே கூட்டுவிக்கும்.

இறைவர்மேல மோகங்கொண்ட ஒருபெண்ணிற்குக் குறிபார்த்ததெனக்கொள்க. குறம கலம்பகத்திலொருறுப்பு. துயில்என்றது நிறைந்தனபொருள்தருதல "உண்டாகுரிய வல்லாட்பொருளை" என்னுஞ்சூத்திரத்தில் கூறலும்" என்றதனமையால் உடையார குறிப்புமுற்றுப்பெயரெச்சம்.

கட்டளைக்கலித்துறை |

தலைவன்சிறைப்புறமாகப் பாங்கிகூறல்.

புயல்வண்ணனைக்கண்ணுற்றொளித்தவக்கள்வன்புணர்ப்பையெண்ணாள்
கயல்வண்ணக்கண்ணிதன்கண்ணினுட்புக்கதுகண்டிருந்தும்
செயல்வண்ணங்கண்டிலள்வாளாப்புறத்தெங்குந்தேடுகின்றாள்
வயல்வண்ணப்பண்ணையவிமுத்ததாளைமனத்துள்வைத்தே.

இ - ள் புயலவண்ணம் கண்ணுற்றுஒளித்த அக்கள்வன் புணர்ப்பை எண்ணாள்—மேகம்போலுங கருநிறமுடைய திருமாலுக்குப் புலப்படாது ஒளிந்துநின்ற இறைவனது வஞ்சத்தையறியாது, கயல்வண்ணம் கண்ணிதன்கண்ணின் உள்புக்கது கண்டிருந்தும்— கயல்போன்ற கண்களையுடைய என்றலைவி தன்கண்களிற் புகுந்தொளித்ததைப் பார்த்திருந்தும், வயல்வண்ணம் பண்ணை அவிமுத்ததானைமனத்து உள்வைத்தே—வயல்களில் இசைபாடும மருத நிலப்பெண்கள் விளையாட்டு நிறைந்த காசியிலெழுந்தருளிய அவ்விறைவனைத் தன்மனத்தில்வைத்துக்கொண்டே, செயல்வண்ணம கண்டிலள்வாளா புறத்துஎங்கும் தேடுகின்றாள்—அவனதுசெயலின்திறத்தையுணராது வாளாவவனைப்புறத்திலெங்குந் தேடுகின்றனள் (இதென்னஅறியாமை)

மாயையில் வல்லதிருமாலுக்கு மாயையூட்டுகின்றவனென்பார் புயலவண்ணக் கண்ணுறகொளித்தவக் கள்வனென்றார். கிருஷ்ணன்கண்ணனெனவந்தது பிராசிருதசிதைவு "கருங்கண்ணனையறியாமை நின்றோன்" என்னு

ங்கோவைத்திருவாசகத்தில் நச்சினார்க்கினியருரையிற்காண்க. மணமகளிர் விளையாட்டு. எண்ணுள்முறைமெச்சம். (௪௨)

[மறம், அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

வையமுழுதொருங்கீன்றவிடப்பாகராநந்தவனத்தில்வாழும்
வெய்யதறுகண்மறவர்குலக்கொடியைவேட்டரசன்விடுத்ததூதா [க
கையிலவன்றிருமுகமோகாட்டிருகண்மொட்டுமுட்டைகதையிற்றாக்கி
செய்யகொடிறுடைத்தகல்வாய்கிழித்தரிவோநாசியொடுசெவியுந்தானே.

இ-ள். வையமுழுது ஒருங்கீன்ற இடப்பாகர் ஆநந்தவனத்தில் வாழும் வெய்யதறுகண் மறவர்குலக்கொடியைவேட்டு அரசன்விடுத்ததூதா— உலகமுற்றுமொருசேரப்பெற்ற இடப்பாகத்தையுடைய இறைவராதுசாசியென்னும் ஆநந்தவனத்தில்வாழாநின்றகொடிய அஞ்சாமையையுடையமறவர்குலத்திற்றோன்றிய பூங்கொடிபோன்ற பெண்ணைமணம்புணரவிரும்பி அரசனனுப்பியதூதனே, கையில்அவன்திருமுகமோகாட்டு— உன்கையிலவனது திருமுகத்தையோகாட்டு, இருகண்மொட்டு முட்டைகதையில தாக்கி செய்யகொடிறுஉடைத்து அகல்வாய்கிழித்து நாசியொடு செவியும் அரிவோம் (அதிலுள்ள) இரண்டுகண்களையுந் தோண்டி எங்கள்முட்டையேந்திய தண்டத்தால் செம்மையாகிய கபோலத்தையுடைத்து அகன்றவாயைக்கிழித்து மூக்கையுங்காதையுமரிவோம் (நீபோஎன்றபடி.)

மறம்கலம்பகத்தில் ஒருறுப்பு. அரசர் மறவர் குலப்பெண்ணைவிரும்பிய ஒருஅரசன் திருமுகங்கொடுத்த தூதனுக்கு அவ்மணமங்கலவழக்கெனவுணராத மறவர் முகமாகக்கருதிக் கூறுதல். முட்டைவேடர்களுக்கிடும்பெயர். "மானவேன்முட்டைக்கு மாறாயதெவ்வர் போய்" எனவருவதுசெய்யுளாலறிக. ஒடுஎண்ணொடு. நாசியும்என்பதில எண்ணும்மைதொக்கது.

[அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்]

பருவங்கண்டு பாங்கிவருந்தல்

தாக்குபடைவேள்கணைமழைக்குத்தரியாதிருகண்மழையருவி
தேக்குமிவட்கானந்தவனத்திருந்தாருள்ளந்திருந்தாகொல்
காக்கவரியவிளவாடைக்காற்றக்குடைந்துகரந்துவச்சை
மாக்களெனவேமுடவலவன்வளைவாயடைக்குமழைநாளே.

இ-ள். காக்க அரிய இளவாடைக்காற்றுக்கு உடைந்து கரந்து— காத்தற்கரிய இளவாடைக்காற்றுக்குத் தோற்றொளித்து, வச்சைமாக்கள் என்னமுட அலவன்வளைவாய் அடைக்கும் மழைநாள— உலோபரைப்போல முடம்வாய்ந்த ஞெண்டுகள் வளையின்வாயையடைக்குங் கார்காலத்தில், தாக்குபடை வேள்கணைமழைக்கு தரியாது — போர்செய்யும் படைகள் சேனையையுடைய மன்மதன் பாணந்திற்காற்றாது, இருகணமழை அருவிதேக்கும் இவட்கு ஆநந்தவனத்து இருந்தார் உள்ளம் திருந்தார்கொல்— இரண்டுகண்ணிலும் நீர்வெள்ளத்தைத்தேக்கு மித்தலைவிக்குக் காசியிலுள்ள விறைவர்மனமிரங்காரோ (அறியேன் என்றபடி.)

மழைநாளில் அருவிதேக்குதல் என்பது தோன்ற இருகண் மழையருவி

தேக்கும் என்றார். கார்காலத்து வருவேனென்று பொருண்மேற் பிரிந்ததலைவன் வாராதொழியின் அவனை யெவ்வாறுற்றுவேனெனப்பாங்கிவருந்துதல் வாடை வடகாற்று. (௪௪)

(கட்டளைக்கலித்துறை.)

தழையினதருமைகூறல்.

மழைவளைக்கும்பொழிற்காசிப்பிரான்வெற்பில்வண்டறைபூந்
தழைவளைக்கைக்கொடுத்தேன்கண்ணிலொற்றித்தளரிடைதன்
இழைவளைக்குங்கொங்கையூடணைத்தாளித்தழையினுள்ளே
கழைவளைக்குஞ்சிலைவேளனையாயிதைக்கண்டுகொள்ளே.

இ - ள். மழைவளைக்கும்பொழில்காசிபிரான்வெற்புஇல்—மேகம்வளைக்குஞ் சோலைசூழ்ந்த காசியிலெழுந்தருளிய இறைவரது மலையில், வண்டுஅறைபூந் தழைவளைகைகொடுத்தேன்— நீகொடுத்த வண்டுகளொலிக்கும் பூந்தழையை யென்றலைவியின்கையிற் கொடுத்தேன், தளர் இடை தன்கண்ணில் ஒற்றி இழைவளைக்கும் கொங்கை ஊடுஅணைத்தாள்—தளருமிடையையுடைய அவள்தன் கண்களிலொற்றி யாபரணஞ்சூழ்ந்த கொங்கையிலணைத்தனள், இத்தழையினுள்ளே கழைவளைக்கும் சிலைவேள்அனையாய்—இந்தத்தழையுள்ளே கரந்துவில்லைவளைக்கும் மன்மதனையொத்ததலைவனே, இதைகண்டுகொள்— இதனலிவள்கருத்துணராய்.

தழைகலம்பகத்திஞேருறுப்பு ஒற்றி இறந்தகாலவினையெச்சம் ஒற்றுபகுதி இதை ஐயுருபுமயக்கம். (௪௫)

[அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.]

கண்ணிருக்குந்திருநுதலுங்கனலிருக்குந்திருக்கரமுங்கலந்தோர்பேதைப்
பெண்ணிருக்குமிடப்பாலும்பிறையிருக்குமௌலியுமாய்ப்பிரிக்கலாகா
எண்ணிருக்குங்கணத்தொடுமாநந்தவநத்திருப்பாரையெங்கேகாண்பார்
பண்ணிருக்குமறைகளுமெண்கண்ணனுங்கண்ணனுமமரர்பலருந்தானே.

இ - ள். கண் இருக்கும் திருநுதலும் கனல்இருக்கும் திருக்கரம்உம்— அனற்கண்ணிருக்குமழகிய நெற்றியுந்தீயிருக்குமழகிய கைகளும், ஓர்பேதைப்பெண் கலந்துஇருக்கும் இடப்பாலும் — ஒருபெண் கலந்திருக்குமிடப்பாகமும், பிறைஇருக்கும் மௌலியும்ஆய்— இளஞ்சந்திரனிருக்குஞ் சடாமுடியுமுடைத்தாகி, பிரிக்கலாத எண்இருக்கும் கணத்து ஒடும் ஆநந்த வநத்திருப்பாரை— தம்மொடுவேறுபிரித்தறிதல்கூடாத வரையறையமைந்திருக்குமுருத்திரகணங்களோடு காசியிலெழுந்தருளியிருக்குமிறைவனை, பண் இருக்கும் மறைகளும் எண்கண்ணனும் கண்ணனும் அமரர்பலரும் எங்கே காண்பர்— இசையமைந்திருக்கும் வேதங்களும் எட்டுக்கண்களையுடைய பிரமனுங் கண்ணனுகிய திருமாலும் தேவர்கள் பலரும் எவ்வாறு கண்டறிவார்.

பரதந்திரராயிருத்தலாலறியாரென்பார் எங்கே காண்பார் என்றார். அஃறிணையுமுயர்திணையும் விரவி மிகுதியினல் காண்பார் என்னும் உயர்திணைமுடிபோடு முடிதலால் திணைவழுவமைதி. (௪௬)

கட்டளைக்கலித்துறை]

பல்லாண்டுதம்மைப்படைத்தவத்தேவரைப்பாரப்பைம்பொன்
வில்லாண்டதோள்கொட்டியேமாப்பர்கோலவிடம்பழுத்த
அல்லாண்டகண்டத்தெம்மாதிப்பிரானவிமுத்தத்திலே
சில்லாண்டிருந்துசிவமாய்ச்செலுஞ்சிறுசெந்துக்களே.

இ - ள். கோலம்விடம்பழுத்த அல் ஆண்டகண்டத்து எம்ஆதிபிரான் அவிமுத்தத்தில் சில் ஆண்டு இருந்து— கருநிறம்வாய்ந்த விடங்கனிந்த இருள்நிறைந்த சீகண்டத்தையுடைய எமது ஆதியாகிய இறைவரதுகாசித்திருப்பதியில் சிலநாளிருந்து, சிவம் ஆய் செல்லும் சிறுசெந்துக்கள்— பின்புசாரூப்பியம் பெற்றுச் சிவகணமாய்ச்செல்லுஞ் சிற்றுயிர்கள், பல் ஆண்டு தம்மைப படைத்த அதேவரை — பலநாளுந்தமமைப் படைத்துவந்த அப்பிரமர்களை நோக்கி, பாரம் பைம்பொன்வில் ஆண்டதோள்கொட்டிஏமாப்பர்— பாரமாயுள்ளபசிய மேருவில்லைச்சுமந்த தமது தோள்களைகொட்டி (உங்களினும்நாங்கள் சிறந்தோராஞேமென்று) மிக்ககளிப்படைவார்.

எமம்யாத்தல் என இருசொல் ஒருசொல்லாய்நின்றன. ஏமம் இன்பம். எங்ஙையரென்னும் பாடம் பால்வழுவாதலாலமையாதென்க. செந்துக்கள் சொல்லாலஃறிணையாயினும் பொருளால் உயர்திணையாகக்கொள்க. (சுஎ)

[அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்:]

தலைவிகூறல்.

செந்தேனொழுகும்பொழிற்காசிச்சிறுநுண்ணுசுப்பிற்பெருந்தடங்க
பைந்தேனொழுகுமிடப்பாகர்படைவீடென்பதுணராய்கொல்
வந்தேனென்னைவளைத்தாயென்னைப்பாவிமதனாவீணேவிளைந்தபோர்
உய்ந்தேகுவதிங்கரிதனற்கண்ணுடையார்மழுவாட்படையாரே

இ - ள். செந்தேன் ஒழுகும் பொழில்காசிசிறுநுண்ணுசுப்பின் பெருந்தடங்கண் பைந்தேன் ஒழுகும் இடப்பாகர்— செவந்த தேன்சிந்துஞ் சோலைசூழ்ந்த காசியிற்சிறிய நுண்ணியஇடையினையும் பெரியபரந்தகண்களையுமுடைய பசிய தேனொழுகு மிடப்பாகத்தையுடைய இறைவரது, படைவீடு என்பது உணராய்கொல் — படைவீடென்பதை நீயறியாயோ, பாவி மதனா வந்தேன் என்னை வளைத்தாய் — பாவியாகிய மன்மதனே நானிங்குவந்தேனென்னைப் போர்க்குவளைத்தாய், போர்வீணே விளைந்த — போர்த்தொழில் வீணேயுண்டாயின, மழுவாள்படையார் அனல்கண் உடையார்— மழுவேந்திய அவ்விறைவர் நெற்றிக்கண்ணினையுடையார், இங்கு உய்ந்து ஏகுவது அரிது — (நானவரையடைந்தமையால் இங்குநின்று முயிர்பிழைத்து நீபோவது அரிது (அறியாயென்றபடி.)

பைந்தேன் என்றது உவமையாகுபெயராயிறைவிமேல்நின்றது. இறைவியமர்தலை, தேனுக்குஒழுகுதலொழுகுமொழுகுதலால் பைந்தேனொழுகுமிடப்பாகர் என ஒப்புடைப்பொருளின் ஒழுகில் நந்துகூறினார். இது குணவணி. (சுஅ)

[மதங்கி, அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.]

படலைநறுங்கடுக்கைமுடிப்பரஞ்சுடராரிசைபாடிப்பசுந்தேன்பில்கி
மடலவிழ்பூம்பொழிற்காசிமணிமறுகில்விளையாடுமதங்கியாரே

உடலுமொமக்குயிருமொன்றேயோடரிக்கண்வாளிரண்டுமொழியவென்னை
தொடலைவளைத்தடக்கையின்வாளிரண்டெடுத்துவீசிட நீர்தொடங்குமாறே.

இ - ள். நறுங்கடுக்கைபடலைமுடிபரஞ்சுடரார்இசைபாடி — நறுமணங்கமழுங்கொன்றைமலர்மாலையையணிந்த இறைவரது புகழைப்பாடி, பசுந்தேன் பில்கி மடல் அவிழ்பூம் பொழில்காசி மணிமறுகில்விளையாடு மதங்கியாரே— பசியதேனைச்சிந்தி யிதழவிழ்ந்தமலர்களையுடைய சோலைசூழ்ந்த காசித்திருப்பதியினழகிய வீதியில் விளையாடு மதங்கியாரே, எமக்குஉடலும் ஒன்றே உயிரும்ஒன்றே ஓடு அரிகண்வாள் இரண்டும் ஒழிய—எமக்குத்தேகமுமொன்றே யுயிருமொன்றே இவற்றிற்குச் செவ்வரிபரந்த கண்வாளிரண்டுமே போதும் அவையொழிய, தொடலைவளைதடகையின் வாள்இரண்டு எடுத்துநீர் வீசிட தொடங்கும் ஆறு என் — மாலைபோல வளையல்தொடுத்த பருத்தஇரண்டு கைகளிலு மிரண்டுவாளை யெடுத்து நீர்வீசத்தொடங்கிய வகையென்ன (பயனில்காரியம் என்றபடி.)

தொடலைமாலை "தொடலைக்குறுந்தொடி" என்பதனாலுணர்க. எனதுஉடலுக்கு முயிருக்கும் கண்களாகிய வாளிரண்டுமேயமையும், அதற்குமேல்கைகளிலிரண்டு வாளையெடுத்து வீசுவதுஎன்னபயன். மதங்கி ஆடும்பெண். இது கலம்பகத்திேைருறுப்பு. (௬௯)

[கலித்தாழிசை.]

தொடங்காமேபணிமலருந்தூவாமேநல்கும்
கடங்கால் களிற்றுரியார்காசிவளம்பாடி
விடங்கான்றகன்றுகுழைமேற்போய்க்குடங்கைக்
கடங்காதவுண்கணீராடுகபொன்னூசல்
அம்பொன்மலர்க்கொம்பன்னீராடுகபொன்னூசல்.

இ - ள். தொடங்காமேபணிமலரும் தூவாமேநல்கும்—சிவபணிதொடங்காமலுங்குளிர்ந்தமலர் கொண்டருச்சியாமலும் (உயிர்களிருக்க அவைகளுக்கு) அருளும், கடம்கால்களிறு உரியார்காசிவளம்பாடி—மதத்தைச்சிந்தும்யானையின்தோல்போர்த்த இறைவரது காசிப்பதியின் வளமையைப்பாடி, விடம்கான்று அகன்று குழைமேல் போய்குடங்கைக்கு அடங்காத உண் கண்ணீர் பொன்ஊசல் ஆடுக — விஷத்தைக்கக்கிப்பரந்து குண்டலத்தின் மேற்போய் உள்ளங்கைக்கு அடங்காத மையுண்டகண்களையுடையீர் பொன்னாற்செய்த வூசலாடக்கடவீர், அம்பொன்மலர்க்கொம்பு அன்னீர் பொன்ஊசல் ஆடுக—அழகிய கற்பகப்பூங்கொம்பையொத்தபெண்காள் பொன்னூசலாடக்கடவீர்.

குடங்கைகண்களுக்கு உவமைப்பொருளாதலால் குடங்கைக்கடங்காத என்றார். ஊசல் கலம்பகத்தி ேைருறுப்பு. தொடங்காமே, தூவாமே எதிர்மறைத்தெரிநிலை வினையெச்சங்கள். மே விகுதி. (௭0)

[நேரிசைவெண்பா.]

தலைவன்சிறைப்புறமாகவரைவுவேண்டிப் பாங்கிகூறல்.

பொன்னந்தாதென்னமலர்பூந்துறையிற்புண்டரிகத்

தன்னந்தாதாடுமெலிமுத்தா—இன்னமிர்,
முன்னங்கடுக்கைமுகந்துண்டாரநல்காரே
இன்னங்கடுக்கையிவட்கு.

இ-ள். பூந்துறை இல் பொன்னம் தாதுஎன்ன பங்கயபுண்டரீகத்து— பொலிவமைந்த கங்கைத்துறையில் பொன்னைப்போல மலர்ந்ததாமரையில், அன்னம் தாது ஆடும் அவிமுத்தா—அன்னங்கள் மகரந்தத்தில் மூழ்கியாடுங் காசித்திருப்பதியையுடையார், இன் அமிர்து ஆக— இனிய அமிர்தாக, முன்னம் கடுக்கைமுகந்து உண்டார — முன்பு அழகிய விஷத்தைத் திருக்கையிலள்ளி முகந்துண்டனர், இன்னம் கடுக்கை இவட்கு நல்காரே—இன்னமும் அவர் கொன்றைமலர்மாலையை யருளாரோ.

தேவர்கள் முறையிட்டிரங்கி யருள்சுரந்தவர் நமது முறையிட்டிற்கிரங்கிலர் என்பார் விறைப்பொருள் படநல்காரே என்றார். இன்னம் இனியென்னு மிடைச்சொற்றிபுபு (௩௪)

[அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்]

காமமிக்ககழிபடர்கிளவி.

குன்றிரண்டுசுமந்தொசியுங்கொடியன்னீரவிமுத்தங்குடி கொண்டாரு
ஒன்றிரண்டுவடிவானார்திரள்புயத்துமார்பகத்துமுமிழ்தேன்பில்கி
மின்றிரண்டதெனப்புரளும்பொலங்கடுக்கைத்தாமத்தின்விரைதாதாடி
பொன்றிரண்டதெனவிருக்கும்பொறிவண்டுசெய்தவமென்புகலுவீரே.

இ-ள். இரண்டுகுன்று சுமந்து ஒசியும் கொடி அன்னீர் — இரண்டுமலைகளைச்சுமந்து துவளும் பூங்கொடியையொத்த தோழிப்பெண்காள், அவிமுத்தம் குடிகொண்டு ஆகம் ஒன்று இரண்டுவடிவானார் — அவிமுத்தமே பூங்கோயிலாகக்குடிகொண்டுதிருமேனியொன்றில் ஆண்பெண்திருவுருவுள்ளவரது, திரள்புயத்து உம் மார்பு அகத்து உம் உமிழ் தேன்பில்கிமின் திரண்டது என்னபுரளும் பொலங்கடுக்கை தாமத்தின் விரை தாது ஆடி— திரண்டபுயத்திலுமார்பிலும் உமிழுந்தேனைச்சிந்தி மின்னல் திரண்டதைப்போலப் புரளாநின்ற பொன்னிறம்வாய்ந்த கொன்றைமாலையின் மணங்கமழு மகரந்தத்திற்றோய்ந்து, பொன்திரண்டது என்னஇருக்கு ம்பொறிவண்டுசெய்தவம் என்புகலுவீர் — பொன்றிரண்டு ஓருருவுகொண்டதைப்போலவிருக்கும்புள்ளிகளையுடைய வண்டுகள் செய்தவம் யாதோகூறுவீர்.

பில்கி இறந்தகாலவினையெச்சம் பில்கு பகுதி, குன்றிரண்டு சுமந்தொசியுங்கொடியன்னீர் இல்பொருளுவமையணி. நான் தவஞ்செய்து மார்பிலுந் தோளிலும் வண்டைப்போல எப்போது திளைக்கப்பெறுவேனென்பது குறிப்பாக அறியநிற்றலால் நுட்பவணி. இதனை வடனூலார் சூக்ஷமாலங்காரம் என்பார். இது காமமிகுதியால் மிக்கதுன்பங்கூர்ந்து தலைவிகூறுதல். (௩௫)

(கொச்சகக்கலிப்பா.)

இதுவுமது.

புதுமமதிக்கொழுந்தும்புன்மாலைப்போதும்

நகுமேகிளையுநகைத்தானமக்கென்னும்
உகுமேலுயிர்காசியுத்தமரைக்காணத்
தகுமேயப்போதிதழித்தாரும்பெறலாமே.

இ-ள். மதிக்கொழுந்துஉம் புகும் — இனியிளஞ்சந்திரனு முதயஞ்செய்வான், புன்மாலைபோதுஉம் நகும் — சிறிது பொழுது நிகழுமாலைக்காலமும் நம்மைநோக்கி நகாநிற்கும், கிளையும் நகைத்தால் நமக்கு என்ஆம் — நமதுறவினராகிய தோழியர்களும் (நமதுகுறுதிதேடாது நம்மைநோக்கி) நகைத்தால் (நெஞ்சமே அதனால் வருமிழிவு) யாது உயிர்உகுமேல்காசி உத்தமரை காணதகும் — (மன்மதனால்) உயிர்போமானால் காசியிலெழுந்தருளியதேவர்களுக்குள்ளுத்தமராயுள்ளவரை நாம் காணக்கூடும், அப்போது இதழித்தார் உம்பெறலாம் — அக்காலையிலிப்போது நாம்விரும்பிய கொன்றைமாலையையும் பெறலாம்.

தம்மனத்தைக் கேட்போராக முன்னிலையாக்கிக்கூறல். அகப்பாட்டுறுப் பன்னிரண்டினொன்று ஏகார மூன்றுந்தேற்றப்பொருளன. (௫௩)

(இதுவமது)

ஆமோவவிமுத்தத்தையரோபெண்பழிவீண்
போமோவயிரவாதஞ்சாதனமும்பொய்யாமோ
தேமோதுகொன்றைச்செழுந்தாமநல்காநீர்
தாமோதருவீருமதுபரந்தாமமே

இ-ள். அவிமுத்தத்து ஐயரோ பெண்பழிஆம்ஓ—அவிமுத்தத்திற் பூங்கோயில்கொண்டருளிய இறைவரே யுமக்குப் பெண்பழியாகுமா, வீண்போம்ஓ— அதுவீண்போகுமா, வயிரவாதம் சாதனம்உம் பொய்ஆம்ஓ — வயிரவர்காவலும் பொய்யாகுமா, தேமோது கொன்றைசெழுந்தாமம் நல்காதநீர் தாம்ஓ—தேன்அலையெறிந்து மோதாநின்ற செழித்தகொன்றைமாலையை யுயிருள்ளபோதே தாராதநீரோ, உமதுபரந்தாமம் தருவீர — உமதுசாரூப்பியத்தை யிறந்தபின்கொடுக்கப்போகின்றீர்.

ஓகாரங்கள் நான்கும் எதிர்மறைப்பொருளன. இதுவுங்காமமிக்க கழிபடர்கிளவி. (௫௪)

[கலிநிலைத்துறை]

இதுவுமது.

பரந்தாமத்தைபபல்லுயிர்கட்குப்பாலிப்பார்
வரந்தாமத்தைத்தருவதைநீர்பின்வழங்காரோ
புரந்தாமத்திற்பொலிதருகாசிப்புரமானூர்
திரந்தாமத்தையெனப்புகலீரோந்திழையீரோ.

இ-ள். ஏந்திழையீர்நீர் — தோழிகாள்நீங்கள், பரந்தாமத்தை பல்உயிர்கட்கு பாலிப்பார—சாரூப்பியத்தைப் பலவுயிர்களுக்கும் பாலித்தருளுவோரும், தாம்புரம் அத்தின்பொலி தருகாசிப்புரம்ஆனூர்—தாம்திருமேனி செந்நிறத்தால் விளங்குங்காசிநகரத்திலுள்ள வருமாகியஇறைவர், வரம்தாமத்தை தருவதுபின் வழங்கார்ஓ—வரமாகக்கொன்றை மாலையைத்தருவது, இப்போ

இல்லையாயினும் உயிர்விட்டபோதாவது தாராட்டாரா, அத்தைதிரம் தாம் என்னபுகலீர்—என்தலைவியிப்போது சுகந்தாமென்று கூறீர்.

திரமதாம்என்ற குறிப்பால் பின்வழங்காரோ என்றது உயிர்விட்டபோது என்னும் பொருள்மேல்நின்றது தருவனைதஐசாரியை, அத்தை தலைவி, ஆண்பாலில அத்தன்எனநிறலால் (௫௯)

[பாண், நேரிசையாசிரியப்பா.]

இழுமென்மழலையினமுதுறைப்ப—பிழிதேனொழுக்கினொழுகுமின்னரம் பின், வள்ளுகிர்வடிம்பின்வரன்முறைவருடத்—தெள்விளியெடுக்குஞ்சிறியயா ழ்ப்பாண, வாழியகேண்மதிமாற்றமொன்றியானும்—எழிசைப்பாணன்மற்றி றைமகனலனே, பலருடன்பழிச்சுவதொழிகமாற்றம்— சிலபகலயானுநின்னி லைமையனுகி, நலம்பாடறியாவிலம்பாட்டலைப்ப—நீர்வாய்ச்சிதலையுந்நூல்வாய் ச்சிலம்பியும், சிலவிடமேய்ந்தசிறுபுன்குரம்பையில்—பசமுமுலங்கும்வாய் ப்படைகுடவனும், பசையில்யாக்கைபற்றித்துன்ன—வரும்பசிநு குணங்கியும்பெரும்பிணிக்குடைந்தும், காமப்பல்கணடற்பாவாமலப்புத்த—எ லிதுயிலடுப்பிறலைமடுததொதுங்கச, சிறுபுறநரம்பெழமெலிந்தமைப்புறவி—கு டங்கையிற்றங்கியகொடிறுறின்ளருடனை, கடகாவலனைப்பலதொழு க—அழுகுரல்கேட்டவிழுமநோயகற்றுக, கன்னசனைகார்பொருதமருமேலைமயி ன்—கடவுணல்லூழ்பிடாபிடித்துந்தக, குறைவறாசகநைகைகனாவழிச்சென் றுங்குத்—தேம்பழுத்தகற்சபூம்பொழிற்படப்பைபிலை, கடயுட்டரைபடர்கொடி படர்ந்தேறி—வான்றொடுகமுகின்மடற்றலைவிரித்து, ஈன்றன்றினைதொடுநு றுநிழற்கதலித்—தேங்கனிபழுத்தபூங்குலைவீழ்ப்ப, அம்மலர்ப்பொய்கையிற்செம் முகமந்தி—முடவுப்பலவின்முட்புறக்கனியைப, புன்றலைசுமந்துசென்றுங்கா ட்சி—குடமிசைக்கொண்டொருகூன்மிடைகிழவன், நெடுநிலைக்கம்பத்தின் வடமிசைநடந்தோன்—இறுப்பூதுபயக்குநம்பனைமருதக, கன்னிமதிலுடுத் தகாசிமாநகரம்—பெருவளஞ்சுரக்கவரசுவீற்றிருக்கும், மழுவலனுயர்த்தவழுனி றக்கடவுள் — பொன்னடிவணங்கி யின்னிசைபாடலும், அந்நிலைக்கண்ணே யகல்விசும்பொரீஇச்—சுரபியுந்தருவும்பெருவளஞ்சுரப்ப, இருமையும்பெற்ற னன்யாமெனநீயுமத்—திருநகரவளமைபாடியருகிதை, நிருநிதிக்கிழவனெனக்கறு ப்பத்—திருவொடும்பொலிகபெருமகிழ்சிறந்தே.

இ - ள். இழுமென்மழலை இன்அமுது உறைப்ப பிழிதேன் ஒழுக்கு இனை ஒழுகும்இன் நரம்பின்—இனியமழலைச்சொல்லையுமினியவமுதத்தையு மொப்பச்சிந்துந்தேனொழுக்கைப்போலவமைந்தஇனியநரம்புகளில,வள்உகிர் வடிம்புஇன் வரன்முறைவருட தெள்விளிஎடுக்கும் சிறியயாழ்ப்பாண—கூரி யநகத்தினுனியால் கிரமப்படி தடவுதலால்தெள்ளிய இசையெழுஞ்சிறிய யாழை யேந்திய பாணனே, வாழிய—நீவாழக்கடவாய், மாற்றம் ஒன்றுகேள்—நா ன்கூறும்வார்த்தை யொன்றைக்கேள், யானும்எழிசைபாணன்ஏ — உன்னை ப்போலநானும் ஏழிசைபாடும்பாணனே, இறைமகன்அல்லன் (அரசகோலங் கொண்டிருத்தலால்) அரசனல்லன், பலர்பழிச்சுவதுஉடன் ஒழிக—பலரையுந் துதித்தலை விரைநதொழிக, சிலபகல்யானும் நின்நிலைமையன்ஆகி—சிலநா

ள்நாளுமுன்னிலைமையை யுடையவனுசி, நலம்பாடு அறியாதஇலம்பாடு அலை
ப்ப—நன்மையுண்டாதலைச் சிறிதுமறியாத வறுமையொருபால்வருத்தவும்
நீர்வாய்சிதலையும் நூல்வாய்சிலம்பிஉம்—நீர்வாய்ந்தவாயையுடைய செல்லும்
நூல்நூற்கும்வாயையுடைய சிலம்பியும், சிலஇடம்மேய்ந்தசிறுபுன்குரம்பையி
ல்—சிலவிடங்களில் மேய்ந்த சிறியகுடிசையில், மசகம்உம் மூலங்குஉம் வா
ய்படைகுடவன்உம்—கொதுகுமூலங்கும் வாயேயாயுத மாகவுடையமூட்டுப்
பூச்சியும், பசைஇல்யாக்கை தசைகறித்துஉண்ண — பசையில்லாத சரீரத்தி
லுள்ள சதையைக்கடித்து ஒருநாளுண்ணவும், அரும்பசிக்கு உணங்கிஉம் பெ
ரும்பிணிக்குஉடைந்தும்—அடைதற்கரிய பசிக்குவருந்தியும்பெரிய நோய்க்கு
மெலிந்தும், சாம்பல்கண்டு அறியாதஆம்பிபூத்த எலிதுயில் அடுப்புஇல்— சா
ம்பலுங்காணுத காளான்பூத்த எலிகண்படுக்கும் அடுப்பினில், தலைமடுத்து
ஒதுங்கி சிறுசிறார்அலற—சேர்ந்தொதுங்கிச் சிறியபிள்ளைகள் பசியாற்கதறவு
ம், பெருமனைகிழத்தி குடங்கையில்தாங்கிய கதுப்பினள் (அவர்களையாற்றவ
கையறியாமல்) எனது மனையாள்க போலத்திலுள்ளங் கைவைத்து, குட
ங்கைக்கு அடங்காதஉண்கண் ஆறுஅலைத்துஒழுக—உள்ளங்கைக்கு அடங்கா
துபரந்தமையுண்ட கண்களினின்று நீர்ப்பெருக்கெடுத்துவழிய, அழுகைகே
ட்ட விழுமம்நோய்மிக்கு (அப்பிள்ளைகளைநோக்கி) அழுதலைக்கேட்டலால்யா
ன்துன்பநோய் மீக்கூர்ந்து, களைகண்காணுது அலமரும்எல்லையில் — ஒருப
ற்றுக்கோடுங் காணுமல்வருந்திச் சுழலுங்காலையில், கடவுள்நல்ஊழ்பிடர்பிடி
த்துஉந்த குரைபுனல்கங்கை கரைவழிசென்று — இறைவரருளாலாகூழ்பிட
ரியைப் பிடித்துத்தள்ள ஒலிக்கும்நீர்மயமாகிய கங்கையின்கரைவழியாய்ப்
போய், ஆங்குதேம்பழுத்து அழிந்தபூம்பொழில்படப்பைஇல்—அவ்விடத்திற்
பழங்களின்றேன்கனிந்தழிந்த மலர்களையுடைய சோலைகள்சூழ்ந்த கொல்லை
யில், கடவுள்கற்பகக்கொடிபடர்ந்து வான்தொடுகை முகில்ஏறி—தெய்வத்தன்
மையையுடைய கற்பகத்திறபடர்ந்த காமர்வலலிக்கொடிபடர்ந்து ஆகாயத்தி
லளாவியகமுகமரத்தின்மேற்றுவி, திசைதொறும்மடல்தலைவிரித்துநான்றன
நறுநிழல் கதலிதேம்கனி பழுத்தபூங்குலைவளைப்ப — திசைகள்தோறு மடற்
றலையைவிரித்துத்தொங்கியசையு நறுமணங்கமழு நிழல்வாய்ந்ததேன்வாய்ந்த
கனிகள்பழுத்த பொலிவமைந்த குலைகளைவளைக்க, அமலர்கொடியில் செம்
முகமந்தி—அந்தக்கற்பகக்கொடிமேல் செவந்தமுகத்தையுடைய பெண்குரங்
கு, முடவுபலவின் முள்புறம்கனிஐ புன்தலைசுமந்து சென்றிடும்காட்சி—மு
டவினையுடைய பலாமரத்தின்முள்ளைப்புறத்திலுள்ள பலாக்கனியைச்சிறிய
தலையிற்சுமந்து செல்லுங்காட்சி, குடம்மிசைகொண்டு நெடுநிலைகம்பத்தி
ன் வடமிசை நடந்தோன் ஒருகூன்மிடைகிழவன் இறும்பூதுபயக்கும் நறும்
பணைமருதம் கன்னிமதில்உடுத்த காசிமாநகரம்— குடத்தைத் தலைமேற்கொ
ண்டு உயர்ந்தநிலையையுடைய கம்பத்திற்பூட்டிய கயிற்றின்மேலேறிச்செ
ன்றஒரு கூன்வாய்ந்த கிழவனைப்போல அதிசயத்தைத்தரு நறுமணங்க
மழும் வயலும் அழியாதமதிலுஞ் சூழ்ந்த காசியென்னும் பெரியநகரத்தில்,
பெருவளம்சுரக்க அரசுவீற்றிருக்கும் மழுவலன் உயர்த்த அழல்நிறம் கடவு

ள—பெரியவளத்தைத்தர அரசுசெய்து வீற்றிருக்கு மழுவாயுதத்தை வலத்திருக்கரத்திலுயர்த்திய தீயையொத்த செந்நிறம்வாய்ந்த இறைவரது, பொன் அடிவணங்கிஇன் இசைபாடலும்—பொன்போலுமரிய திருவடியை வணங்கி யினிய இசையைப்பாட, அந்நிலைக்கண்ணே அகல் விசும்பு ஒருவிசுரபிஉம்தருஉம் பெருவளம்சுரப்ப—அப்பொழுதே பரந்த விண்ணுலகினின்று நீங்கிக் காமதேனுவும் கற்பகவிருட்சமும் வந்து பெருஞ்செல்வத்தைத்தர, யானே இருமைஉம் பெற்றனன்—நானே இகபரபோகங்களையுமடைந்தேன், நீ உம் அதிருநகர் வளமைபாடி—நீயும் சென்றந்தச் செல்வமவாய்ந்த காசிநகரத்தின் வளமையைப்பாடி, இரு நிதிக்கிழவன் இருநிலத்து ஏச்கறப்ப—சங்கநிதிபதுமநிதியென்னுமிரண்டு நிதிக்குமுரியவனாகிய குபேரன் பெரியநிலவுலகில் வந்து தாழ்ந்து நின்றேவல்கேட்க, பெருமகிழ்சிறந்து திரு ஒடுஉம் பொலிக—பெரியமகிழ்ச்சி மீக்கூர்ந்து செல்வத்தோடும் பொலியக்கடவாய்.

சிதலையும் சிலம்பியும் சிலவிடம்மேய்ந்த புன்குரம்பை—செல்சிலவிடத்திலரித்த சிறியகுடிசையெனவும், சிலம்பிநூலால்வேய்ந்த சிறுகுடிசையெனவும் பொருள்படமேய்ந்த என்றார். இலம்பாடு இன்மையுண்டாதல் என்னும் பொருட்டாதலால்வறுமைமேல்நின்றது. நான்றன என்னும்வினைமுற்றுப்பெயரெச்சத்தில் வந்தது. மற்று அம்ம அசைநிலையிடைச்சொற்கள். உடையதன்றொழிலையுடைமைமேலேற்றிச் சாம்பல்கண்டறியாவடுப்பு என்றார். புன்றலை உரிச்சொற்றொடராதலால் வருமொழிமுதல் தகரந்திரிந்தவிடத்து அதற்கினமாய் லகரம் னகரமெய்யாகத்திரிந்தது "இடையுரிவடசொலின்" என்றசூத்திரத்தால். நடந்தோன்வினைமுற்றுப்பெயரெச்சமாய் நின்றது. பாண்கலம்பகத்திலொருறுப்பு. கன்னி பெண்கள் கன்னித்தன்மையை மதிலின்மேலேற்றிக் கன்னிமதிலென்றது குணவணி. வறுமைகோட்பட்டு மெலிந்துநல்லூழால்காசி நகரத்தையடைந்துஇறைவனைப்பாடி யிந்திரசெல்வம்பெற்றஒரு பாணன்மற்றொருபாணனைப்பார்த்து நீயுமந்நகரிற் சென்றிறைவரைப்பாடுவையாயிற்பெருஞ்செல்வம் பெறுவாயென்றுகூறினனென்பதுஇதனதுகருத்து.

வண்டுவிடுதூது, அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

சிறைவிரிக்கும்மதுகரங்காடேம்பிழிபூம்பொழிற்காசித்திருநாடாளும்
மறைவிரிக்குஞ்சிலம்படியார்திரள்புயத்துப்புரளுநறுமலர்ப்பூங்கொன்றை
நறைவிரிக்குமிதழ்க்கரத்தாலூட்டுமெதுவிருந்துண்டுநயந்துமற்றென்
குறைவிரித்தோரிருவரிசைகூட்டுண்ணுந்திருச்செவிக்கேகூறுவீரே.

இ - ள். சிறைவிரிக்கும்மதுகரங்காள் — சிறகினை விரித்துப் பறக்கும் வண்டுகளே, தேம்பிழிபூம்பொழில் காசி திருநாடு ஆளும் மறைவிரிக்கும் சிலம்புஅடியார் திரள்புயத்து — தேனைச்சிந்துமலர்களையுடைய சோலைசூழ்ந்த காசிநாடாளும் வேதச்சிலம்பினையணிந்த திருவடியையுடைய விறையவரது திரண்டபுயங்களில், புரளும் நறுமலர் பூங்கொன்றை நறைவிரிக்கும் இதழ்கரத்து ஆல் ஊட்டுமெதுவிருந்து உண்டுநயந்து — புரளாநின்ற நறுமணங்கமழும்பொலிவமைந்த கொன்றையினது தேனைச்சிந்து மிதழாகிய கையினாலூட்டாநின்ற தேனாகிய விருந்தினை நுகர்ந்து விரும்பி, மற்று என்குறைவிரி

த்து ஓர்இருவர் இசைகூட்டுண்ணும் திருச்செவிக்கு கூறுவீர்—அதுவொழி ந்தெனது குறைகளை விரித்து ஒப்பில்லாத தும்புரு நாரதர்பாடும் சாமகானத் தைக்கொள்ளைகொள்ளும் திருச்செவியிற் கூறுவீர்

மதுவிருந்துண்டமயக்கால் மறந்தலையொழிந்த என்னும் பொருள்மேல் நிற்றலால் மற்று வினைமாற்றுப்பொருளில்வந்தது. கு உருபுமயக்கம், (ருஅ)

[கட்டளைக்கலித்துறை]

கூற்றடிக்கஞ்சிக்குலையுநெஞ்சேயஞ்சல்கோச்செழியன்
மாற்றடிக்கஞ்சுமிடப்பாகனைமள்ளர்சொன்றகருஞ்
சேற்றடிக்கஞ்சமலர்வயற்காசிச்சிவக்கொழுந்தைப்
போற்றடிக்கஞ்சலிசெய்பற்றுவேறுபுகலில்லையே.

இ - ள். கூற்று அடிக்கு அஞ்சிகுலையும் நெஞ்சே அஞ்சல்—இயமனடித்தற்குப்பயந்து வருந்துமனமே யஞ்சுதலொழிக, கோசெழியன் மாற்று அடிக்கு அஞ்சும் இடப்பாகனை—பாண்டியன் பிரம்போச்சுதலுக்கு அஞ்சிய இடப்பாகத்தையுடைய இறைவனை, மள்ளர் கொன்றகருஞ்சேறு அடி—பள்ளர்களுழுத கரிய சேற்றின்கீழ், கஞ்சம் மலர்வயல் காசிசிவக் கொழுந்தை போற்று—தாமரைமலரும் வயல்சூழ்ந்த காசியிலெழுந்தருளியசிவலிங்கப்பெருமானைத்துதி, அடிக்கு அஞ்சலிசெய்— திருவடிக்கீழ்க்கைகூப்பு, பற்றுவேறுபுகல்இல்லை—உங்களுக்குப்பற்றுக்கோடாக வேறுபுகலிடமில்லை.

அஞ்சல் எதிர்மறைவியங்கோள் வினைமுற்று அஞ்சுபகுதி,உகரக்கேடு சந்தி, அல்எதிர்மறைப்பொருளில் வந்தவியங்கோள் விகுதி. முன்னிலையொருமையெதிர்மறையேவற்பொருளில் வரில்அஞ்சாதேயெனப்பொருள்கொள்க. இறைவி யோர்பால் ஆதலால்கோச்செழியன் மாற்றடிக்கஞ்சும்என்றார்.

[அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்]

தலைவன் சிறைப்புறமாகத்தலைவிகூறல்.

இலைமுகபங்குழைத்தபைம்பூணேந்திளமுலையோடாடும்
மலைமுகபங்குழைத்தகாசிவாதர்கண்டிலர்கொன்மாரன்
சிலைமுகக்கணைக்கெம்மாவிசெகுத்துணவிருந்ததிங்கட்
கலைமுகம்போழ்ந்தகாயங்களங்கமாய்விளங்குமாறே.

இ - ள். இலை முகம்குழைத்தபைம்பூண் ஏந்துஇளமுலையோடு ஆடும மலைமுகம் குழைத்தகாசிவாதர் — தகட்டுவடிவமாகக் குழையச்செய்த பசிய ஆபரணத்தையணிந்த இளமைதங்கிய தனத்தையுடைய உமாதேவியாரோடு நடனஞ்செய்தருளுமேருவை வில்லாகவளைத்த காசித்திருப்பதியி லெழுந்தருளிய இறைவர், மாரன்சிலைமுகம் கணைக்கு எம் ஆவி — மன்மதன் வில்லிலேறிட்ட அம்புக்கு எமதுயிரிலக்காக, செகுத்துண்ண இருந்ததிங்கள் கலைமுகம் போழ்ந்த காயங்கள் அங்கம்ஆய் விளங்கும் ஆறுகண்டிலர்கொல்—கொன்றுண்ணஇருந்தசந்திரன் கலைமுகத்தாற் பிளந்த காயங்கள் எமது தேகமுற்றுமாகி விளங்கும் வகையைக்காணாரோ (கண்டிலர்போலும்)

இலக்காகசொல்லெச்சம். எம்மாவி ஒற்றுமைக்கிழமைப்பொருளில்வந்த

ஆறும் வேற்றுமைத்தொகைநிலைத்தொடர். செகுத்து இறந்தகாலவினையெச்சம், போழ்ந்த இறந்தகாலப்பெயரெச்சம் செகு, போழ்பகுதிகள். (௯௦)

[கட்டளைக்கலித்துறை.]

பிரியாமைகூறல்

விளங்கனியொன் றெறிவெளவிடையோ டேவிழிக்கணுழைந்
துளங்கனியப்புகுந் தாய்விரகாலந் தாற்றென்னைம்
வளங்கனிபண்ணைவயல்சூழ் விழுத்தவாரணவா
களங்கனியென் றுமைகைக்கிளிபார்க்குங் கறைக்கண்டனே

இ - ள். வளம் கனி பண்ணை வயல் சூழ் விழுத்தவாரண — வளமிகுந்த வயல்சூழ்ந்த காசியில் எழுந்தருளிய, களங்கனி என்று உமைகைக்கிளி பார்க்கும் கறைக்கண்டனே — களங்கனியென்று இறைவியார் திருக்கரத்திலிருக்கும் கிளி பார்க்கும் கறைக்கண்டத்தையுடையவனே, விளங்கனி ஒன்று எறி வெளவிடையோடுமே — விளாங்கனியொன்றைக்கன்றினால் எறிந்த வெள்ளிய இடபவூர்தியோடும், விழிக்கண் நுழைந்து உளம் கனியப் புகுந்தாய் — கண்கள் வழியாக நுழைந்து மனங்கனியப் புகுந்தருளியவனே, விரகு ஆலம் தாற்று என்னும் — சாமர்த்தியமான வார்த்தை (பிரிந்தால்) யாதாம் முடிவும் (அறியேன் என்றபடி.)

நீ பிரியாதிருக்கும்போதே விளங்காமல் இருக்கின்றனை; பிரிந்தால் எங்ஙனமாறுவாயென்பாள் என்னும் என்பதாம். உளங்கனியப் புகுந்தாய் என்றது பிரியாமைக்குறிப்புணர்த்தியது. கண்ணன் இளமைக்காலத்தில் அசுரன் பசுங்கன்றாய் வர அதனை யெறிந்து அங்கு நின்றவிளாவின் கனியைக்கண்ணெழுந்தியவதாரத்தில் திருமால் வீழ்த்தானென்பதும், திரிபுரசங்காரஞ்செய்யுங்காலத்தில் திருமால் விடையுருவங்கொண்டு தாங்கினரென்பதும் புராண வரலாறு. விளா களா, என்பவற்றின் ஆகாரங்குறுக்கல் விதியுயிர்முன்வரின் றமரபுமொழி முன்வருமொழிவல்லெழுத்திற்கு இனவெழுத்து மிகுதல் "மரபெயர் முன்னர்" என்ற சூத்திரவிதியால். களங்கனியென்று கிளிபார்க்குமென்றது மயக்கவணி. (௯௧)

சந்தத்தாழிசை

கண்டமட்டிருண்மை பாதிபசந்துபாதிசெவந்துளார்
காசிநாதர்சிரத்துவைத்தகபாலமொன்றலதில்லையால்
உண்டகோடியின் மலருமையாபாகமும்பெறக்கடவாரவா
ரொவ்வொருத்தர்சாரதிவெற்பிவாகப வெண்டிதறகெலாம்
பண்டிருந்தவிரிஞ்சமாமுமாலையுடமாலையுஞ்செலவாயவிடிற
பாரமென்றலைமேல்வைத்துச்சொலெனுயக்கரசியிறைப்பசுங்
கொண்டல்வண்ணனாகுயிலகாளையுந்துயிலார்பிரமரனுஞ்
கொள்ளைசணியிற்பிறைத்தவாவர்பரஞ்சமீரகுமாரனே.

இ - ள். கண்டம் மட்டும் இருண்மை பாதி பசந்து பாதிசெவந்து உள்ளார காசிநாதர் — கண்டமட்டுங் கருநிறம்வாய்ந்து செம்பாதிபசந்து செம்பாதி

செவந்துள்ளவராகிய காசியிலெழுந்தருளியிறைவா, கரத்துவைத்தகபால ம் ஒன்றுஅல்லது இல்லை— திருக்கரத்திலேந்திய கபாலமொன்றேயன்றிவே றில்லை. ஐயர்பதம் பெறகடவார் கோடியின் மேலும்உண்டு — அவ்விறைவர து சாரூப்பியம் பெறக்கடவோர் கோடியென்னு மிலக்கத்தின் மேலுமுண்டு, அவர்க்கு ஒவ்வொருத்தர் கரத்தில் ஒவ்வொர் கபாலம் வேண்டும்— அவர்களு க்கு ஒவ்வொருவர் கையிலு மொவ்வொரு கபாலமிருக்கவேண்டும், அதற்கு எல்லாம் பண்டுஇருந்த விரிஞ்சன்மார் தலைமாலையும் செலவாய்விடில்— அவ் வாறிருத்தற்கெல்லாம் முன்னிருந்த பிரமர்கள் தலை மாலையாம், அதுவுஞ்செ லவானால், பாரம் என்தலைமேல் வருங்கொல் என்னும் கவற்சியின்ஆல்— பா ரம் என்தலைமேல் வருமோவென்னுங் கவலையினால், பசுங்கொண்டல்வண்ண ர்துயில்கொள்ளவும்—சூற்கொண்டமேகம்போன்ற கரிய நிறமுடைய திருமா ல்திருப்பாற்கடலில்துயில்கூரவும், பிதாமகனார்துயிலார்என்னும்கொள்கை— (நமது தலைக்கு எங்கே தீங்குவருமோவென்று) பிரமா துயில் கூராதிருக்கின் றனரென்னுங் கொள்கையை, சமீரணன்குமாரனே (பிரமபட்டத்தை விரும் பிய) வாயுபுத்திரனாகிய அநுமானே, கண்டும் அவர்பதம் விழைந்தஆறு—தெ ரிந்திருந்து மப்பிரமனார் பட்டத்தை விரும்பிய வகையென்ன (கூறாய் என் றபடி.)

விஷபானத்தால் கண்டங்கறுத்திருத்தலால் கண்ட மட்டு மிருண்டெனவு ம், இறைவியார் பச்சைநிறமும் தாஞ்செந்நிறமும் ஆதலால்பாதிபசந்து பாதி செவந்துளார் எனவுங் கூறினார். சமீரணன் சமீரன் இடைக்குறை. சமீரகு மாரன் "சிலவிகாரமாமுயர்திணை" என்றதனால் நிலைமொழியீறுகெட்டது. சமீரகுமாரன் என்பதற்குப் போர்த்தொழிலில் வல்ல குமாரனேயெனப்பொ ருள் கொள்ளுதலும் ஒன்று. ஒவ்வொருத்தர், ஒவ்வொர்நிலைமொழியீறுகெடு தல் "ஒன்பதொழித்த வெண்ணொன்பது மிரட்டின்" என்பதனால். பிதாமக னார் இயற்பெயர் முன்னர் ஆர் என்னுமிடைச்சொல் உயர்வு குறித்தலின் மேல் நின்றது. விரிஞ்சன்மார் மார்பலர்பால்விகுதி. இது ஒருமையிற் பன் மைவந்தபால் வழுவமைதி பாரமென்றலைமேல்வருமகொல் என்பது என்ற லையெங்கே கொய்வாரோவென்னும் பொருள்தோன்ற நிற்றலால் கவர்படு பொருளிலும், திருமாலுக்குஅக்கவலையின்மையின் துயில்கொள்ளவும்என்றார்

[அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.]

தலைவன் சிறைப்புறமாகப் பாங்கிகூறல்.

கும்பமிரண்டுசுமந்தொசியுங்கொடி நுண்மருங்குலிறுமிறுமென்
றம்பொற்பசுங்கொம்பன்னதோயாகத்தணைத்தவகிலேசர்
செம்பொனிதழித்தெரியலையேசிந்தித்திருப்பத்திரண்முலையும்
பைம்பொனுருவும்பீர்பூத்தபவளச்செவ்வாய்ப்பசுங்கிளிக்கே.

இ - ள். கும்பம் இரண்டு சுமந்து ஒசியும் கொடி நுண்மருங்குல் இறும் இறும்என்று—இரண்டுதனங்களையுஞ் சுமந்து துவளாநின்ற கொடிபோன்றநு ண்ணிய இடைமுறியுமேயென்று, அம்பொன் பசுங்கொம்பு அன்னதை ஆகத் து அணைத்த அகிலேசர்— அழகிய கற்பகப்பூங்கொம்பையொத்த விறைவியை

த்தமதிடப்பாகத்திலிருத்திய விசுவநாதராது, செம்பொன் இதழி தெரியலே எசிந்தித்து இருப்ப—செவந்தபொன்னிறம்வாய்ந்த கொன்றைமாலையினையே கருதி யிருக்க, பவளம் செவ்வாய் பசுங்கிளிக்கு திரள் முலையும் பைம்பொன்உருவும் பீரபூத்த— பவளம்போலுஞ் செந்நிறம்வாய்ந்த வாயையுடைய பசிய கிளிபோன்ற குதலைச்சொல்லையுடைய வென்றலைவிக்குத் திரண்டதனங்களும்பசிய பொன்னையொத்த வடிவமும்பசலைபூத்தன.

உனது கொன்றைமாலையை விரும்பி, அதுபோலச்சாருப்பியம் பெற்றனளாதலால் அக்கொன்றைமாலையைத் தந்தருளாய் என்பதைக்குறித்து நிற்றலாற்குறிப்பணி உமாதேவியாரையிடப்பாகத்திற் கொண்டருளியது இடைமுறியுமென்றே கருதியென்பார் சொற்பனருளையாகத் தலைத்தலைகிலேசா என்றார் இறுதி நம்தேர்ப்பொருளிலவந்த அதிகருதொடா (கரு)

[...டலோ ... ப்தறை]

தலைவிநெஞ்சொடுபுலத்தல்

கிளைகக ... மொழிசாற் ... கிருக ... பெண

பிள்ளைக்கிடந்தந்தகாசிப்பிரா ... யோடுமுடி

கொளளைசசிறைவணடுகூட்டுநறுங்கொன்றையுங் கூடவைத்தான்

வள்ளக்கலசமுலைககசங்கையாருயிர்வாழ்தறகே

இ-ள் பிள்ளைக்கு அரிய ... மொழி ... சிஞ்சுகம் இதழுபெண்பிள்ளைக்கு இடம்தந்த காசிபிரான்—திருக்காசிநகரியினிடத்து அமுதுபோன்ற சொறகளைசசறபிக்கு முண்முருசதமான மொழியொத்த நிதையுடைய உமாதேவியார்க்கு இடப்பாகந் தந்தருளிய காசியிலெழுந்தருளிய இறைவா, வள்ளம்கலசம் முலைகொங்கையாள் உயிர்வாழவதறகு— கிண்ணத்தையுங் கலசத்தையுமொத்த தனத்தையுடைய கங்காதேவியாருயிர் வாழ்தற்பொருட்டே, பிறை ஓடுமுடிகொள்ளை சிறைவண்டு கூட்டுநறும் கொன்றைஉம் கூடவைத்தான்— இளஞ்சந்திரனோடுசடாமுடியில கூட்டங்கூட்டமாய்ச்சிறகினையுடைய வண்டுகள்தேனைகொள்ளைகொள்ளுங் கொன்றைமாலையினையுங் கூடவைத்தருளினார்.

சடாமுடியில்கங்கையோடு பிறையையுங் கொன்றை மாலையையும் வைத்தருளியது அப்பெணசந்திரனால் வருந்தமுறுவாளென்பது கருதியேகொன்றைமாலையைத்தரித்தது, நம்மேல்விருப்பமிலராயிருக்க நீவிரும்பியதற்கிரங்கியாயினும் அக்கொன்றைமாலை தந்திலாஅதனால் நீசெய்தது மடமையெனநெஞ்சொடு வருந்துதலால் நெஞ்சொடுபுலத்தலாயிற்று (கசு)

கலிவிருத்தம்

பருவங்கண்டுபொங்கியிரங்கல்

வாட்... ... கணை ... பைம் புனன்மூழ்கியே

சேட்டிளங்கொ... கைசெய்தவமோகிலார

... காட்டிளங்கொன்றைசூடிப்பொனம்பலத

தா... டுவாந்தவவிமுந்தவாணை ...

இ - ள். தோடு இளங்கொன்றை சூடிபொன்அம்பலத்து ஆட்டு உவந்த அவிமுத்தவாணா — இதழலர்ந்த கொன்றைமலர்மாலையைச் சூடிப்பொன்னம்பலத்தில நடனத்தை விரும்பிய காசியில்வாழு மிறைவர், வாள்தடகண்மழைபுனல்மூழ்க — வாள்போன்ற பரந்தகண்கள்சிந்தும் நீரில்மூழ்கி, சேடுஇளங்கொம்பனை செய்தவம் ஓர்கிலார் — பருத்தமுதிராத எனதுதலைவியின் தனங்கள்செய்யுந் தவத்தைச்சிறிதுமறியாதிருக்கின்றனர் (இதுஎங்கள்குறையே)

காரகாலத்துவருவேமென்று பிரிந்ததலைவர் வாராதிருப்பத்தலைவி வருந்துதலைநோக்கிப் பாங்கியிரங்கல் (ருரு)

(அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்)

நரைபுரைந்தனகண்கள்பஞ்சரந்தனநமன்றமாவழிக்கொண்டார
நரைமுதிர்ந்துடறிரங்கினதிரங்கிலைசெயலிதுமடநெஞ்சே
உரைமுதிர்ந்தவர்குழாத்தொடுமடைதியாவொளிமுகொளிமுடிக்கங்கைக்
கரைமுதிர்ந்திடாக்கலைமதிமுடித்தவர்காசிநன்னகர்தானே.

இ - ள். மடமைநெஞ்சே — அறியாமையையுடையமனமே, நரைமுதிர்ந்தன கண்கள்ஒபஞ்சரந்தன — நரைகள்முதிர்ந்தன கண்களோபஞ்சடைந்தன, நமன்தமர் வழிக்கொண்டார் — யமபடர்களோவுயிர் கவரவருகின்றார்கள், உடல் திரைமுதிர்ந்து திரங்கினது — உடம்போ திரையால் முதிர்ந்துதிரைத்தது, இரங்கிலை -இதுகாறும்வீணாளகழிந்ததேயென்று வருந்திலை,செயல்இது — நீயினிச்செய்யுஞ்செய்கையிது, ஒளிஒழுகு முடிகங்கைகரை முதிர்ந்திடாத கலைமதிமுடித்தவர் காசிநல்நகர் உரைமுதிர்ந்தவர் குழாத்தொடும் அடைதி — ஒளிவீசுஞ் சடாமுடியிலணிந்த கங்கையின்கரையில் இளமைவாய்ந்தகலையையுடைய பிறையைமுடித்த இறைவரது நல்லகாசித்திருநகரில் வாழ்த்துதலில் மிக்கவடியவர்கூட்டத்தோடு அடைவாய் (அடையில்முத்தியடைவாய்என்றபடி)

திரங்கனது இறந்தகாலவினைமுற்று திரங்குபகுதி. "கொங்கைதிரங்கி" எனப்பெரியோர் திருவாக்கானுணர்க. (ருசு)

[வஞ்சித்துறை]

நகரமாய்மறைச்
சிகரமானதான்
மகரமாயினன்
நிகரில்காசியே.

இ - ள். மறைச்சிகரம் ஆனதான் நிகர்இல் காசி — வேதசிரசானதான் ஒப்பில்லாத காசித்திருநகரில், நகரம்ஆய் — திரோதசத்தியாய், மகரம்ஆயினன் — பாசமாயிருந்தருளினன்.

காசியிலெழுந்தருளிய விறைவனுக்கு விச்சுவநாதனெனத் திருநாமம்வந்தது இரண்டாஞ்சுருதிவாக்கியம். அதன்பொருள்மாயையிற்றோன்றியவுலகம் அசித்திதனாய் நின்றதன்னுருவிற்றோன்றி, அதுஒடுங்குதற்குக் காரணமாயுள்ளவன். ஆன்மாக்கள் பரிபக்குவமடைதற்குத் திரோதசத்தியால் மறைப்புண்டு ஆணவமலத்திற்கட்டுப்பட்டுப் பிரபஞ்சத்திலழுந்துதற்கு உலகம்தன்னு

ருவத்திறரேன் றகிற்றலால்நகரமாய் மகரமாயினுன்என்றூர். இதனைக்குரு முகத்தாலுணர்க. இதனலிறைவனுக்கு விச்சுவநாதனெனவந்த திருநாமத்திறகுக் காரணங்கூறினர் (கஎ)

[கட்டளைக்கலித்துறை]

தலைவிபிரிவாற்றாமைகூறல்

இல்லொன்றெனவெனிதயம்புக்காய்மதனெய்கணைகள்
வல்லொன்றுபூண்முலைமார்பகம்போழ்வனமற்றென்செய்கேன்
அல்லொன்றுகூந்தலணங்கரசோடுமொராடகப்பொன்
வில்லொன்றுகொண்டவிமுத்தநின்றவிண்ணவனே

இ-ள் அல் ஒன்றுகூந்தல் அணங்குஅரசுஒடும் — இருளையொத்த கூந்தலையுடைய தெய்வப்பெண்களுக்கரசியாகிய இறைவியோடும், ஓர்ஆடகப்பொன் வில்ஒன்றுகொண்டு அவிமுத்தத்தில நின்றவிண்ணவனே — ஒருபொன்வில்லையேந்திக் காசியில்நின்றருளிய தேவனே, இல்ஒன்றுஎன்ன என்இதயம்புக்காய் — ஒருமனைபோல் என்நெஞ்சிற்குடியேறினவனே, மதன்எய்கணைகள் வல்ஒன்றுபூண் முலைமார்பகம்போழ்வன — மன்மதனெய்யும்பாணங்கள் சூதாடு கருவியையொத்த ஆபரணத்தையணிந்த தனங்களையுடைய மார்பிடத்தைப் பிளக்கின்றன, மற்றுஎன்செய்கேன் — நானென்செய்வேன் அதனையொழிந்தருளாய்.

போழ்தல் வினையையொழிப்பாயென்னும் பொருள் பயக்கின்றமையால் மாறுவினைமாற்றுப்பொருளில்வந்தது (கஅ)

[பஃறொடை]

வெண்பா

விண்ணமிர்து நஞ்சாம் விடமுமமிர்தாம
உண்ணமிர்தநஞ்சோடுதவலால்—தண்ணென்
கடலொடுபிறந்தனபோலுந்தடமலர்
கடிநகர்க்காசியுண்மேவும்
மடவயிழ்கோதைமதர்நெடுங்கண்ணே.

இ-ள் தடம்மலர் கடிநகர்காசி உள்மேவும் மடம்அயிழ்கோதை மதர நெடுங்கண் — தடாகங்களில் தாமரைமலரும் காவல்கொண்ட நகராகிய காசியில்வசிக்கும் இப்பூவிதழலர்ந்த கூந்தலையுடைய தலைவியின் மதர்த்தநெடியகண்கள், உண்அமிர்தம்நஞ்சு ஒடுஉதவலால் — உண்ணுமமிர்தத்தை நஞ்சினோடுதவுதலால், விண்அமிர்து உம்நஞ்சுஆம் விடம்உம்அமிதர்ஆம்—விண்ணுலகிலுள்ள தேவாமிர்தமும் நஞ்சாம் நஞ்சமுமமுதாம்(ஆதலால்)தண்ணென் கடலொடுபிறந்தன போலும் — குளிர்ந்த திருப்பாற்கடலோடும் பிறந்தனவொக்கும்.

இவளுள்ளக்கருத்தை வெளிப்படுத்து நோக்குஅமுதும், பொதுநோக்குநஞ்சும் ஆதலால் உண்ணமிர்தநஞ்சோடுதவலால் எனவும், திருப்பாற்கடல்இரண்டையுந்தருதலுபோலத் தலைவிகண்களிவ்விரண்டையுந்தந்தமையா

ல் தண்ணென்கடலொடு பிறந்தனபோலும் எனவும், இவள் கண்ணேக் கொன்றே* ஒருகால் நஞ்சுமொருகாலமுதமுமாயிருத்தலால் அமிர்தும் நஞ்சாம் விடமுமமிர்தமாம் எனவுங் கூறினா "இருநோக்கிவளுண்கணுள்ள தொருநோக்கு — நோய் நோக்கொன்றந்நோய் மருந்து" எனவருந்திருக்குறளாலுணர்க. அதுபோல அமுதினைவிரும்பிய வசுரர்கள் மடிந்ததும் சிவபிரானுக்கு விடம் அமுதாயிருந்ததுங் காணக இவ்வாறன்றி விண்ணமிர்து மமிர்தமாம் விடமும் நஞ்சாம் எனத் தழாத்தொடராய அல்வழிமுடிபெனக் கொண்டு பொருள் கொள்ளுதலுமொன்று. அவ்வாறு கொள்ளுமிடத்துப் பொதுநோக்கு நஞ்சேயாகவும் காதலை வெளிப்படுத்துநோக்கு அமுதேயாகவுமிருந்தனவெனக்கொள்க. இது தலைவன் கூற்றாதலால் கைக்கிளையாயிற்று "கைக்கிளையுடைய தொருதலைக்காமம்" என்றதனால் இது மலைச்சாரலில் நிகழ்வதாதலால் திணைகுறிஞ்சி, கைகோள் களவு, கேட்போர் நெஞ்சு, கூற்று தலைவன்கூற்று, இடம் முன்னிலை, உட்கோள்பயன், மெய்ப்பாடுஉவகை நிகரச்சட்டு எசபம் உட்போள் அவள் கருத்தைத் தன்னுட்கொள்ளுதல். ()

வஞ்சிவிருத்தம்]

கண்ணொடு காவிகருத்துமாய
உண்ணிறைந்தசோரொணபொருள
நண்ணுமாநகரானதால
அண்ணலாரவிமுத்தமே.

இ - ள். அண்ணல ஆர் அவிமுத்தம் — பெருமைநிறைந்த காசியானது, கண்ஆவிகருத்துஉம் ஆய் உளநிறைந்தது ஒர ஒண்பொருள் நண்ணும் மாநகர் ஆனது— எனக்குக் கண்ணுமுயிரும் கருத்துமாகியுள்ளேநிறைந்துள்ள ஒள்ளிய ஒருபொருள எழுந்தருளியிருக்கும் பெரிய திருநகராயிருந்தது.

அகத்தில நிறைந்தபொருள ஆன்மாக்களுக்கு அருளுதற்குப் புறத்திறகாசியிற்றிருக்கோயில கொண்டதென்பது கருத்து. ஒடுஎண்ணெடு. (எ0)

[அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்]

முத்தாடி யத்தப்பூதத்தோரிளஞ்சேயையுங்கின்ற முதல்வியோடு
வைத்தாடுவீர்பொதுவினின்றாடுமுமக்கிந்தவாரமென்னே
கொத்தாருசடையொடுமானந்தவனத்தேகுறுந்தாணெடும்பூதத்தோ
டொத்தாடுவீரடிகடெல்லோரும்பிள்ளைகளென்றுணர்ந்திடீரே

இ - ள கொத்துஆர்சடையொடுஉம் ஆநந்தவனத்தே குறுந்தாள் நெடும்பூதத்தோடுஒத்து ஆடுவீர— பூங்கொத்தசைந்தாடுஞ் சடையினேடும்ஆநந்தவனத்தில் குறுகிய காலேயுடைய நெடிய பூதகணங்களோடு தாமுமொருவராய்நின்று ஆடாநின்றீர், அடிகட்கு எல்லோரும் பிள்ளைகள் என்று உணர்ந்திடீர்—தேவரீருக்கு நாங்களெல்லோரும் பிள்ளைகளாயிருக் கவுங்களைப் பிள்ளைகளென்று கருதாமல், ஓர் இளஞ்சேயை முத்துஆடி— ஒருஇளையபிள்ளையாராகிய முருகக்கடவுளை முத்தமிட்டு, உலகுஈன்ற முதல்வியோடுஉம் மடித்தலத்துவைத்து ஆடுவீர்— எல்லாவுயிர்களையு மீன்றருளியஇறைவியோடு மடித்தலத்தில் விருத்திவிளையாடாநின்றீர், பொதுவில்நின்றுஆடும் உமக்குஇந்தவாரமென்

ன்—யாவர்க்கும்பொதுவாயுள்ள அம்பலத்தினின்றும் தேவரீருக்கு இந்தப்ப க்ஷபாதம் எங்கிருந்து வந்தது.

பொதுவல்லிரபோலாகவுறவினர், நட்பினர் அயலினரல்லாரையுமொருதன்மையராகநோக்கும் நடுநிலைமைவேண்டுவதால் வாரமென்னென்றார். உணர்ந்திடர் என்னும் முன்னிலைப்பன்மை யெதிர்மறைவினைமுற்று எச்சமாய்நின்றது (எக)

[சம்பிரதம், பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்]

உண்டகிலகோடியுமுமிழ்ந்திடுவன்முந்நீரேழுமோர்கையிலிழிந்தகடலேழு
உடன்வாய்மடுத்திடுவன்மேருமூலத்தொடும்பிடுங்கிச்சுழற்றி
அண்டபகிரண்டமுமடித்துடைப்பன்புவனமனைத்தும்பிலமேழுமாய்
அடைவடைவடுக்கியவடுக்கைக்குலைப்பனவையத்தனையும்வித்தையலவாம்
கொண்டன்மணிவண்ணனுமுண்டகக்கண்ணனுங்குஞ்சிதச்செஞ்சரணமுங்
குடிலகோடீரமுந்தேடியதலமுமண்டகோளமுந்தருவியோடப்
பண்டைமறையோலமிடவெளியினடமாடுபரஞ்சுடர்பொலிந்தகாசிப்
பதியிலடையாமலிப்பல்லுயிர்த்தொகுதியும்பரமபதமடைவிப்பனே

இ - ள். அகிலகோடி உம் உண்டு உமிழ்ந்திடுவன்—அளவில்லாதபுவனங்களையுமுண்டுமிழ்வன், முந்நீர் ஏழும் ஒர் கையிலிழிந்த கடல் ஏழு உடன்வாய் மடுத்திடுவன்—ஏழுபேருகங்களையுமொருசேரப் பருகிப் பிழிந்து ஏழுகடலையும்விரைந்துபருகுவேன், மேருமூலத்தொடும்பிடுங்கிசுழற்றி அண்டபகிரண்டமும் அடித்து உடைப்பன்—வடதிசையிலுள்ள மேருமலையை வேரோடும் பிடுங்கிச்சுழற்றிப் பலவாயிரகோடியண்டங்களையு மடித்துடைப்பேன், புவனம் அனைத்தும் பிலம் ஏழும் ஆய் அடைவு அடைவு அடுக்கிய அடுக்கை குலைப்பன்—பூலோகமுதலிய மேலேழுலகும் அதலமுதலிய கீழேழுலகுமாக அடைவடைவாகவடுக்கிய வடுக்குகளையழிப்பேன், இவை அனையும் வித்தை அல்ல ஆம்—இவைமுழுமையும் வித்தையல்லவாம், கொண்டல்மணி வண்ணன் உம் முண்டகம் கண்ணன் உம்—மேகத்தையும் நீலமணியையு மொத்த நிறத்தையுடைய திருமாலுந் தாமரையிடத்திலிருக்கும் பிரமனும், குஞ்சிதம் செம்சரணம் உம் குடிலகோடீரம் உம் தேடி—வளைந்தசிவந்த திருவடியையும் சடாமுடியையுந்தேடி, அதலம் உம் அண்டகோளம் உம் திருவி ஓட—அதலமுதலியபாதலத்தையு மண்டகோளத்தையு மாராய்ந்துசெல்லவும், பண்டைமறை ஓலம் இட வெளியில் நடம் ஆடும் பரஞ்சுடர் பொலிந்த காசிபதியில்—தொன்றுதொட்டுள்ள வேதங்கள் காணுமலோலமிடவும் வெளியேதிருநடனஞ்செய்யும் சிவபிரானார் எழுந்தருளிய காசிநகர்திருப்பதியில், இ பல் உயிர்த்தொகுதியும் அடையாமல் பரமபதம் அடைவிப்பன்—இந்தப்பலவுயிர்க்கூட்டங்களுஞ் சேராமலிங்கிருந்தபடியே முத்தியையடைவிப்பேன்.

காசியிலடைந்தோர்க்கு முத்தியென்பது வழக்காதலால் அடையாதிருக்கவே நான்முத்தியிற் புகுவிப்பனென்றதனால்சம்பிரதம் ஆயிற்று. வெளி ஆகாயம், வெளியிடம் இக்கவர் பொருள்படச்சிதாகாயத்தை வெளியென்றார்.

துருவி இறந்தகால வினையெச்சம் துருவு பகுதி சம்பிரதம் கலப்பகத்திறனேருறுப்பு. (எஉ)

[அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.]

மேகவிடு தூது

விளைகுழைக்குமழைமுகில்காள் விண்டலர்தண்டுழாய்ப்படலைவிடலையென்ன
அளைகுழைக்கும்பொழிற்காசியணிநகருக்கேகுதிரேலறன்மென்கூந்தல்
வளைகுழைக்குமுலைகுழைப்பக்குழைதிரடோளழகுமுடிவணங்கிதென்னக
களைகுழைக்குமலைகுழைத்தகண்ணுதற்கென்பேதைதிறங்கழறுவீரோ.

இ - ள். விளை குழைக்கும் மழைமுகில்காள்—வித்துகளங்குரிக்கச்செய்யுமேகங்களே, விண்டு அலர் தண்டுழாய் படலைவிடலை என்ன—நெகிழ்ந்தலர்ந்த தண்ணியதுழாய்மாலையணிந்த திருமால் செல்லுதலைப்போல, அளைகுழைக்கும் பொழில்காசி அணிநகருக்கு ஏகுதிரேல்—தூருகள்தளிர்க்குஞ்சோலைசூழ்ந்த அழகிய காசிநகருக்குச்செல்லுவீராகுல், அறல் மென்கூந்தல் வளைகுழைக்கும்முலைகுழைப்பகுழை திரள்தோள் அழகு—கருமணல்போலு நெளிவுவாய்ந்தமெல்லியகூந்தலையுடையவிறைவியின்மலைகுழையச்செய்யுந் தனங்கள் குழைக்கவிளங்கிய தோளினழகுக்கு, முடிவணங்கிது என்ன— தலைவணங்குதுபோல, களைகுழைக்கும் மலைகுழைத்த கண்ணுதற்கு என்பேதைதிறம் கழறுவீர்—சொல்லளவைகடந்த உயர்ச்சியையுடைய மேருமலையைவளைத்த சிவபிரானுக்கு என்தலைவியினது திறத்தைச்சொல்லுவீர்.

மழைமுகில்காள் விடலையென்ன ஏகுதிர பண்புந்தொழிலும் பற்றிவந்தவுவமையணி. வணங்கிது சாரியைபெறாதுவந்த ஒன்றன்பாற்படர்க்கை யிறந்தகாலவினைமுற்று. வணங்கு பகுதி, கடைக்குறையாயநின் றஇன் இறந்தகாலவிடைநிலை, து விகுதி. (எங)

[கட்டளைக்கலித்துறை]

தலைவன்சிறைப்புறமாகப் பாங்கிமறைத்து மொழிகிளவி.

கழைக்கரும்பைக்குழைத்தான்மதவேளக்கணத்திலம்பொற்
குழைக்கரும்புங்குழைந்திட்டதந்தோகுளிர்தூங்குதளி
மழைக்கரும்பும்பொழிற்காசிப்பிரான்மலையாண்முலைபோழ்
முழைக்கரும்புற்றரவாடநின்றாடியமுக்கணனே.

இ - ள். பொழில்காசிபிரான்—சோலைசூழ்ந்தகாசியிலெழுந்தருளிய இறைவனே, மலையாள்முலை போழ்முழை—இறைவியின் தனம்பிளந்த குகையாகிய, கரும்புற்று அரவு ஆடநின்று ஆடியமுக்கணனே—பெரியபுற்றிற் பாம்புநின்றாடநின்று நடனஞ்செய்தருளிய திரிநேத்திரங்களை யுடையவனே, மதவேள் கழைக்கரும்பைகுழைத்தான்—மன்மதன்கரும்பை வளைத்தனன், அந்தோஅக்கணத்தில் அம்பொன் குழைகரும்புங்குழைந்திட்டது — ஐயோ அப்பொழுதேயழகிய குழைகளையுடைய கரும்புமவளைந்தது, குளிர்தூங்குதுளிமழைக்கு அரும்பும் — குளிர்ச்சிமிக்க மழைத்துளி சிந்து மாயினதற்குத் தளிர்க்கும்

கரும்புவில்லை மன்மதன் வளைத்தானதனால் அழகிய பொன்னாற்செய்த

குண்டலத்தைப்பண்ணத கருட ... ... வழி ... தல் ... செய தால வாட்டந்தீரவா என்னும் பொருட் ... தோற்றலால் ஒட்டணி. இத னைப் பிறிது மொழிதலணியென்றும் ... மொழியணியென்றுங் கூறுவர். அம்பொற் குழைக்கரும்ப அழகியபெண்ணொருத்தியைக் குண்டலத்தையணிந்த கரும்பினிரதம்போல ... குழைக்கரும்பு கழையென் னுஞ் சிறப்புப்பெயர் கரும்பு என்னும்பொதுப்பெயரை விசேடித்துவந்த இரு பெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை ... (எச)

[கட்டளைக் கலித்துறை]

பாங்கி செவிலி ... தற்றால்

கண்ணைஞ் சனகந்தைக் ... லெய்யயதினருளா

உண்ணஞ்சனந்துக்குமஞ்சனந் தாருப ... பெப்பர

பண்ணைஞ் ... தொட்டம் ... பரையை

பெண்ணைஞ்சநர ... மடமயிஞ்சுக ...

இ-ள் உமபா ... அகங்கொண்ட காசிபரமர் — தேவர்கள் ... அருளிய காசியிலெழுந்தருளிய பரம பரனைப் பெண் அஞ்சனக அரவு ஆத துநின்று ஆடும் அமிஞ் ... பாகை ... நஞ்சினையு டையசர்ப்பத்தைக் கச்சையாகக்கட்டி ... ஆநந்த நிறைவர், கண் அஞ் சனத்தைக் கரைந்து ஓடு ... மயமின் அருள — கண்களிலெழுந்த மை யைக் கரைத்து நாட்டின ... தலைவி, உண் நஞ்சு அன னந்துக்கு உம அஞ்சனைத்தார் ... நஞ்சாக அன்னந்துக்குமஞ்சி யொழியவைத்தனர் (அறிவாய் என்றவாறு)

பிஞ்ஞகர் தலைக்கோலமுடையவர் தன் தலைவிக்குவந்த சோர்வினைநோ க்கி வனதேவதையாலவந்த குற்றமொன்று அதுபோக்க முயலுஞ் செவிலிக் குப் பாங்கி உண்மைகூறுவள் இறைவர்தாமுண்ட நஞ்சாக நமது தலைவி அன னமுமுண்ணுதற் கஞ்சலைக ... என்றமையால் அறத்தொடு நிற்றலாயிற்று. நஞ்சு நசசுவலித்தல் ... அஞ்சனத்தைக்கரைத்தோடும் கடலசெய யநினருள் என்பது ... குறிப்பணி (எரு)

கட்டளைக் கலிப்பா]

காமமிக்க கழிபடர்கிளவி

கருகுகங்குற்கரும்பகைவீந்துவெ ... சலைமதிக்கொலைக்கூற்றங்கவரந்துயிர பருகுதற்குக்காத்தாலவிசிறிய ... பாசம்வீசியிளந்தத்திங்கென்செயகேன் முருகுநாறுகுழற்பொலங்கொம்பனீர் — புந்தாவாழநிமுந்தமுநெகருடைந் துருகுபதத்தாதஞ்சிக்கமுறுகோபிலா — ... டையநாதறகுணைந்திடுவீர்களே

இ-ள் முருகுநாறுகுழலபொலங்கொம்பு அன்னீர் — வாசமவீசுங் கற பகப்பூங்கொம்பையொத்தபெண்களே, வெள்கலைமதி கொலைகூற்றம் — வெள் ளியகலைகளையுடைய சந்திரனென்னும் யமன், கருகுகங்குல் கரும்பகடு ஊர்ந் து உயிர்கவர்ந்துபருகு ... கருகிய இருளென்னும் பெரியவெருமைககடா வையூர்ந்து உயிரைக் கொள்ளைகொள்ளும்பொருட்டு, காத்து ஆல் விரிநிலாபாசம

இங்குவீசி வளைத்தது என்செய்கேன்—தனதுகிரணமாகியகையினால் விரிந்த நிலவென்னும் பாசத்தை யிங்குவீசிவளைத்தது நானென்னசெய்வேன், முத்தர் வாழ் அவிமுத்தம்உம் நெக்கு உடைந்து உருகுபத்தாதம்சித்தம்உம கோயிலாக உடையனாதற்கு உரைத்திடுவீர்கள்—சீவன் முத்தர்கள்வாழுங் காசியையும் நெக்குவிட்டுடைந்துருகாநின்ற அடியவரிதயத்தையுங் கோயிலாக வுடைய இறைவன் இயமனையுதைத்தவராதலா லவர்க்குக்கூறுங்கள்.

இது தொகையுருவகவணி. இங்கு முன்னிலைக்குரிய சுட்டுப்பெயர் தன்மையிடத்துவந்தது வழூவமைதி. (எசு)

[அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்]

உரைத்தநான்மறைச்சிரத்துமைந்தவித்தவருளத்தும்வண்டொருகோடி
நிரைத்தபூங்குழனிரைவளையவளொடுகின்றவருறைகோயில் [க்
குரைத்ததெண்டிரைக்கங்கைமங்கையர்துணைகொங்கைமான்மதச்சேற்றை
கரைத்திருங்கடல்கருங்கடலாச்செயுங்காசிமாநகர்தானே

இ - ள் உரைத்தநான்மறை சிரத்து உம் ஐந்து அவித்தவர் உளத்து உம்—தாங்கூறிய நான்கு வேதங்களின் சிரசுகளிலும் பஞ்சேந்திரியங்களின் செயலையொழித்த முனிவர்களிதயத்திலும், ஒருகோடி வண்டுநிரைத்த பூங்குழல் நிரைவளையவள் ஒடுகின்றவர் உறைகோயில்—ஒருகோடி வண்டுகள் தேனுண்டு பத்தியாயுள்ள மலரையணிந்த கூந்தலையுடைய இறைவியோடுகின்ற இறைவரெழுந்தருளியிருக்குந் திருக்கோயிலானது, குரைத்த தெண்திரை கங்கை—ஒலிக்காநின்ற தெள்ளிய அலையை யுடைய கங்கையானது, மங்கையர்துணைகொங்கை மான்மதம் சேற்றை கரைத்து—தன்னிடத்து மூழ்கிய பெண்களினிரண்டுகொங்கைகளிலுந் தீற்றுங் கஸ்தூரியின் குழம்பைகரைத்தோடி, இருங்கடல் கருங்கடல் ஆக செய்யும் காசிமாநகர்—பெரியகடலைக்கரியகடலாகச்செய்யுங் காசியென்னும் பெரியநகரமாம்

நிகழ்காலத்தை யிறந்தகாலமாகக் குரைத்தவென்றது தெளிவுபற்றிவந்த காலவழுவமைதி (எஎ)

[கட்டளைக்கலிப்பா]

காமமிக்க கழிபடர்கிளவி.

மானமொன்றுநிறையொன்றுநாணொன்று—மதியமொன்றுகுயிலொன்று தீங்குழற், கானமொன்றுகவர்ந்துணுமாமதன்—கணைக்கிலக்கென்னுயிரொன்றுமேகொலாம், வானமொன்றுவடிவண்டகோளமே—மவுலிபாதலமேழ்தாண்மலையெட்டும், நானமொன்றுபுயமுச்சுடருமே—நயனமாப்பொலியுமகிலேசனே.

இ - ள். வானம்ஒன்று வடிவு — ஆகாயமே யொருதிருமேனியாகவும், அண்டகோளம் ஏமவுலி—அண்டகோளமே திருமுடியாகவும், பாதலம் ஏழ் ஏதாள்—அதலமுதலிய பாதாளங்களேழுமே திருவடியாகவும், எட்டுமலைஉம் ஏகானம் ஒன்றுபுயம்—அட்டகுலபருவதங்களு மிருகமதமபொருந்திய புயங்களாகவும், முச்சுடர்உம் ஏநயனம ஆகபொலியும் அகிலேசனே—சோமசூரியாக்கினியென்னு முச்சுடர்களுந்திருக்கண்களாகவுங்கொண்டு விளங்கும்விச்

சுவகாதரோ, மதியமொன்றுமானம்ஒன்று — ஒருசந்திரனால் மானமொன்றையும், குயில்ஒன்றுகிறைஒன்று—குயிலோசையால் மனநிலையொன்றையும், இங்குழலகானம்ஒன்றுநாணஒன்று — இனியவேய்ங்குழலின்கானத்தாலுயிரொன்றையும், கவர்ந்துஉண்ணும மாமதன்கணைக்கு—கொள்ளைகொண்டுண்ணும் பெருமைவாய்ந்த மன்மதனது பாணத்துக்கு என்உயிர் ஒன்றுமே இலக்கு கொல்ஆம்—எனதுயிரொன்றே குறியா (உரைதருளாய்என்றபடி)

உம்மைவிரும்பிய பெண்கள் திருக்கயாமுறைருந்திதாளுமென்பாளிவ்வாறாகவும், தேவரீரொருகுமாயுளளீர் அரியாதெதான்றில்லையென்பாள்வானமொன்றுவடிவு எடுங்கூறினாள். இடைபெயரும் பெயருமாகவந்தமுறை நிரனிறைப்பொருள்கோள் வாய்எழுஇவாறனி றுநியில்பிரிநிலை யேகாரங்கள் தொகுத்தல் "வேதண்டமேபுயங்கள் வில்லேணே திருமனி— மூதணடகூடமே மோலியா—கோதண்ட மாமேருவுமாப் பொர்நின்றுடப்—பற்றுமோசிறறம்பலம்" என நூலாசிரியர் திருவாக்காலுமுணர்க (எஅ)

நிரைமனத்தைக் கறபின்பறி திப்பக

[illegible]

அகிலாண்டநாயகனே அண்டர்க்கேசா
முகிலாண்டசோலைஅவிமுத்தநகர்வாழ்வா
சின்னவிடைபாகாதிருநயனம்செம்கமல
அன்னம்டைபபாகாவருவா

இ - ள் அகிலாண்டமாநாயக அண்டஆனஅசிலேசா — எல்லாவண்டங்களுந் தாளுகிஅவறறிறகு அபபாலாயுமநின்றவிசுவேசனே, முகில்ஆண்டசோலைஅவிமுத்தா—மேகங்கள் தழுவுஞ்சோலைசூழ்ந்தகாசிநகரையுடையோய், நகில்ஆண்டசின்னஇடைபாகா—தனங்களாலாளப்பட்டசிறியஇடையையுடையவுமாதேவியாரையிடப்பாகத்திலுடையவனே, திருநயனம்செம்கமலம் அன்னவிடைபாகா— அழகியகண்கள் செந்தாமரையையொத்த திருமாலாகிய இடபவூர்தியை நடத்துகின்றவனே, அருள் கருணைசெய்யாய

பாகன்நட ததுவோன். எச்சுவருபியம் சுசுவாதிகனுமாயுள்ளவனென்பார் அகிலாண்டமாயகனடயான என்றார் (எக)

[அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்]

தலைவிமருத்தலைவி அரியாமைகூறல்.

அருகுமதன்குழைதாக்கலைமதெறித்தமுகிழ்தறுமணமெடுப்பூவண்டரற்றுமோசை
பெருகுசிறுநாணெலிமுயனறறிமுந்த பெதுமியபேதைக்கென்ளும்
உருகுபசும்பொன்னசும்புதசும்புவிசும்பிரவியெனவுடைந்துகஞ்சம்
முருகுயிர்க்கும்பொலங்குடுமிவிமானத்திற்பொலிந்தவவிமுத்தனுரோ.

இ - ள். உருகுபசும்பொன் அசும்புதசும்பு— உருகாநின்றபசிய பொன்னின் பொசிவினையுடையகலசத்தை, விசும்புஇரவிஎன்ன கஞ்சம்உடைந்து முருகுஉயிர்க்கும் பொலங்குடுமி விமானத்தில்பொலிந்த அவிமுத்தனுரோ— ஆகாயத்திற்றோன்றிய சூரியனென்று தாமரைகள்மலர்ந்து தேனைக்கக்கும் பொன்னாலமைந்த சிகரத்தையுடைய விமானத்திலெழுந்தருளிய விசுவேச

ரோ, அருகுமதன் குழைத்தகழை தெறித்தமுத்து எறுண்டெழுவண்டு அரற்றும்ஓசை— பக்கத்தில்நின்று மன்மதன்வளைத்த கரும்பினின்றுந்தெறித்த முத்துகளால் மோதப்பட்டுமேலெழுந்த வண்டுகளொலிக்கும் ஓசையை, பெருகு சிறுநாண் ஒலிஎன்று அறிவுஅழிந்து பேதுறும் இப்பேதைக்கு என்ஆம் — அவன்செய்த பெருகியசிறிய குணத்தொனியென்று அறிவுகெட்டுமயங்குமிப் பேதைப்பருவமுடைய இப்பெண்ணிற்கு நீகூறுவதுயாதாய் முடியும் (பயன்படாதென்றபடி)

குழைத்தஇறந்தகாலப்பெயரெச்சம் குழைபகுதி. தசும்பினையிரவி யென்றுகருதியது மயக்கவணி. (௮௰)

[கட்டளைக்கலித்துறை]

முத்திக்குவேட்டவர்மோட்டு ற்பாரமுடைத்தலையோ
டத்திக்குஞ்சாம்பற்குமோம்பினராலிவையன்றியப்பால்
சித்திப்பதுமற்றிலைபோலுங்காசிச்சிவபெருமான்
பத்திக்குக்கேவலமேபலமாசப்பலிப்பதுவே.

இ - ள். முத்திக்கு வேட்டவர்மோடு உடல்பாரம்—மோட்சத்தைவிரும்பிப் பத்திசெய்வோர்கள் பெரியசரீரச்சுமையை, முடைதலைஓடு அத்திக்கும்சாம்பற்கும் ஓம்பினர் — முடைநாற்றத்தையுடைய தலையோட்டிற்கும் எலும்பினுக்குஞ் சாம்பலுக்குமே பாதுகாத்தனர், இவைஅன்றி அப்பால்சித்திப்பது வேறுஇல்லைபோலும்—இவையல்லாமலப்பாற்கைகூடுவது வேறொன்றுமில்லைபோலும் (ஆதலால்) காசிசிவபெருமான் பத்திக்கு கேவலம் எபலம் ஆகபலித்தது— காசியிலெழுந்தருளிய சிவபெருமானிடத்துவைத்த நேயத்துக்கு இந்தக்கேவலகாரியமே யவர்களுக்குப் பயனாகக்கைகூடியது.

மோட்சத்தைவிரும்பினவர்கள் சாரூப்பிய பதமுத்தியைப்பெறுதலால் முடைத்தலையோடத்திக்குஞ் சாம்பற்குமோம்பினர்என்றார், கேவலம் சிவசாரூப்பியமுத்தி. சிறுமை, இதுபழிப்பதுபோலப் புகழ்த்திறம் புனைந்துகூறுதலால் இலேசவணி. இதனைவியாஜஸ்துதியலங்காரமெனவுங்கூறுவர்: பிரிநிலையேகாரங்கள் தொகுத்தல். (௮௧)

[கலிநிலைத்துறை]

தலைவியினது ஆற்றாமைகூறிவரைவுகடாதல்.

பல்வேறுருவாய்நின்றருள்காசிப்பதியுள்ளீர்
வில்வேறில்லைபூவலதம்பும்வேறில்லை
அல்வேறல்லாப்பல்குழலாளையலைக்கின்றான்
சொல்வேறென்னேபாருமனங்கன்றொழிறானே.

இ - ள். பல்வேறு உருஆய்நின்று அருள்காசி பதிஉள்ளீர்— பலவகைப்பட்ட வெவ்வேறுவடிவாய்நின்றருளிய காசியென்னுந் திருப்பதியிலுள்ளீர், வில் ஓ வேறுஇல்லை—வில்லோகரும்பன்றிவேறில்லை, அம்புஉம்ஓ பூஅல்லது வேறுஇல்லை—அம்புமோமலரன்றிவேறில்லை, அல்வேறு அல்லாதபல்குழலாளை அலைக்கின்றான்—இருளேயன்றி வேறல்லாத பலவகை முடிப்புள்ளகூந்தலையுடைய என்தலைவியை வருத்துகின்றான், சொல்வேறுஎன்—யான் சொ

லவத்துமே யென்ன இரந்தது, அனந்த [illegible] சொரூ [illegible] ருப [illegible] யொழிவே
ரோபார்த்தருளும

பிரிநிலைஒகாரங்கள் தொகுத்தல் ஐவகைமுடி புமுடி [illegible] சாணை ,சுரு
ள, குழல, பனிச்சை முடி உச்சியிலயிரை முடிப்பது, கொண்டை [illegible] பக்க
முடித்தல, சுருளபின்னே செருகல [illegible] நட்டமுடித்தல, பனிச்சை பின
னிவிடுதல. அனங்கன் அன் அங்கம் [illegible] சரீர நிலைத்தவன் என
பபொருள்கொள்க பலகு [illegible] ஞும் [illegible] பெண்களபலரை ப
மெனபபொருள்கொள்ள வேண்டும் அன [illegible] கொள்க (அ)

கட [illegible] தினை

கா யென்ன வாமுளே [illegible] முன
யானென் [illegible] கன்
(ே)வென்றுவிட்டொழிந் [illegible]
தேயென் றடைந்கவாக [illegible]

இ-ள [illegible] யானென்றவா [illegible] பாப
வாதிகளமுனனோ மறைந்தோ [illegible] சென்றி
டும காசிபிரான— காபோகத்தை [illegible] முனனே நானென்று
அடைந்தருளும காசியிலெழுந்தருளி [illegible]
ஊன்என்றுவிட்டொழிந்தாகளிப [illegible] சரீ [illegible] எவ்வு [illegible]
ந்ததென்று அதனை வெறுத்துக் [illegible] து, உடலோடு [illegible]
பத்தேன் என்று அடைந்கவாக்கு [illegible] செவிட
டாதபேரினபத தேனென்று [illegible] கிடை பது
வொழி பவிடமே (வேறு [illegible])

சிவபிரானே சரீரமென [illegible] அந்
னைகளைவிட் [illegible] யடைந் [illegible]
விட்டு அசசரீரத்தைக் கெவிட [illegible] அதனை விரும்பு
வோர்க்குப பினபுசித்திப [illegible] பொருள
கொள்ளுதலுமொன்று [illegible] சிவபோக [illegible]
லால தனனை யிபுந்தவா [illegible] காசி பிரான் என்றா
உவட்டாத [illegible] பிரானைபடைந்த
[illegible] சிவசாருபியம் [illegible] கிடைப்பத சிவடம் என
[illegible] பேரினபத்தேனை யடை [illegible] அது [illegible] கை புத்த
[illegible] (அ)

[illegible]
[illegible] குறையபபித [illegible]

[illegible] கொடுத்தேயமுதுண்டை [illegible]
பர [illegible] மமலாபபஞசணையேவிவள— [illegible] முந்துணை [illegible]
நாயிடங்கொள [illegible] ஒருவனமுகங்கா— [illegible] சமுத்திரக்தைவிட
டாவிடங்கெ [illegible] அடங்கெய கிமாநதக்க தகவே

இ-ள் [illegible] இடப்பக்கொண்டு முக்கண் நான்கினை உம் நடிக்கும் தந்திரத்தைவிட்ட—பிரபஞ்சத்தின் விஷ்ணு யிடமாகக்கொண்டு அவனது முகத்திலும் நான்குகைகளிலும் [illegible] செய்யும் வேதமாகிய குதிரையைவிட்டு, ஆ இடம் கொண்டு அருளாகாசவீதிக்கு ஆடல்செய்கிடும் ஆநந்தம் கூத்தரோ—இட பவுரியைக்கொண்டருள் நிறைந்தகாசியின் திருவீதியில் ஆடல்செய்தருளும் ஆநந்தத்திருக்கூத்துடையவிறைவா, [illegible] கொடுத்தது அமுது உண்ட அ [illegible] ஒழிந்து திரிகின்றநீர்—கொடிய விஷத்தைப் [illegible] கொடுத்து அமுதினைத்தாமுண்ட [illegible] படாமல் [illegible] தேவரீர், பாவி [illegible] மேல், இவன்பால் [illegible] அமுது உண் [illegible] பூதம் [illegible]—[illegible] யினது பவளம் போன்றவாயிலுள்ள [illegible] (நஞ்சுண்டமைக்கு) [illegible] (ஞானபோதம் [illegible])

[illegible] நடிக்கும் [illegible] கக்ஷெனப்பா [illegible] [illegible] விடங்கொ [illegible] பழுது [illegible] தேவரும் [illegible] அமுதுகரவிப்ப [illegible] நீ புலப்ப [illegible] பழுது [illegible] வெண்ணுங் க [illegible] பஞ்சம் [illegible] சமை [illegible] பஞ்ச ஆணையெனப்பிரித்து [illegible] இ வடபஞ்சு செம்பஞ்சு, வெண்பஞ்சு, மயிர், அன்னத்தூவி இவை [illegible] கொள்ளலு மொன்று (௫௬)

[பேரின்பவண்ணம்]

ஆநந்தவல்லிடங்கொண்ட [illegible]
ஆநந்தக்கூத்தருட்கடலே ஆநந்தம்
கொள்ளத்தினைத்தாடுங்கூட [illegible]
வெள்ள [illegible]

இ-ள் ஆநந்தவல்லியுடன் (அடியவர்களுக்கு) பேரின்பத்தைக்கொடுக்கும் பூங்கொடிபோன்ற உமாதேவியாரோடு ஆநந்தகானகத்து — காசியாகிய ஆநந்தகானத்தில் ஆநந்தக்கூத்தாடும் அருட்கடலே - ஞானநடனஞ்செய்த ருளுங்கருணைக்கடலில், ஆநந்தம்கொள்ளத்தினைத்து [illegible] (உலகோர்) பேரின்ப மீதூர இடையறாது மூழ்குங்கா [illegible] — [illegible] கூடாதாயில், இப்பிறவிவெள்ளத்து இளைத்து [illegible] பிறவிக்கடலில் மொத்துண்டு இளைத்து மூழ்காநிற்பீர்

கானம் என்பது [illegible] ஆநந்தகானகம் இவ்வுமொழி வடசொல்லாதலால் வருமொழிமுதல் வல்லெழுத்திரட்டிப்பாயிற்று "இடையுரிவடசொலின்" என்றசூத்திரத்தால் ஆகும் வழக்கில்வந்த முன்னிலைப்பன்மை யேவல்வினைமுற்று செய்புளில் ஆமின் எனவரும் (௫௭)

கலி [illegible]

[illegible]

வீரமெனபது [illegible]
கோரமெனபது [illegible]
ஈரமெனபது [illegible]
வாரமென் [illegible]

இ - ள [illegible] ரமெ [illegible] கையை [illegible] பிலவாழு மெனகிற [illegible] மை [illegible] வீரமென [illegible] சாலலபபடுவது [illegible] குணமாயுள ளது, இவாசகுூ [illegible] தூத்தறும அ [illegible] கோரமென்ன துவகா [illegible] என்பதை [illegible] பழ)

தலை [illegible] மை [illegible] யுரிபுலகாறும [illegible] வீரங [illegible] குணமெனறுள [illegible]

[illegible]

[illegible]

முததுநிரைத [illegible]
பததுநிரைத [illegible] கிலேபோலும
ஒததுநிரை [illegible]
கொததுநிரை [illegible]

இ - ள [illegible] துவரிசையாகவுள்ள [illegible] றுபட்ட பல [illegible] சொததுநிரைதத [illegible] யாகவுடைய [illegible] ரைதத குறுநகையீர் ஒருவா [illegible] சிறியபறகளைபுடைய [illegible] கழிகைபபதும [illegible] ன்தனது [illegible] இனி தொடுகில் பாவைக்கு [illegible] இனித்தொடுபபாறுது லபாவைபோன [illegible] மென்று சென்று [illegible]

பாவை [illegible] குறுநகையீர் ஒரு வா கூட்டி [illegible] டா [illegible] மூள்ளி [illegible]

னைத்தழுவி நிற்றலால் "ஒருமொழியொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே" என்றவுபலக்கணம். (அஎ)

[கட்டளைக்கலித்துறை]

கூற்றடிக்கஞ்சி முறையோவெனக்குலநான்மறையும்
போற்றடிக்கஞ்சம்புகலடைந்தேமுனைப்போலவைத்தால்
சேற்றடிக்கஞ்சவயற்காசிநாதசெருப்படிக்கும்
மாற்றடிக்குந்தொண்டர்வில்லடிக்கும்புகன்மற்றிலையே.

இ - ள். சேறு அடி கஞ்சம் வயல் காசிநாத—சேற்றினடியில் தாமரைகள்மலரும் வயல் சூழ்ந்த காசியிலெழுந்தருளிய விறைவரே, கூற்று அடிக்கு அஞ்சி முறையோ என்ன—இயமனடிக்கு மடிக்கஞ்சி முறையோவென்று, குலநான்மறையும் போற்று அடி கஞ்சம் புகல் அடைந்தேம்—ஒருகூட்டமாகியநான்குவேதங்களுந் துதிக்கு முமது திருவடித்தாமரையைச் சரணடைந்தோம், உன்னைபோல வைத்தால்—உம்மைபோல எம்மையும் தேவரீர்வைத்தால், தொண்டர் செருப்புஅடிக்கும் மாறு அடிக்கும் வில்அடிக்கும் புகல்மற்றுஇல்லை—கண்ணப்பநாயனார்தொடுத்த செருப்படிக்கும் பாண்டியனடித்த பிரம்படிக்கும் அருச்சுனனடித்தவிற் கழுந்தினடிக்குஞ்சரணாக வேண்டுமேயன்றி வேறில்லை.

உம்மைப்போல வைத்தால் என்றது சிவசாருப்பியத்தை. செருப்படியென்றது செருப்புத் தொடுத்த கால். அடிநோக்கிக் கவர்பொருள்படச் செருப்படியென்றார். இயம னொருவனடிக்கும் அடிக்கஞ்சித் தேவரீரைச் சரணடைந்தேம் சரணடைந்தவெமக்குக் கண்ணப்பநாயனார்முதலிய மூவர்களடிவருமேயல்லாமல் வேறுபயனில்லையென்பதுகருத்து. இதுவும்பழிப்பதுபோலப் புகழ்திறம் புனைந்துகூறுதலால் வசவணி. கண்ணப்பநாயனார் முறுகிய அன்பினையுணர்தற்குச் சிவபெருமானார் ஒருதிருக்கண்ணில் நீர்வரக்காட்டினார். அதுமருந்துவகையாலொழியாமல் தமதுகண்ணிடந்து வைக்கமாறியது, மற்றொருதிருக்கண்ணிலும் நீர்வரக்காட்டியருள முன்னையது கண்டவராதலால் மற்றொருகண்ணையுமிடந்துவைக்கத் தமதுசெருப்படியை யத்திருக்கண்ணிலூன்றிக் கண்ணிடந்தப்பினாராதலால் செருப்படிக்குமெனவும் வந்திக்களந்துவிட்ட கரையைக் கூலியாளாகவந்தநாம் அடைக்காமலிருத்தலைப்பாண்டியனறிந்து பிரம்பாலடித்தமையால்மாற்றடிக்குமெனறுங்கூறினார்.

[கட்டளைக்கலிப்பா]

இல்லையென்பதில்லையாமருங்கிலே—எவ்வறங்களுமுண்டோர்மருங்கிலே
கொல்லுகின்றதெழுதருங்கூற்றமே—கூறுமாற்றமெழுதருங்கூற்றமே [மே
வில்லுமேற்றிடுநாணும்பொன்றுகமே— விடுகணைக்குண்டு நாணும்பொன்றுக
மல்லன்மார்பின்மணி முத்தமென்பதே—வாசமையர்க்கவிமுத்தமென்பதே

இ - ள். ஐயர்சகு—இறைவர்க்கு, இல்லைஇல்லைஎன்பது ஓர்மருங்குஇலே—இல்லைஇல்லையென்பதை யாவரையுமுடையுடைய இறைவியாராலே, எவ்வறங்களும் ஓர்மருங்கில்உண்டு—முப்பத்திரண்டு தருமங்களு மொருபாகத்திலேயுண்டு, கொல்லுகின்றது எழுதரும்கூற்றமே—கொல்லுதறொழில்மா

ரக்கண்டேயருயிர்கவர எழுந்தஇயமனையே, கூற்றம்மாறமவ ழசருமகூற்றம் ஏ—அவர்கூறியருளுந் திருவார்த்தையெழுதற்கரியவேத . ம, வில்உம்பொன் னாகம்ஏ—வில்லும்மேருமலையே, ஏற்றிடும்நாண்உம் பொன்நாகம்ஏ—ஏற்றும் நாணும் அழகியஆதிசேடனே, விடுசெணைகுநாணும பொன் ஆகம் உண்டு—ஏய்ச்ச திருமாலாகிய அம்புக்கு நாணங்கூறிய லக்குமிவசிக்கு மார்பமுண்டு, மல் லமாபுஇல மணிமுத்தம் என்பது ஏ -வளமையையுடைய மார்பிலணியுமு த்து வடமெனும்பட, வாசம் அவிமுத்தம் என்பது ஏ—வாசஞ்செய்யுமிடம்கா சியென்பதே.

இடையிலலையென்று பெண்களுக்குக் கூறுவ வழக்காதலால்இல்லையெ ன்பதிலை யோமருங்கிலே யென்றார் ஓமருங்கு வினைதொகைநிலைக் கள த்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகைநிலைத்தொடர் இல்ஏ தப்பொருளில்வந்த ஏந்தனுருபு, செய்யுளாதலால் ஏப்பது மாறிவந்தது. இறைவிழுப்பத்திர மாந்தாமமும் ஆன்பசோடிகள்பொருட்டுவாராதாலால் எவ்வாறங்களுமுண் டோர் மருங்கிலேயென்றார். (அகூ)

கலிப்புருகம.

எனபணிக்கும்பணியெ ற்றிராதபா
தென்பணிகரும்பணி நமருமேர்சென்று
என்பணிக்கும்பணியாயிருக்கப்பா
என்பணிக்குமின்பாயகிலேசர்கசே

இ - ள். பணிக்குஉம் இன்பு தூம அரிலேசாககு—சப்பபாபரணத்திறகு மகிழகூறும்விசுவநாதருககு, என்பு அணிக்குஉம் பணி ஆயிருந்ததுமொன்— (அச்சர்ப்பாபரணம்) எலும்பாகிய ஆபரணத்திற்கு மோராபரணமாயிருந்ததை பாராயாது, என்பணிக்கு உம்பணிஎன்பு ஆரந்போது— அடியேன்பணிவி டைக்கும் அருளாயென்று நான்குறையிராதகாலத்தில, என—யாது, பணி மேக்கு திக்குபணிக்கும் என்றார—(யாவரும்) வணங்கும்உயர்ந்த இடமாகிய சாரூப்பியத்தையருள்வோமென்றருளினார்.

பணிதல்அருள்செய்தல் பணியென்பதில்முன்னது பணிக்கப்படுவது என்னும்பொருள்மேலநிற்றலால் செயப்படுபொருளுணர்த்தும் இகரவிகுதி யொடுபுணர்ந்து குன்றியதொழிற்பெயா பின்னது ஆய்விகுதி புணர்ந்துகுன் றிய முன்னிலையேவலொருமைவினைமுற்று திக்குஇடம் மேக்குஉயர்ச்சி சாரூப்பியத்தை யருளுவாராயில் எலும்பாபரணமுஞ் சாப்பாபரணமும் வாய் க்குமேயென்பார் என்பணிக்கும பணியாயிருந்ததோவொன்என்றார். ஓவொன் எதிர்மறைத் தன்மையொருமை வினைமுற்றெச்சம். (௯௦)

[நேரிசைவெண்பா]

கேயூரமுரககிளாதோளகிலேசா
மாயூரமூருமொருமைகதற்குத்—தீயூரும்
அவ்வேலையீந்தாரடித்தொழும்புசெய்தொழுகும்
இவ்வேலையீந்தாரெமக்கு.

இ - ள் கேயூரம்உரம—வாகுவலயமாகச் சர்ப்பத்தை, கிளாதோள்

அகிலேசர்—விளங்குந்தோலையுடைய பசுபதநாதர், மாயூரம ஊரும் ஒருமைந் தற்கு—மயிலூர்தியை நடத்தும் ஒரு புத்திரராகிய இளையபிள்ளையார்க்கு, இவ்வூ ரும் அவ்வேலாந்தர — ஏப்பார்க்கு அந்தவேம்பண்டையைத் தந்தருளினார், அடி தொழும்புசெய்து ஒழுகும் இவ்வேலை எமக்குநந்தார்—தமது திருவடிக்குத் தொ ண்டுசெய்து நடக்குமிந்தவேலையை யெமக்குந்தந்தருளினார்

அடித்தொழும்பு என்றதற்குச் சிறுதொண்டு எனப்பொருள்கொள்ளுத லுமொன்று ... என்றகுறிப்பால பாம்பு எனப்பொருள்கொண்டாம். (கூக)

[அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்]

தலைவன் சிறைப்புறமாகப்பாங்கி கூறல்.

குருகைவிடுத்தாளென்குருகேகூறாய்சுகத்தைவிடுத்தாளென்
றருகுவளர்பஞ்சரமேசென்றறையாய்நிறைநீர்தெரிந்துபால்
பருகுமனமேயனம்விடுத்தபடி சென்றுரையாயடிவருளத்
தருகுபசும்பொன்மதிற்காசியுடையார்வரித்தோலுடையார்க்கே.

இ - ள். படிவாழுளத்த— ...த்தையும், உருகுபசும்பொன் மதில்காசிஉடையார் வரித்தோலுடையார்க்கு— உருகாநின்ற பசியபொன்னா லமைந்த மதில்சூழ்ந்த காசிப்பதியையுடையவரும் வரியமைந்த புலித்தோ லையாடையாகவுடையவருமாகிய விசுவநாதருக்கு, குருகே குருகைவிடுத்தாள் என் னு கூறாய்—நாரையே வளையலைவிடுத்தாளென்று சொல்லாய், அருகுவளரும்சுக மே சென்று சுகத்தைவிடுத்தாளென்று அறையாய— பக்கத்திற் பஞ்சரத்தில் வளரும் கிளியே நீபோய்என் தலைவி சுகத்தை விடுத்தனளென்றுகூறாய், நிறை நீர்தெரிந்துபால் பருகும் அன்னமே அனம்விடுத்தபடி சென்றுஉரையாய—க லந்துநிறைந்த நீரைப்பிரித்துப் பாலைப்பருகும் அன்னமே உண்டியைவிடுத்த வகையைச் சென்றுகூறாய் (கூஉ)

[இதுவுமது

உடுத்தகலையுமேகலையுமொழுகும்பணியும்விரும்பணியும்
தொடுத்தவளையுங்கைவளையுந்துறந்தாளாவிதுறந்தாலும்
அடுத்ததுமதுபரந்தாமமதனாலிதழ்ப்பரந்தாமம்
விடுத்துவிடுவாளலளெனப்போய்விளம்பீர்காசிவேதியர்க்கே.

இ - ள். உடுத்தகலை உம் மேகலை உம் ஒழுகும்பணி உம் விரும்பு அணி உம்—உடுத்த ஆடையையும் மேகலாபரணத்தையும் நடக்குந்தொழிலையும் வி ரும்பும் ஆபரணத்தையும், தொடுத்தவளை உம் கைவளையும் துறந்தாள்—தொ டுத்தகங்கணத்தையும் கைவளையலையுமவிட்டனன் தலைவி, ஆவி துறந்தாலும் உமதுபரந்தாமம் அடுத்தது—பிராணனைக் கைவிட்டாலும் உமதுசாரூப்பியம் வரும், அதனால் இதழ்ப்பரந்தாமம் விடுத்துவிடுவாள் அல்லள் எனப்போய் காசிவேதியர்க்கு விளம்பீர்—அதனால் மேலாகிய கொன்றைமாலையை விட்டு விடுவாளல்லளென்று நீங்கள்சென்று காசிப்பதியிலெழுந்தருளிய அந்தணர்க் குச்சொல்லுவீர்

துறந்தாலும் எனபதன் உம்மை ஐயப்பொருட்டு துணிவுபற்றி யெதிர் காலத்தாற்கூறாது அடுத்ததென இறந்தகாலத்தாற்கூறியது காலவழுவமைதி

விளம்பி என்றது நான்முதலியவைகளைக் கூறாக்கி அயன் முதலிய தேவர்களுக்கு அந்தணராதலால் வேதியர் என்றார். (௯௩)

[நேரிசைவெண்பா]

வேதத்துரகா விரகா கிலேசா
பாதத்துரகப் பரிபுரத்தா — நாதரிவர்
சேவடிக்கண்டார் திரம்பிழைத்துத் தென்புலத்தார்
கோவடி கண்டாரோ குலைந்து

இ - ள் வேதத்துரகா — வேதங்களைக் குதிரையாகவுடையவரும், விரகா — பேரறிவுடையவரும், அகிலேசா — விசுவேசரும், பாதத்து உரகப் பரிபுரத்தா — திருவடியில் பாம்பாகிய சிலம்பினையுடையவரும், நாதர் இவர் — இறைவருமாகிய இவரது, சேவடிக்கண்டார் — செவ்விய திருவடி நீழலைப் புகலிடமாகவுடையவரோ, திரம்பிழைத்துக் குலைந்து தென்புலத்தார் கோ அடி கண்டாரே — தமது வலிமை தப்பிநடுங்கித் தென்புலத்தார்க்கு அரசனாகிய இயமனடிக்கும் அடியைக் கண்டவரோயாவர்.

சாவக்கிய வெண்பா விரகா என்றார். (௯௪)

[கட்டளைக்கலித்துறை.]

தலைவன் சிறைப்புறமாகப் பாங்கியிடம் போன்றுகூறல

குலைவளைக்கும் பழுக்காய் முழுத்தாறு கொழுங்கமுகின்
தலைவளைக்கும் பொழிற்காசிப்பிரான் றடங்கோட்டுப் பைம்பொன்
மலைவளைக்கும் புயத்தாண்மையென்னாந் தெவ்வளைந்து கழைச்
சிலைவளைத்துத் தன்படைவீடமர்க்களஞ் செய்திடினே.

இ - ள் தெவ்வளைந்து கழைச்சிலைவளைத்துத் தன்படைவீடு அமர்க்களம் செய்திடின் — பகைவனாகிய மன்மதன் சூழ்ந்து கரும்புவில்லை வளைத்து இறைவன்படைவீடாகிய காசியைப் போர்க்களமாகச்செய்தால், குலைவளைக்கும் பழுக்காய் முழுத்தாறுகொழுங்கமுகின் தலைவளைக்கும் பொழில் காசிப்பிரான் — குலைதள்ளிய பழுக்காய் நிறைந்த முழுத்தாறுகள்கொழுவிய கமுகினது தலை வளையச்செய்யும் காசியிலெழுந்தருளிய இறைவரது, தடங்கோடு பைம்பொன் மலைவளைக்கும் புயத்து ஆண்மை என் ஆம் — பெரிய சிகரத்தையுடைய பசிய பொன்மலையை வில்லாகவளைக்கும்புயத்தினது ஆண்மை யென்னபயன்படும்.
தெவ் பணைப்பாகுபெயராய்ப் பகைவர்மேல்நின்றது. (௯௫)

[சந்தத் தாழிசை]

வளையல் கடாதல்

இடமருங்கினின் மருங்கிலாதவள் குடியிருக்கவு முடியிலே
நிலவொருத்தியை யிருத்திவைத்து மதிமோகமோகினி ரூபமாய்
நடமிடுங்கிவள் மேலும்வைத்துள நயந்தொரா பிள்ளையயந்தனீர்
நங்குலத்திருவை மருவினின்று பிறாநாவளைக்கவிட மாகுமோ
குடமுடைந்து தெனவானின் மங்கணமடி மடைதிறந்து பொழிபாலொடுங்
கொழுமடற்பொதியவிழ்ந்து கைதைசொரி சோறுமிட்டணி கிளைக்கையால்

கடல்வயிற் றினைநிரப்புகின்றசுரகங்கைகுண்டகழியா நெடுங்
ககனநீள்குடுமிமதில்களேழுடையகாசிமேவுமங்கிலேசரோ.

இ - ள். ஆன் இனங்கள் குடம் உடைந்தது என்னமடி மடைதிறந்து பொழி பாலொடு உம்—பசுவின்கூட்டங்கள் குடமுடைந்ததுபோலமடியாகிய மடையைத்திறந்துசொரியும்பாலோடும், கைதைசொழுமடல் பொதி அவிழ்ந்துசொரிசோறும் அணிதிரைகையால்இட்டு—தாழையினது கொழுவியமடலாகியபொதிவாய்விரிந்துகொட்டுஞ் சோற்றையும் தனது அழகிய அலையாகியகையால்படைத்து, கடல்வயிற்றினை நிரப்புகின்ற சுரகங்கைகுண்டு அகழியாக—சமுத்திரத்தின்வயிற்றினை நிரப்பாநின்ற தெய்வகங்கையேயாழ்ந்த வகழியாக, நெடுங்ககனநீள்குடுமிமதில்கள் ஏழுடையகாசிமேவும்அங்கிலேசரோ—நெடிய விண்ணுலகுமட்டுநீண்ட சிகரத்தைவாய்ந்த ஏழுமதில்களையுடைய காசியிலெழுந்தருளியவிசுவேசரோ, மருங்குஇல்லாதவள் இடமருங்குஇன்இல் குடி இருக்க உம்—இடையில்லாத இறைவியார் இடப்பாகத்திற் பிரியாதுகுடியிருக்கவும், முடிஇல் இவள்வேறுஒருத்தியை இருத்திவைத்ததுஉம்—சடாமுடியில் இவ்விறைவியாரையன்றிக கங்காதேவியாகிய வேறொருபெண்ணைநிலையாகவைத்தும், அதிமோகம் மோகினிரூபம் ஆய் இங்குஉடம் இடும் இவள்மேலும உளம் வைத்துநயந்து ஓர்பிள்ளை பயந்தநீர் — அதிக மோகத்தோடு மோகினிரூபம் ஆய்நடிக்கு மித்திருமாலாகிய பெண்மேலும் மனம்வைத்துவிரும்பி யையனென்னு மொருபிள்ளையைப்பெற்றநீர், நமகுலம் திருவைமருவின் இன்று பிறர் நாவளைக்க இடம் ஆகுமோ—நமது குலத்திற்றோன்றிய இலக்குமியையொத்த என்தலைவியை வரைந்தாலிப்போது அயலார்பழிதூற்ற இடமாகுமா ஆகாது என்றபடி.)

சிவபிரானுனுறையால மோகினிவடிவங்கொண்டு பின்சென்ற திருமால்தேவதாருவநமுனிவா மாதிலையைக கெடுத்து வந்ததிருமால் அப்பெருமானார் பிட்சாடண திருவுருவைக்கண்டு ஐயனாரைப்பெற்றமையால் நயந்தொர்பிள்ளை பயந்தநீர் என்றார். அடங்காக் காமமுடையாயென்பாள் இவவாறுகூறினாள்.()

மடக்கு, பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

இரங்கல்

சரியோடொழுகுமகரவளையே—சரக்கோடொழுகுங்கரவளையே
தையற்கனயேதீவிடமே—தவழுங்கனமேதீவிடமே
சொரிவதடங்காக்கணணீரோ—துளிக்குந்தடங்காக்கண்ணீரோ
தூயரோவதிதனந்தினமே—சூரற்கழுத்தினைந்தினமே
கருகிப்புலர்ந்தநாவாயே—கரைவந்திழியுநாவாயே
கண்களுறங்காகழுநீரோ—கடலேகழியேகழுநீரோ
அரிவையிவளுக்குருகீரோ—அனத்தோடிறங்குங்குருகீரோ
அளியாரிதழிவநத்தாரோ—அருளாநந்தவநத்தாரோ.

இ - ள். சரக்கு ஓடு ஒழுகுமகரவளையே—சரக்கொடு கடலிற்செல்லும படவே, கரம்வளைசரி ஓடு ஒழுகும் — கைவளையானது காற்சரியோடுகழலா

நிற்கும், தவழும்கனம் ஏ தீவு இடம் ஏ—தவழாநின்றமேகமே தீவுகளே, தை யற்கு அன்னம் தீவிடம் ஏ—என்தலைவிக்கு உண்டிகொடியநஞ்சே, தடகாது ளிக்கும் கள் நீர் ஏ—பெரிய இளஞ்சோலை துளிக்கும்மதுவே, கண்சொரிவது அடங்காதநீரோ—கண்கள்சொரிவதுஅடங்காதநீர்ப்பெருக்கையே, சூரல்கழுத் தின்நந்துஇனம்ஏ—பிரம்புபோலத்திரண்டகழுத்தினையுடையசங்குகளே, நம் தினம் துயர்வதிதலே—நமதுநாளெல்லாந் துன்பத்தோடிருத்தலே, கரைவந் து இழியும் நாவாய் ஏ—துறையில்வந்திறங்குமரக்கலங்களே, நாவாய்கருகி புலர்ந்த—நாவும் வாயும் கருகிப்புலர்ந்தன, கடலேகழியேகழுநீர்ஏ—கடலே கழியேகழுநீரே, கண்கள் உறங்காகழுநீர்—கண்கள் தனத்தைக் கழுவுநீரோ டு நித்திரைசெய்யா, அனத்துஒடுஉறங்கும் குருகீரோ—அன்னத்தோடு துயில் கூரும்நாரைகளே, அரிவை இவளுக்கு உருகீர்—என்தலைவியாகிய இவளுக் குமனமுருகுவீர், அருள் ஆநந்தவநத்தார்—கருணையையுடைய காசிப்பதியி லுள்ள இறைவர், இதழிவநம் தார் அளித்தார — கொன்றைமலரானமைந்த அழகிய மாலையைத்தந்தருளார்.

பொருண்மேற் பிரிந்த தலைமகன் வருதலைநோக்கி நெய்தனிலத்திலிருந் து இரங்குதலால் நெய்தனிலத்துள்ள பொருள்களைக் கூறினாள் சரியாவது பொன்னாற்பின்னிய வடம் காற்பெருவிரலின் மோதிரத்தோடும் சிலம்போடு மிடையிற்பூட்டுளது. சரியெனினும் பரியகமெனினுமொக்கும். கரவளைப டவிலொருவகை.

[எழுசீர்க் கழிநெடிலாசிரியச் சந்தவிருத்தம.]

வனத்தினுமொர்பொற்பொதுமுகப்பினுநினைப்பவர்மனத்தினுநடித்தருள் செய்வார், சினக்கயல்விழிக்கடை கருக்கொள்கருணைக்கொடி திளைத்தமருமத் தர்தமதிடமாம், நனைக்கமல நெக்குடைதரக்குடைதுறைச்சுர நதிக்கரையின் முட்டைகொலெனுக், கனத்தபருமுத்தினை யணைத்தனமினத்தொடுகளிக்குமவிமுத்தநகர்கருதீரே.

இ-ள். வனத்தின் உம் ஓர்பொன்பொதுமுகப்பின் உம் நினைப்பவர்மன த்தின் உம்நடித்து அருள்செய்வார்—ஆநந்தவனமாகிய காசியிலும் ஒப்பில்லாத பொன்னம்பலத்திலும்தம்மைநினைக்கும்அடியவரிதயத்திலுமாநந்தநடனஞ்செ ய்பவரும், சினம்கயல்விழிகடை கருணை கருகொள்கொடி திளைத்தமருமத்தர் தமதுஇடம்ஆம்—கோபத்தையுடையகயல்போன்றகடைக்கண்களில்கிருபை யைச்சூற்கொண்ட பூங்கொடிபோன்ற விசாலாட்சியார்இன்பநுகருந்திருமார் பையுடையவருமாகிய இறைவரது இடமாகிய, கமல நனை நெக்குஉடைதரகு டைதுறைசுரந்திகரையில்—தாமரையரும்புகள்நெகிழ வண்டுகள் மூக்காற்கி ளறும்துறையையுடையகங்கைநதியின் கரையில், முட்டைகொல் என்னுகன த்தபருமுத்தினைஅணைத்து அன்னம் இனத்தொடுகளிக்கும் அவிமுத்தநகர் கருதீர்—முட்டையென்றுகனத்த பருத்தமுத்தத்தையணைத்து அன்னமானது தமது இனத்தோடுகளிக்குங்காசித் திருநகரையென்றுஞ் சிந்திப்பீர் (கருதிய துவாய்க்கு மென்றபடி.)

இதுவும் மயசகவணி (கூ௮)

இதுவுமது.

[தலைவன் சிறைப்புறமாகப்பாங்கிகூறல்.]

கருமுகில்வெருப்பவறவிருளுமளகத்திளிவள்கதிர்முலைமுகட்டணையவ ணைமீதே, வருகிலரெனிற்செவியிலொருமொழிசொலச்சமையம் வருகெனவ ழைக்கிலுடன்வருவார்காண், சுரநதிசுருட்டும் விரிதிரைகளொரு முத்திமகடு ணைமுலைதிளைக்கு மவர்மணநாளின், முரசொடுமுழக்கு குடமுழவெனவிரை க்கவளைமுரலுமவிமுத்தநகருடையாரே.

இ - ள் கருமுகில்வெருப்ப அறஇருளும அளகத்தின் இவள் கதிர்மு லைமுகடு அணைய— சூற்கொண்ட மேகம் நாணி வெண்ணிறமடை. ‘மிகவு மிருண்ட கூந்தலையுடைய இத்தலைவியின் விளக்கம் வாய்ந்த முலைச்சிகரத் தைச் சேர, அணைமீது ஏவருகிலா என்னில் செவிஇல் ஒருமொழிசொல்அ சமையம்வருக என்ன அழைக்கில—சயனத்தின் மேலே வாராராயில்ஒருமொ ழியைக்கூறுமச்சமையத்தில் வரக்கடவீரென்று அழைத்தால், சுரநதிசுருட்டும் விரிதிரைகள்— கங்காநதியின் மடங்கிவரும் பரந்த அலைகள், ஒருமுத்திமக ள் துணைமுலை திளைக்குமவா மணநாளில் — ஒருமுத்தியாகிய பெண்ணினது இரண்டுதனங்களினின்பத்தை நுகரும் அடியவா கல்யாணநாளில், முரசஒடு முழக்கு குடம முழவுஎன்ன இரைக்க — முரசத்தோடு ஒலிக்காநின்ற குட முழாவைப்போலஒலிக்க, வளைமுரலும் அவிமுத்தநகர் உடையார்உடன்வரு வார்—சங்குகள் ஒலிக்குங் காசித்திருநகரையுடைய விறைவர்உடனே வரு வார் (போய்த்தோழி கூறுய் என்றபடி)

அடியவர்சாருப்பிய முத்திப்பெண்ணைப் புணரும் கல்யாண நாளிலொலி க்கும்வாச்சியபபோல் அலைகளொலிக்குமெனக்கொள்க. (கூகூ)

[மநரிசையாசிரியப்பா]

உடைதிரைக்கங்கைநெடுநதித்துறையின் — வலமபுரியென்னவாங்கிடம் புரிதிங்கள், வெள்ளிவீழன்னவிரிநிலாப்பரப்பும்—பொன்வீழன்னபுரிசடைக் கடவுள், முடவுப்படததகடவுட்பைம்பூண்—கறங்கெனச்சுழலுஙகால்விசைக் காறறு,தமிழ்தருகுருதிததிரடெறித்தாங்குத் -திசைதொறுந்தெறித்த திரண் மணிக்குலங்கள், வானேறுகடுபபவெரி நிறருககலும் — கையெடுத்தெண்டி சைக்களிறும்வீறிடத்—தெய்வ நாடகஞ்செய்வைதிககூத்தன்—வரைபகப்பா யுமவாநரகுழாத்தொரு—கருமுகமந்தி காய்விசைத்தெழுந்து—பழுக்காய்க்க முகின் விழுக்குலைபறித்துப், படாருறோற்றஞ் சுடரோன்செம்மல்— தசமு கத்தொருவன்றிரண்முடிபிடுங்கி, விசையிறபாய்நதெனவிம்மிதம்விளைக்கும்— தடமலாப்படப்பைத்தண்டமிழ்க்காசி, கடிநகாபுரக்குங்கண்ணுதற்செல்வ ன் — வேம்புங்கடுவுந்தேம்பிழியாகச், செஞ்செவிகைப்ப யான்றெரித்தசின் மொழி—அஞ்செவிமடுத்தாங்கருளினனதனுல், வேத்தவையியப்பவிளைத்தே ன்பில்கும்—தேத்தமிழ்தெளிக்குஞ்செந்நாப்புலவீர், மண்மகள்கவிகைத்தண் ணிழறுஞ்சப்—புரவுபூண்டிந் திரதிருவொடும்பொலிந்து, முடிவினுமுடியாமு முநலங்கொடுக்கும்—செந்நெறிவினவுதிராயினின்னிசைப், பாத்தொடுத்தடுத் தபரஞ்சுடரை—நாத்தழும்பிருக்கவேத்துமினீரே.

இ-ள் உடைதிரைகங்கை நெடுந்துறையின் வலம்புரியென்ன—உடைந்தஅலைகளையுடைய கங்கையாகிய நெடியநதியின்துறையிலுள்ள வலம்புரிச்சங்கைப்போல, ஆங்குஇடம்புரி திங்கள் வெள்ளிவீழ அன்னவிரிநிலாபரப்பும்பொன்வீழ அன்னபுரிசடை கடவுள்—அக்கங்கையைத் தனக்கிடமாகவிருப்பசந்திரன்வெண்பொன்விழுதைப்போல விரிநிலவைப்பரப்புஞ்செம்பொன் விழுதையொத்த முறுக்குண்டசடாமுடியையுடைய தேவர்தேவனும், முடிவுபட்ட கடவுள் மடம்பூண்—மடங்கிய த்தையுடைய தானணிந்த தெய்வத்தன்மைவாய்ந்த பஞ்சபாபரணம், உறங்குமென்ன சுழலும்கால்விசைக்கு ஆற்றுது—காற்றடிக்கும்பொழுது சுழலுங்காற்றின் வேகத்திற்காற்றுமல், உமிழ்தருகுருதி திரள்தெறித்தாலங்கு—உமிழும் இரத்ததிரட்சியைச்சிந்துகின்றபோல, திசைதொறும் தெறித்த திரளமணி முடிகள்— திசைகள்தோறுந்தெறித்த திரண்ட இரத்தினகூட்டங்களை, வாரியிறைப்ப வெளிந்இல்தாக்கலும்—இடியேற்றையொப்பக்கம்முதுகின்மேலமர்ந்த. எண்திசைகளிறுஉம்கையெடுத்துவீரிட——எட்டுத்திக்கிலுமுள்ள யானைகளுங்கைகளைமேலேதூக்கியலற,தெய்வநாடகஞ்செய்யவைக்கமைந்தன்—தெய்வத்தன்மையையுடையபவுரிக்கூத்தைச்செய்யும்வேதசம்பந்தனான திருக்கூத்துடையவரும்,வரைபகபாயும்வாநரக்குழாத்து—மலைபிளவுபடப் பாயும்குரங்கின் கூட்டத்தில், ஒருகருமுகமந்தி காலவிசைத்து எழுந்து பழுக்காய கமுகின்விழுக்குலைபறித்து படர்தருதோற்றம்—ஒருகரியமுகத்தையுடைய பெண்குரங்கு காலவிசைகொண்டெழுந்து பழுக்காய்நிறைந்தகமுகினது பெரியகுலையைக்கொத்தோடு பறித்துச்செல்லுங்காட்சி, சுடர்மான்செம்மல தசமுகத்துஒருவன் திரள்முடிபிடுங்கி விசையில்பாய்ந்தல என்னவிம்மிதம் விளைக்கும் தடமலர் படப்பைதண்டலை காசிகடிநகர்புரக்கும் கண்ணுதல்செல்வன்— சூரியன்புத்திரனாகிய சுக்கிரீபன் பத்துத்தலைகளையுடைய இராவணனது திரண்டகிரீடங்களைப்பறித்துவிசையோடு பாய்ந்தாற்போல வதிசயத்தைவிளைக்கும் தடாகங்களையு மலர்களையுமுடைய மருதநிலம் புறத்திலுள்ள சோலைசூழ்ந்த காசியென்னுங்காவல் பூண்டநகரினைப்பாதுகாக்கு நெற்றிக்கண்ணையுடைய செல்வருமாகியஇறைவர், வேம்புஉம்கடுஉம தேம்பிழிஆக—வேம்பும் கடுவும் இனியதேனாக, செம்செவிகைப்பயான் தெரித்தசிலமொழி அஞ்செவிமடுத்து ஆங்குஅளித்தனன்—மாணிக்கக்குண்டலத்தையணிந்த திருச்செவிகளைப் பெறச்சிறியேன் பாடியஅருப்பொருளமைந்தசொல்லாலமைந்த பாடலையத்திருச்செவியுள்நிறைத்து அப்பொழுதே கருதியதைக் கொடுத்தருளினர், அகன்ஆல்மேவந்து அவை வியப்ப விளைதேனபிலக்கும் தேனார்தமிழ்தெரிக்கும் செந்நாப்புலவீர்—அரசசபையிலுள்ளோர் திகைப்பிக்கமன்னரிசைக நவரசஞ்சொரிந்தூர்ணிய செய்யுள்களைப்பாடுஞ்செவப்பேறிய நாவையுடையவர்களே, மண்மகள்கவிகை தணநிழல் துஞ்சபுரவுபூண்டு—(இம்மையில்) பூதேவிதவளக் குடையின் தண்ணிய நிழலில் துயில்கூர நிலவுலகையோம்பி, இந்திரதிருவொடுஉம பொலிந்து—இந்திரசெல்வத்தோடுமவிளங்கி, முடிவின்உம் முடியாதமுழுநலங்கொடுக்கும் செம்மைநெறிவினவுதிர்ஆயின்—(மறுமையில்)ஊழியிலுமழியாத பேரின்பத்தைத் தந்

தருளும் நன்னெறியைவ்வையுடையரானால், இன்இசைபாதொடுத்து—இனியஇசையமைந்த செய்யுளைத்தொடுத்து, அடுத்தபரஞ்சுடரை நாதழும்புஇருக்கஏத்துமின்—(அடியவர்க்குஅருள) அடுத்தருளும்அவ்விறைவனை நீங்கள்நாவில்தழும்பேறவாழ்த்துங்கள் (கூறியவண்ணங்கைகூடும்என்றபடி)

சடையிலணிந்த கங்கையென்பதுதோன்ற ஆங்கிடம்புரிதிங்கள்எனவும், கறங்கெனச் சுழலும்பவுரிக்கூத்தென்பது தோன்றக்கறங்கெனச் சுழல்கால் எனவும்,ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்திரு நடனமென்பதுதோன்ற வைதிகக்கூத்தன்எனவும்,வேம்பினும்விடத்தினுமிக்ககைப்புடைய தென்பதுதோன்றத் தேம்பிழியாகவெனவுங்கூறினார். வேந்தலை வேத்தலை வலித்தல்விகாரம். க[illegible]கம் அந்தாதிமுதலியன நூல்முகத்துள்ள முதலசை அந்நூல்களினிறுதியில் வரத் தொடுப்பதுமுறையாதலால்நீர்கொண்ட எனமுதலிலெடுத்து இறுதியில்ஏத்துமினீரேயென்றார். (௧௦௦)

முற்றுப்பெற்றது.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்.
௫	௧௧	பலிக்கலனே	அணிகலனே
௯	உ௪	றுரிவது	திரிவது
௬	௩௦	கம்மை	கம்பை
௮	௬	கூறுதலொ	கூறுதலுமொ
௯	௩௧	தருட்டை	தட்டை
௧௬	௬	முடிச்சுவடு	முலைச்சுவடு
௧௮	௧௧	றென்றை	றென்றே
௪உ	உ௮	நிழல்வாய்ந்த	நிழல்வாய்ந்தவாழை
௫௫	௩	உயிரொன்றை	நாணமொன்றை
௫௮	எ	ஒழித்து	ஒளித்து
௬௪	உ௪	வந்ததிருமால்	வந்து

குமரகுருபரசுவாமிகள் சரித்திரம்

பாண்டிநாட்டிலே சிறந்தோங்கும் ஸ்ரீவைகுண்டமென்னுந் திருநகரிலே வேளாளமரபில் அவதரித்துக் குமரகுருபரர் என்னத்தேக நாமம்பூண்டு ஐந்துவயதாகுமளவும் மூங்கையாயிருந்தலைத் தாய்தந்தையர்கண்ணுற்று மிக்க கவலைகூர்ந்து திருச்செந்தூர் முருகக்கடவுள் திருவடிக்கீழ்ச் சரண்புகுவித்தனர், அவரது திருவருளால் வாய்திறந்து சகலகலையும் ஓதாதுணர்ந்து திருச்செந்தூர்க்கலிவெண்பா, வெள்ளைக்கிழத்தி மாலை, மீனாட்சியம்மைபிள்ளைத்தமிழ் பாடியருளித் திக்குவிசயங்கொள்ள வெழுந்தருளுங் காலையில், அங்கயற்கண்ணம்மையார் அப்போது அரசு செய்திருந்த திருமலைநாயுடு கனவிலெழுந்தருளி நமதன்பன் எம்மேற் பிள்ளைத்தமிழொன்று செய்து இம்மதுரைக்கு வருகின்றனன் அவனையுபசரித்து நம்மேற்பாடிய பிரபந்தத்தை நின் நகரத்து அரங்கேற்றுவிப்பாயென்றருளி மறைந்தருளினர், அரசன் விழித்தெழுந்து பேரானந்தமடைந்து அவரை யெதிர்கொண்டுபசரித்து அத்தமிழ்க்களத்தில் அரங்கேற்றஞ் செய்விக்குங்காலையில் "அப்பிள்ளைத்தமிழில்" "மதுரைத் தாமகள் தாலோதாலேலோ" எனவருமிடத்தில் அவ்வரசன் மகிழ்கூர்ந்து வியம்விம்மிப் புளகிக்க இறுகத்தழுவித் தமது நகரத்திற் சிலநாளவசிக்கக் குறையிரந்து ஓர்நாள் சதுசாலையிற் போமபொழுது இப்பொழுதில் என்னமுத்திரை யிடலாமென்று தமது காரியத்திலே சமயோசிதமாயிருந்த பிள்ளைப்பெருமானையங்காரை நோக்கினவுடன் கருடமுத்திரை யிடலாமென்று கூறினர், அதுகேட்டு அவ்வரசர் குமரகுருபரசுவாமிகளையன்னவக்கவா பொருள்படக் கருட விச்சையிட்டால் வாடமிடும் யவைடயிலச்சையிட்டாற "பாய்ந்தேறும்" என்றருளினர், அவ்வாறே முத்திரித்துப் பசரித்து வருங்கால் சுவாமிகள் மதுராபுரி நலம்பாரம் அருளிச்செய்து அங்குநின்றெழுந்தருளுங்காலையில் அங்கயற்கண்ணம்மையார் காட்சிதந்து புள்ளிருக்குமவேளூர் "இளையபிள்ளையார்" மேல் ஒருபிரபந்தஞ்செய்க, எங்குநின்வாக்குத் தடைபடுமோ அங்குள்ளமூர்த்தியே நினக்குக்குருமூர்த்தியெனவருளி மறைந்தருளினர், அத்திருள்வசத்தராய ஆநந்தபாஷ்பப்பெருக்கெய்யங்குநின்று புள்ளிருக்கும்வேளூர்க்குச்சென்று இளையபிள்ளையாராகிய முருகக்கடவுளை வணங்கி முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளைத்தமிழ் பாடியருளி அங்குநின்றுஞ் சிதம்பரத்திற்குச்சென்று நடராசபெருமானை வணங்கிச் "சிதம்பரச்செய்யுட்கோவை, மும்மணிக்கோவை" செய்தருளித் திருவாரூரையடைந்து தியாகேசரை வணங்கி "திருவாரூர்நான்மணிமாலை" திருவாரூருலா செய்தருளி யிடையிலுள்ள பலவிடங்களிலுமுள்ள கல்வியில்வல்லோர் பலரையும்வென்று தருமபுரத்திற்குச்சென்று அக்காலத்திலே மடாதிபதிகளாகிய ஸ்ரீமாசிலாமணித்தேசிகரை அடைந்து தமது கல்வியின் வன்மையைக்காட்ட, ஞானாசிரியரா

ஙிய அத்தேசிகமூர்த்தி பெரியபுராணம் வருமோவென்று வினவியருள, வருமென்று தடுத்தாட்கொண்ட புராணத்தை யெடுத்து உபநியாசஞ்செய்து வரும்போது "ஐந்துபேரறிவுங் கண்களேகொள்ள" என்னுமுதனினைப்புடைய திருப்பாசுரத்தில் தடைபட்டது, அம்மையாரருளிய திருவருளைக்கருதி அக்குருமூர்த்தியைவணங்கி ஞானசாரியர் நீரேயடியேனுக்கு உபதேசித்தருள வேண்டுமெனக்குறையிரந்து நிற்ப, அக்குருமூர்த்திதிருக்கடைக்கணோக்கத்தாலும் பரிசத்தாலு நின்மல மாக்கிச் சிவஞானோபதேசஞ் செய்தருளினர், உபதேசம்பெற்றோராயன்பமீதூரத் திருவடியைவணங்கிப் "பண்டார மும்மணிக்கோவை" என்னும் ஞானரசமொழுகும் ஒருதிவ்ய பிரபந்தத்தைத் திருவடிக்கீழ்ச்சாத்திச் சிலநாளங்குவசித்தனர், அக்குருமூர்த்திகளவர்க்குச் சங்காபிஷேகஞ்செய்து காசிக்குச்சென்று அங்குள்ள தேவாலய விசாரணைசெய்திருக்கவெனக் கட்டளையிட்டருளினர் அக்கட்டளையைச் சிரமேற்கொண்டு பணிந்து அங்குநின்றுங் காசிக்குச்சென்று வசித்தருளுங்காலையில், அக்காலத்தங் கரசியல்செய்த நவாபு ஒருவன இச்சுவாமிகள் மான்மியத்தைக் கேட்டு நாமனுப்புவனவற்றைத் தமுடைய சுவாமிக்கு நைவேதிப்பாரா வென்று தமக்குத் தெரிவித்தவர்க்குச் சொல்லியனுப்ப, அவர்கள் வந்துசொன்னதற் கிசைந்ததை யவ்வரசன் கேள்வியுற்று மாமிசாதியுண்டிகளை "விசுவநாதர்" சந்நிதிக்கனுப்பக் குமரகுருபரசுவாமிகள் தெரிந்து தம்மனத்தில் புனிதமுடைய பொருளாகுகவெனக் கருதிய அன்றே, யவைகள் மாங்கனிமுதலிய முக்கனிகளாகவும் மல்லிகைமுதலிய மலர்களாகவும் சமைந்திருக்க, அவற்றைச் சிவபிரானுக்கு நைவேதனஞ் செய்து அரசனிடத்துக்கு அனுப்புவித்தனர், அரசன் வியப்படைந்து அவர்க்கு மடாலயமுதலியவற்றைக் கட்டுவித்துச் சிவதருமத்தை யோம்பப் பலவுதவிகளையுஞ் செய்வித்தனன், "காசிக்கலம்பகம்" செய்து திருக்குறளின் கருத்தைச் சுருக்கி "நீதிநெறிவிளக்கம்" என ஒருநீதிநூலையுப உலகினருய்யச் செய்தருளிச் சிலநாள் சிவயோகநிட்டையிலிருந்து சிவபெருமானார் திருவடி நிழலிற்கலந்தனர் இவர்காலம் நூற்றறுபது வருடத்திற்கு முன். இவர் செய்தருளிய திருப்பிரபந்தங்கள் இங்குக்காட்டிய பன்னிரண்டுமே.